

9 770353 734051

INTERVJU

Luka Debevec Mayer, argentinski basbaritonist slovenskih korenin

str. 26-27

ŠPORT

Brez težav »pometli s suho robo« str. 18

Št. 52 / Leto 73 / Celje, 27. december 2018 / Cena 2,50 EUR / Odgovorna urednica NT mag. Marjetka Raušl Lesjak

novi tednik

DARILO ZA VSAK DAN V LETU

novi tednik

Zavrtimo se v novo leto!

Glasba je sestavni del našega življenja in tudi vstop v novo leto je lepši ob njeni spremljavi. Nekoč tudi brez plesa ni bilo družabnega življenja in zadnje čase ta prijetna in koristna dejavnost spet dobiva večjo veljavo. Kakšne so priložnosti za ples in zakaj je teh na Celjskem bolj malo, smo ugotavljali v tokratni Naši temi.

str. 12-13

Foto: Pixabay

GOSPODARSTVO

Hotel Žonta kmalu na dražbi str. 4

IZ NAŠIH KRAJEV

Številne decembrske dobrodelne akcije str. 6-7

ŠMARJE PRI JELŠAH

Jelšingrad: kdo pripoveduje pravljice? str. 8

CELJE

Januarja prve avtobusne vožnje po novem str. 8

CELJE, ŽALEC

Božične skrivnosti v živo str. 9

ZDRAVJE

Ko vas zjutraj zbudi »maček« str. 39

ŽIVALSKI SVET

Državna razstava pasemskih malih živali v Celju str. 45

POVEČANO POVPRŠEVANJE PO TEŽKIH KRAVAH! NUJNO!
INFO: (02) 790 15 60, 031 733 637

NOVO! TRANSPORT PO SLOVENIJI BREZPLAČEN!
ODKUP KRAV PO VIŠJH CENAH do 2,60 € + davek (bio + 0,20 €)

Aktualne dnevne cene: biki do 3,50 € + davek
Aktualne dnevne cene: telice do 3,40 € + davek
POVEČANO POVPRŠEVANJE PO BIO ŽIVALIH (do 0,20 €).

TEDENSKA PRODAJA MALIH TELIČK; cca 200–250 kg!

Zagotovljeno plačilo v dveh dneh na vaš bančni račun.

Kogler Franc A., d.o.o. Parmova ulica 53, SI-1000 Ljubljana

ZADETKI

»Preprosto in iskreno je treba pretehtati svoje zmožnosti in možnosti. Če vedno le jočemo za tistim, česar nimamo ali kar smo izgubili, uspeha skoraj zagotovo ne bomo deležni.«

Luka Debevec Mayer, basbaritonist

»Kocko bom sestavljal, dokler ne bom podrl svetovnega rekorda ali ne bom postal svetovni prvak.«

Staš Zupanc, tekmovallec v hitrostnem sestavljanju rubikove kocke

»To, da termalna voda v Rimskih termah že več kot dva tisoč let zdravi ljudi, je težko spregledati. O resničnosti tega lahko lažeš dve leti, morda deset, dva tisoč let pa je težje.«

Valery Arakelov, lastnik oživljenih Rimski term

»Vsi bi radi posel, a priprava plesnih dogodkov je kot tek na doge proge. Hitrega zaslužka ni.«

Marjan Špiljar, Plesni val Celje

»Zapri se bomo v dvorano in se posvetili delu. Čaka nas pester februar, v katerem se bo odločalo o napredovanju v ligi prvakov. Ohraniti moramo trezne glave in v prvenstvu odigrati tako, kot se od nas pričakuje.«

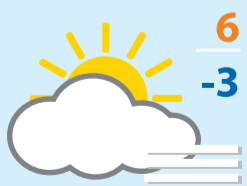
Tomaž Ocvirk, trener RK CPL

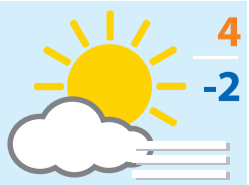
ČETRTEK

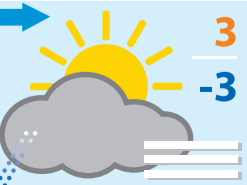
PETEK

SOBOTA

NEDELJA

Vir: ARSO

Zaposlovanje: izjemni

Naši delodajalci so med najbolj optimističnimi na svetu – Močno navzgor tudi naše območje

Znane so napovedi na področju zaposlovanja za prvo četrtletje prihodnjega leta. Po različnih raziskavah je slovenska neto napoved zaposlovanja četrta najboljše na svetu, v Evropi je celo na prvem mestu. Raziskovalce namreč redno zanimajo načrti delodajalcev. In kakšne so napovedi za naše območje?

Skoraj četrtina slovenskih delodajalcev načrtuje v prihodnjem četrtletju rast zaposlovanja. »O najmočnejši napovedi zaposlovanja za prihodnje tri mesece poročajo delodajalci v panogah gradbeništva in proizvodnje. Pri obeh namreč znaša neto napoved zaposlovanja plus 26 odstotkov,« ugotavlja mednarodno podjetje Manpower Group. Nato napoved zaposlovanja dobimo, če od odstotka delodajalcev, ki pričakujejo rast zaposlovanja, odštejemo odstotek delodajalcev, ki pričakujejo v svojem podjetju v naslednjem četrtletju, upad zaposlovanja. Zelo ugodne napovedi so tudi za panogi trgovine na debelo in drobno ter rudarstva in kamnin. Za prvo velja 21-odstotna rast zaposlovanja in za drugo 16-odstotna, kar je najmočnejši zaposlitveni utrip v zadnjih osmih letih, odkar opravlja Manpower raziskave tudi v naši državi.

O najbolj zanesljivem zaposlitvenem utripu poročajo delodajalci srednjih in malih podjetij. Ugodne so tudi druge splošne napovedi drugih raziskovalcev trga dela.

Napovedi za Slovenijo se od regije do regije precej razlikujejo. V osrednji slovenski regi-

odstotkov (enaka napoved je za jugozahodno regijo, to je za Primorsko).

Ugotovitve zavoda

Napovedi delodajalcev ugotavlja že dolga leta tudi republiški zavod za zapo-

Manpower meri zaposlitveni utrip v 44 državah na svetu. Po njegovi ugotovitvi naj bi se v Sloveniji zaposlovanje v prihodnjem četrtletju povišalo za 19 odstotkov, na Madžarskem za 15 odstotkov, na Hrvaškem za 14, v Nemčiji za 8 in v Avstriji za 5 odstotkov. Pred Slovenijo, ki je po zaposlitvenih namerah delodajalcev četrta najmočnejša na svetu, so še Japonska, Tajvan in Združene države Amerike.

ji naj bi bil v prvem četrtletju splošni zaposlitveni utrip v zadnjih osmih letih najmočnejši. »Že drugo zaporedno četrtletje namreč znaša neto napoved zaposlovanja plus 20 odstotkov,« ugotavlja Manpower za regijo, ki obsega najširšo ljubljansko okolico in Gorenjsko. V jugovzhodni regiji naj bi se zaposlovanje povečalo za 14 odstotkov, v naši severovzhodni regiji (Štajerska, Koroška in Pomurje) pa za 12

slovanje. Pri tem so njegova ciljna skupina delodajalci z več kot deset zaposlenimi, odgovarjajo pa lahko tudi drugi delodajalci. Anketirani so s pomočjo zavodovega portala. Druga možnost je, da na spletni strani natisnejo obrazec, ki ga nato pošljejo po pošti. Z delodajalci ostaja zavod v stiku s pomočjo svojega kontaktnega središča, saj naj bi bili podatki čim bolj zanesljivi.

Eno od večjih rasti zaposlovanja napovedujejo v gradbeništvu.

»Ti so nato statistično obdelani po regijah, da se lahko v območnih službah pripravimo. Moramo seveda vedeti, katere kadre bodo delodajalci iskali v prihodnjih mesecih,« odgovarja Alenka Rumbak, direktorica celjske območne službe zavoda za zaposlovanje. Na območju celjske območne službe tako

Da bi bilo porodov še več

Tudi v letu 2019 bomo pozdravili male korenjake v naši tradicionalni akciji obiska celjske porodnišnice

Samo nekaj dni nas še loči do vstopa v novo leto in tudi letos bomo nestrpnost pričakovali, kdo bo na novega leta dan prvi pokukal na ta svet. 2. januarja bomo tudi letos obiskali novepečene mamice na Ginekološko-porodniškem oddelku Splošne bolnišnice Celje, jih obdarili in jim voščili ob najlepšem dogodku v življenju.

Naj spomnimo, da je prvi v letu 2018 na svet prijokal fantek Nik, drugi je bil prav tako fantek Liam, leto 2017 pa je v porodnišnici »zaključila« deklica Larisa. Skupno vsem tem porodom je bilo, da so vsi malčki pohiteli, torej rodili so se pred roki poroda, ki so jih imele njihove mamice. Letošnje leto smo začeli z lepo željo ekipe ginekološko-porodniškega oddelka bolnišnice, da bi se število porodov povečalo, saj zadnja leta to število upada. Želja na začetku leta je bila torej, da pari še več in bolj poskrbijo za ljubezenske trenutke. Ali je ta želja obrodila sadove, bomo izvedeli kmalu.

Splošna bolnišnica Celje pripravlja tudi predavanja strokovnega osebja o načinu dela, oskrbi in nasvetih bodočim staršem. Ne gre za šolo za starše, ampak za srečanja, na katerih bodoči starši lahko vidijo in spoznajo celjsko porodnišnico na drugačen način, se s zaposlenimi tudi pogovorijo in navežejo stik, kar jim pomaga takrat, ko pride čas poroda.

SŠol

Pri obdaritvi mamic bodo poleg naše medijske hiše sodelovali tudi Nova KBM, Tosama in Mestna občina Celje. (Foto: GrupA)

obeti, toda ...

napovedujejo za prihodnje mesece 3.202 zaposlitvi. »Ta številka se lahko spremeni, saj se razmere na trgu spreminjajo. Zato ni nujno, da bo napovedana številka obveljala. Včasih se zgodi, da se pojavijo celo dodatna povpraševanja in je lahko še več potreb,« je povedala območna direktorica.

Tudi na območju celjske območne službe so najbolj iskani delavci z deficitarnimi poklici. To so delavci za preprosta dela v predelovalnih dejavnostih, vozniki težkih tovornjakov in vlačilcev, zidarji, prodajalci, natakariji, elektroinštalaterji, varilci, betonarji, kuharji ... Delavce s temi poklici zavod

za zaposlovanje delodajalcem že zdaj težko zagotavlja. »Zato raste število izdanih delovnih dovoljenj, saj delodajalci, ki ne morejo dobiti delavcev iz vrst domače delovne sile, zaposlujejo tujce,« še ugotavlja Rumbakova.

BRANE JERANKO
Foto: SHERPA

Najlepše darilo je čas ... ki ga lahko podarimo osamljenim

Velikokrat v veselem decembru pozabimo, da je mnogo ljudi med nami tudi osamljenih. Morda jih ne pestijo finančne ali materialne stiske, duši jih predvsem samota. Ne gre le za ostarele ljudi, med osamljenimi je veliko tudi mlajših. Medtem ko je za večino veseli december simbol družinskih praznikov, je ravno ta čas za osamljene zelo težak. Pomoč v takšnih situacijah obstaja.

Stiske med prazniki se lahko pojavijo iz različnih razlogov – od tega, da svojim bližnjim zaradi finančne stiske ne zmoremo kupiti darila, do tega, da se počutimo osamljeni in pozabljeni. In prav slednje, občutek osamljenosti, se zaradi praznikov lahko še poveča. »V prazničnem času razlika med nekom, ki ima bližnje (prijatelje ali svojce), in tistim, ki jih nima, postane še bolj očitna in razvidna, saj

osamljeni nimajo priložnosti za druženje. Medtem ko se drugi ob koncu leta in bližajočih se praznikih bolj intenzivno družijo s prijatelji ali svojci, osamljena oseba še bolj občuti, kaj ji manjka – pogreša bližino drugih in še bolj občuti nepripadnost kot sicer. Osamljen človek se v tem času lahko počuti še bolj osamljeno,« pravijo pri Nacionalnem inštitutu za javno zdravje.

Zato dodatna pozornost in naklonjenost v tem času (pa

tudi sicer) nista nikoli odveč. Treba se je zavedali, da je za nekoga lahko največje in najlepše darilo prav naša pozornost oziroma čas.

Prva pomoč za premagovanje najtežje stiske so lahko različni telefoni za pomoč, kjer strokovno usposobljena oseba pomaga do čustvene razbremenitve. Če stiska in osamljenost vztrajata predolgo, je mogoče čas, da razmislimo o strokovni pomoči.

SŠol

Telefoni za pomoč v stiski:

Klic v duševni stiski 01 520 99 00 (vsak dan med 19. in 7. uro zjutraj).
Zaupna telefona Samaritan in Sopotnik 116 123 (24 ur/na dan, vsak dan). Klic je brezplačen.

Društvo SOS-telefon za ženske in otroke žrtve nasilja 080 11 55 (pon–pet med 12. in 22. uro; sob, ned, prazn. med 18. in 22. uro).

TOM telefon za otroke in mladostnike 116 111 (vsak dan med 12. in 20. uro). Klic je brezplačen.

Zdravilišča odlično zasedena med prazniki

V času božično-novoletnih praznikov so že po običaju zadnjih let zelo dobro obiskana termalna središča in zdravilišča, poročajo iz Skupnosti slovenskih naravnih zdravilišč (SSNZ), ki ima sedež v Celju. Tudi v termah v naši regiji so nočitvene zmogljivosti bolj ali manj zasedene, ob velikem deležu domačih gostov pa je struktura gostov iz tujine zelo pisana.

V Termah Dobrna v teh prazničnih dneh beležijo več kot 90-odstotno zasedenost, v primerjavi s preteklim letom pa imajo malo več tujih kot domačih gostov. Med tujimi turisti prevladujejo nemški in italijanski, sledijo avstrijski in hrvaški gostje.

V Thermani Laško imajo v tem času zasedene skoraj vse nočitvene zmogljivosti. Poleg

domačih počitnikuje največ italijanskih in avstrijskih gostov.

Tudi v Termah Olimia so zelo zadovoljni, saj imajo skoraj vse namestitvene zmogljivosti polne. V skladu s pričakovanji tudi letos prevladujejo slovenski gostje, takoj za njimi so gostje iz Italije in Avstrije, sledijo hrvaški ter gostje iz Srbije.

Iz Term Zreče poročajo o več kot devetdesetodstotni zasedenosti prenočitvenih zmogljivosti, kar je boljše kot v enakem obdobju lani. Domačih gostov je za približno tretjino, med tujimi je največ Nemcev, Madžarov, Hrvatov, Italijanov, Rusov in Avstrijcev, ki se v največji meri odločajo za štiridnevno bivanje.

RG

Lani je bilo v Celju 1.758 porodov, rodilo se je 884 deklic in 891 dečkov. 17-krat so se rodili dvojčki. (Foto: SHERPA)

PONEDELJKOVO
ŠPORTNO DOPOLDNE
radio celje
VSAK PONEDELJEK
10.15

novi tednik
vedno z menoj!

POPOLNA RAZPRODAJA
NA VOLJO VEČ KOT 700 IZDELKOV
Delovni čas: od pon. do pet, 8:00 -16:00

Spontex Pripomočki za dom in gospodinjstvo
FELCE AZZURRA Širok izbor kozmetičnih izdelkov za osebno nego
OSRAM DRILUM Izredno velik izbor sijalk, svetil za notranjo in zunanjo uporabo

PRODAJNO MESTO: Cesta Leona Dobrotinška 8, 3230 Šentjur
KNAUS STORITVE, d.o.o.

Hotel Žonta kmalu na dražbi

Med najbolj resnimi kupci je podjetje Romana Moškotevca

Podjetja iz skupine Voc, ki jo lastniško obvladujeta družini Moškotevc in Škoberne, ter podjetja, ki so samo v lasti Romana Moškotevca, so letos svoje premoženje povečala tudi z nakupi treh večjih nepremičnin v Celju. Kupila so poslovni kompleks CM Celje na Lavi, nedokončano zgradbo ob Ljubljanski cesti, v kateri je prvotni lastnik nameraval urediti medicinski center, in betonarno ob Savinji ter zanje odštela približno osem milijonov evrov. Očitno nakupov še ni konec.

Roman Moškotevc se bo namreč s svojim podjetjem Ahac v začetku januarja na dražbi potegoval tudi za nakup hotela Žonta v Šentjurju. Hotel je na dražbi zaradi izvršbe, s katero želijo upniki Marjana Žonte, ki se je pred časom znašel v velikih finančnih težavah, doseči poplačilo vsaj dela svojih terjatev. Med upniki je tudi Roman Moškotevc, saj je odkupil terjatve, ki jih je do Žonte imela Heta, slaba banka nekdanje Hypo Alpe-Adria banke. Terjatve Hete oziroma njene družbe TCK so znašale malo več kot 2,2 milijona evrov. Za koliko jih je kupil Moškotevc, ni znano.

Na dražbi, ki bo 10. januarja na Okrajnem sodišču v Šentjurju, bo

izklicna cena za hotel malo več kot 710 tisoč evrov, kar je približno 70 odstotkov njegove leta 2016 ocenjene tržne vrednosti. Roman Moškotevc je o tem, kaj pričakuje od dražbe, povedal: »Če bomo uspešni na dražbi, bo torej hotel naš, če pa bo kdo od kupcev ponudil višjo ceno

od naše, bomo pač poplačani kot upnik.«

Najbolj uspešen v letih od 1998 do 2008

Hotel je v Šentjurju leta 1980 zgradil Sozd Merx, ki je bil takrat največje trgovsko podjetje v regiji. Pomenil je veliko pridobitev za občino, njegovi gostje so bili ne le s celjskega območja, ampak

tudi od drugod. Z leti je menjal nekaj lastnikov in tudi najemnikov.

Marjan Žonta je hotel kupil leta 1997, ga obnovil in z dograditvijo še enega nadstropja povečal število sob. V letih od 1998 do 2008 je bil direktor hotela Zoran Podkoritnik, ki pravi, da so bila to najbolj uspešna leta v njegovi zgodovini. »Hotel je takrat imel vrhunsko ekipo, obiskovalci niso bili samo iz regije, ampak iz vse Slovenije. Postregli smo na tisoče ljudem, na leto smo imeli sto ali včasih še več porok,« se spominja Podkoritnik. Kot še pravi, so takrat res bili drugačni časi, predvsem je bilo gospo-

darstvo v Šentjurju bolj močno in tudi to je bil razlog za uspešno poslovanje hotela.

Podkoritnik je šentjurski hotel zapustil leta 2008, ko je dobil ponudbo za delo iz celjske Evrope. Z njim je odšla tudi vsa vodilna ekipa. Kot pravi, je le pol leta zatem hotel počasi začel propadati.

Moškotevc načrtov za hotel še nima

Leta 2016 je bila zasedenost 28 sob le še 20-odstotna. Marjan Žonta je hotel začel oddajati v najem, vendar je to le še pospešilo njegov propad. Zdaj je že nekaj mesecev zaprt. »Zelo mi je težko, ko vidim, kako je vse propadlo. Pred časom sem razmišljal, da bi hotel odkupil, a je bila cena previsoka, poleg tega bi bilo vanj treba vložiti ogromno denarja,« pravi Zoran Podkoritnik. O možnosti, da bi zgradbo kupil Roman Moškotevc, pravi: »Moškotevc je uspešen poslovnež in zagotovo bi lahko iz hotela spet naredil uspešno zgodbo, vendar bi za to potreboval znatna sredstva.«

Načrtov o tem, kaj bo s hotelom, če bo na dražbi uspel, Roman Moškotevc še nima. Kot pravi, je možnosti veliko. Stavbo bi bilo mogoče urediti ponovno za gostinsko oziroma hotelsko dejavnost ali za trgovinsko. Lahko pa bi jo prenovili v stanovanja.

JANJA INTIHAR

Foto: arhiv NT (GrupA)

Hotel Žonta v Šentjurju že nekaj let propada in kazi podoba mestnega središča. Bo januarja dobil novega lastnika?

Zvišanje plač ni takšno, kot trdi KSS

Pogajanja v Juteksu niso prinesla 58-odstotnega zvišanja osnovnih plač – Sindikat očitno ne pozna našega plačnega sistema, je opozorilo vodstvo družbe

Konfederacija slovenskih sindikatov (KSS) je v zadnjih dneh objavila več sporočil, v katerih navaja, da se bodo zaradi njene pomoči v treh podjetjih, od tega v dveh iz celjske regije, osnovne plače občutno zvišale. Povišanje bo začelo veljati 1. januarja 2019. V družbi Weiler Abrasives (nekdanji Swatycomet), ki ima proizvodnjo v Zrečah in Mariboru, se bodo osnovne plače povečale za 60 odstotkov, v žalskem Juteksu pa za 58 odstotkov, je zapisal KSS. V Juteksu opozarjajo, da so ta in še druge številke, ki jih navaja sindikat, zavajajoče.

Res je, da so bili zaradi zahteve o višjih plačah odnosi med zaposlenimi in vodstvom Juteksa napeti kar nekaj časa, imenovan je bil stavkovni odbor, decembra naj bi po naših informacijah v podjetju za štiri ure ustavili delo. KSS je, potem ko so bila pogajanja končana, sporočil, da je stavkovni odbor z njegovo pomočjo z vodstvom družbe dosegel sporazum o dvigu osnovnih oziroma izhodiščnih plač ter podpisal aneks k podjetniški kolektivni pogodbi. »Najnižje plačani delavec v podjetju bo po novem od 1. januarja 2019 imel osnovno plačo v višini z zakonom določene minimalne plače, ki znaša 886,63

evra. To je bila osnovna stavkovna zahteva in doseženo za zaposlene predstavlja za 58 odstotkov višjo plačo od dosedanje ter 86 odstotkov več od plače, določene za prvi tarifni razred v kolektivni pogodbi za kovinsko industrijo,« je v sporočilu zapisal KSS. Navedel je tudi, da so

se s podpisanim aneksom k podjetniški kolektivni pogodbi sorazmerno dvignile plače vsem zaposlenim. Plača v sedmem tarifnem razredu, v katerega so na primer uvrščeni diplomirani inženirji, se je z malo več kot 1.216 evrov povišala na malo več kot 1.779 evrov, je navedel sindikat in

dodal, da to pomeni 46-odstotni dvig.

Sindikat si dogovor razlaga napačno

V Juteksu so opozorili, da si KSS dogovor med stavkovnim odborom in vodstvom podjetja razlaga napačno in

očitno ne pozna plačnega sistema v družbi. Informacija o 58-odstotnem dvigu plač nima nobene osnove in je zavajajoča, primerjava s panožno kolektivno pogodbo pa je nesmiselna, ker pogodba ne velja več že od aprila 2014. Da sindikat ne pozna plačnega sistema v

družbi, po mnenju vodstva dokazuje izjava o povišanju plač diplomiranim inženirjem. Izhodiščna plača za sedmi tarifni razred se je res povišala, vendar v tem in v posameznih drugih tarifnih razredih ni prišlo do linearne dviga plač, temveč so se izbrisali plačilni razredi, v katere ni razvrščena nobena skupina zaposlenih.

Za Juteks tako po navedbah vodstva velja, da bo od 1. januarja 2019 najnižja osnovna plača tudi v podjetniški kolektivni pogodbi znašala 886,63 evra, kolikor bo tudi po novem znašala z zakonom določena minimalna plača. Osnova se bo vsem zaposlenim povišala še za dodatne 4 odstotke. Kot nam je pojasnil eden od sindikalistov iz druge sindikalne organizacije, so se v Juteksu v podjetniški kolektivni pogodbi izhodiščne plače v prvem tarifnem razredu res začele pri 559 evrih, vendar takšnega zneska ni dobil nihče, saj so delavci, ki so sodili v ta razred, prejeli minimalno plačo.

JANJA INTIHAR

Foto: arhiv NT

Po zadnjih dosegljivih podatkih je v Juteksu, ki je vodilni evropski proizvajalec talnih oblog in je od leta 2012 v lasti belgijske skupine Beaulieu International Group, zaposlenih 160 ljudi. Lani je imel 42,6 milijona evrov čistih prihodkov od prodaje in 5,1 milijona evrov čistega dobička. Povprečna bruto plača v podjetju je znašala 1.931 evrov.

V žalskem Juteksu so se plače zvišale, vendar ne za toliko, kot trdi sindikat KSS.

Unior bo prihodnje leto praznoval 100-letnico delovanja. Štajerska železoindustrijska družba Zreče, na kratko imenovana Štajerska Zreče, je bila ustanovljena leta 1919. Pred drugo svetovno vojno je kovaški obrat zaposloval že 250 delavcev in izdeloval kovano ročno orodje za kmetijstvo, gozdarstvo in različne obrti. Danes je v Zrečah zaposlenih že malo več kot 1.800 ljudi, podjetje sodeluje večinoma z avtomobilsko industrijo. V zadnjih letih je zaslovelo tudi s kolesarskim orodjem, ki ga uporabljajo mehaniki najbolj zvenečih svetovnih kolesarskih moštvev.

Dobiček za zmanjševanje zadolženosti

V Uniorju za prihodnje leto načrtujejo 8,1 milijona evrov dobička

Zreški Unior je do konca novembra ustvaril malo manj kot 160 milijonov evrov čistih prihodkov od prodaje, kar je 3,7 odstotka več od načrtov in tri odstotke več kot v lanskih prvih enajstih mesecih. Z rezultati poslovanja se je te dni seznanil nadzorni svet družbe, ki je na seji potrdil poslovni načrt za naslednje leto. V Uniorju so tudi že sprejeli srednjeročni poslovni načrt do leta 2022.

Skupina Unior, ki jo poleg matične družbe v Zrečah sestavlja 16 odvisnih podjetij doma in v tujini, za leto 2019 glede na prve ocene letošnje prodaje načrtuje 7-odstotno povečanje čistih prihodkov od prodaje. To pomeni, da za prihodnje leto pričakuje malo manj kot 260 milijonov evrov prihodkov. Dobiček iz poslovanja naj bi se glede na ocene poslovanja za leto 2018 prihodnje leto povečal za 13 odstotkov, na 18 milijonov evrov. Čisti dobiček skupine naj bi na koncu leta 2019 znašal 14,6 milijona evrov. To jim bo omogočilo nadaljnje zniževanje zadolženosti skupine, so sporočili iz Zreč. Samo letos v prvih devetih mesecih je po zadnjih javno objavljenih podatkih Unior zadolženost pri bankah znižal za 8,2 milijona evrov.

V matični družbi za prihodnje leto načrtujejo 6,5-odstotno rast čistih prihodkov od prodaje, ki naj bi tako znašali 184,3 milijona evrov. Čisti dobiček naj bi ob koncu leta 2019 znašal 8,1 milijona evrov. V Uniorju torej tudi za prihodnje leto načrtujejo, da bodo približno dve tretjini prihodkov skupine in malo manj kot dve tretjini čistega dobička ustvarili v Zrečah, kjer je trenutno zaposlenih malo več kot 1.800 ljudi. Lahko bi jih bilo še več, pravijo v podjetju, vendar imajo na trgu težave pri iskanju usposobljenih kadrov.

Do leta 2020 za petino več

V Uniorju, ki bo prihodnje leto praznoval 100-letnico delovanja, so že sprejeli srednjeročni poslovni načrt za obdobje od leta 2018 do leta 2022. V njem so opredelili svoje poslanstvo in vizijo ter sprejeli usmeritve za doseganje strateških ciljev. Kot so zapisali, nameravajo še naprej biti napredno mednarodno podjetje v kovinskopredelovalni industriji, kjer je na nekaterih področjih po tržnem deležu ali tehničnih rešitvah med vodilnimi v svetu.

Skupina Unior bo do leta 2022 prodajo povečala na

286,3 milijona evrov, kar je za petino več, kot je znašala leta 2017. Izid iz poslovanja pred amortizacijo se bo povečal za 16,5 odstotka in bo znašal 38 milijonov evrov. Do leta 2022 bo tako skupina bistveno zmanjšala svojo finančno zadolženost. »Z inovativnimi rešitvami in izdelki bo skupina utrdila ali izboljšala svoj tržni delež pri večini skupin

izdelkov, prodajo bomo širili na območja, kjer smo danes manj prisotni ali nas še ni,« so napovedali v Uniorju. Pri tem so poudarili, da njihovi finančni načrti temeljijo na predpostavki zmerne gospodarske rasti in da ne bo večjih svetovnih političnih in ekonomskih pretresov ali kriz.

JANJA INTIHAR

Foto: arhiv NT (GrupA)

Gorenje Surovina ima novega lastnika

Gorenje je prodalo hčerinsko družbo Gorenje Surovina, ki ima sedež v Mariboru, in njeni odvisni družbi v tujini. Kupec 100-odstotnega deleža je podjetje Eko Surovina, ki je v lasti družbe Rastoder. Lastnik Eko Surovine Izet Rastoder, sicer največji uvoznik eksotičnega sadja pri nas, obljublja nadaljnji razvoj Gorenja Surovine, ki se v Sloveniji ukvarja z zbiranjem in predelavo odpadkov.

Gorenje Surovina storitve, povezani z ravnanjem z odpadki, nudi partnerjem iz industrije, lokalnim skupnostim in gospodinjstvom. Z odvisnima družbama, to sta Kemis BH, ki deluje v Bosni in Hercegovini, ter Kemis Valjevo, ki deluje v Srbiji, zaposluje več kot 300 sodelavcev. Prodaja družbe je trajala dlje kot so v Gorenju načrtovali. Začela se je že januarja letos, vendar jo je poleti, ko je že kazalo, da bo Gorenje Surovina le dobila novega lastnika, zavrl postopek pred agencijo za varstvo konkurence.

Skupina Gorenje že nekaj časa prodaja dejavnosti, ki niso povezane z njeno osnovno dejavnostjo proizvodnje in prodaje gospodinjskih aparatov. V začetku novembra je na primer šoštanjškemu podjetju Turna prodala družbo Gor kolesa, ki proizvaja sodobnejše različice koles Pony.

TS

Brez gradbenega in uporabnega dovoljenja

Stečajnemu upravitelju celjske družbe SGP Nova, ki je bila pred stečajem v lasti Stanka Božičnika, tudi v drugem poskusu ni uspelo prodati poslovnega kompleksa na Ljubečni. Družbe se ni udeležil nihče. Razlog je najverjetneje, je povedal upravitelj Boris Kastivnik, da morebitni kupci čakajo na dodatno znižanje cene.

Poslovni kompleks meri 28 tisoč kvadratnih metrov, na njem je šest proizvodnih hal, vendar ima le ena gradbeno dovoljenje. Uporabnega dovoljenja nima nobena. Torej bo tisti, ki bo kompleks kupil, moral vložiti še kar nekaj denarja, da bo uredil vso potrebno dokumentacijo.

Stečajni upravitelj je nepremičnino na Ljubečni prvič prodajal avgusta z zbiranjem ponudb. Izhodiščna cena je znašala malo manj kot 2,2 milijona evrov. Tokrat se je odločil za dražbo, izključno ceno je znižal za približno 200 tisoč evrov. Za kakšno obliko prodaje in kakšno ceno se bo odločil v tretjem poskusu, še ne ve. Poleg kompleksa na Ljubečni je premoženje podjetja SGP Nova sestavljala tudi stavba v Stanetovi ulici v središču Celja. Zanimanje za nakup je bilo veliko, vendar je Mestna občina Celje uveljavila predkupno pravico. Kastivnik je povedal, da je občina kupnino, ki je znašala 163 tisoč evrov, že poravnala. Zdaj bo treba urediti samo še nekaj formalnosti, da bo stavba prešla v občinsko last.

JJ

**ENERGETIKA
CELJE**

Toplina najdražjih
in sreča v očeh
naj vam zvesto
sledita na
vseh novih poteh.

SREČNO 2019

90,6 95,1 95,9 100,3

radio celje

Vedno z menoj!

Da bo december res prazničen

Številne dobrodelne akcije in donacije marsikomu praznično obarvajo konec leta

Praznični december je že po tradiciji čas dobrodelnih dejanj, saj se jih v tem mesecu zvrsti največ. Člani številnih dobrodelnih organizacij se ob koncu leta še posebej trudijo, da bi praznike pričarali tudi tistim, ki živijo v pomanjkanju.

»Moje najlepše darilo so veseli otroški obrazi in iskrice v očeh,« pogosto ponosno pove vedno

nasmejana **Jerneja Mastnak** iz Humanitarnega društva Enostavno pomagam, ki je že četrto leto zapored organiziralo delovanje najbolj posebne in najbolj prijazne tovarne pri nas. Potem ko so Božičkovi pomočniki zavili še zadnje pakete, so na teren odšli celjski poklicni gasilci. Ti so 1.029 paketov razvozili k 414 družinam v 36 krajev in pri tem prevozili 1.300 kilometrov. Tako je

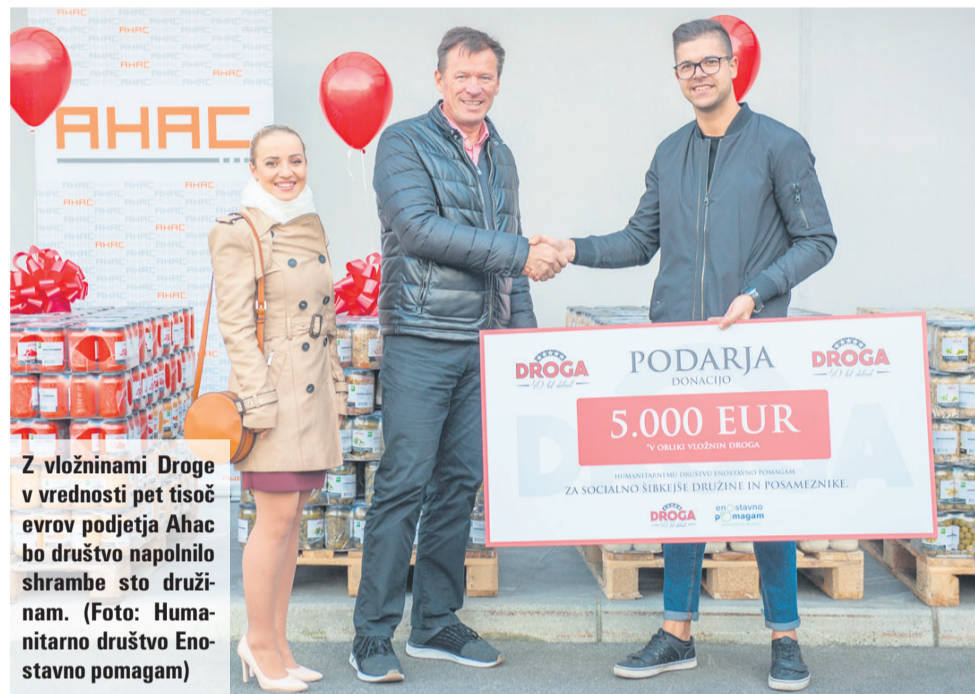
v letošnji Božičkovi tovarni daril sodelovalo 33 prostovoljcev, ki so skupaj opravili 1.809 ur prostovoljnega dela. Predsednik društva in zadnja leta najbolj znan Božičkov pomočnik **Milan Ničič** je na doseženo upravičeno ponosen. »Sem vesel in hkrati razočaran. Nad tem, da je vsako leto več otrok, ki jim starši ne morejo sami zagotoviti božičnega darila. Resnično upam, da bo

prihodnje leto ta številka manjša in da čez nekaj let Božičkove tovarne na takšen način ne bomo več potrebovali.«

S tem prazničnega obdarovanja še ni konec. Ob podpori podjetja Ahac bo društvo Enostavno pomagam z ozimnico oskrbelo sto družin v regiji.

LKK

Na božično jutro so s pomočjo projekta zažarele oči 1.029 otrok. (Foto: Jerneja Mastnak)

Z vložninami Droge v vrednosti pet tisoč evrov podjetja Ahac bo društvo napolnilo shrambe sto družinam. (Foto: Humanitarno društvo Enostavno pomagam)

Za otroke in starejše v stiski

CELJE – Minuli teden se je v Celju uradno končalo zbiranje donatorskih sredstev za pomoč otrokom in starejšim v stiski. V že 5. dobrodelni akciji, pri kateri sodelujejo RTA agencija, Zavod Celeia Celje in Škofijska karitas Celje, so zbrali več kot 22 tisoč evrov. Izkupiček bo v celoti namenjen pomoči otrokom in starejšim v stiski.

Zbran znesek so v Zavodu Celeia Celje pretvorili v mestne darilne bone, ki jih je možno unovčiti v trgo-

vskih lokalih v središču mesta. Vsak prejemnik je prejel darilne bone v vrednosti 40 evrov, nakupoval pa bo lahko v več kot 50 trgovskih lokalih. V preteklih štirih dobrodelnih akcijah so organizatorji zbrali skoraj 70 tisoč evrov in obdari-

li več kot 1.720 otrok, starejših in drugih pomoči potrebnih.

Poleg tega, da organizatorji z akcijo pomagajo ljudem v stiski, z njo soustvarjajo tudi živahen mestni utrip in spodbujajo nakup pri mestnih trgovcih. Prostovoljci

Škofijske karitas Celje so z mestnimi boni že obdarili pomoči potrebne posameznike. Še posebej so bili pozorni na uporabnike, ki se poleg materialne ogroženosti soočajo še z osamljenostjo, boleznijo, zapuščeno, duševnimi stiskami, s starostjo.

Mestni darilni boni iz letošnje dobrodelne akcije so že

skoraj v celoti razdeljeni, kar je tudi namen te humanitarne akcije, da ljudem v stiski polepšajo praznike. Prostovoljci so obdarjencem predali darilne bone osebno, večinoma z obiskom na domu.

RG

novi tednik

Koncert za »najdražje plesne čeveljce«

CELJE – V Leo klubu Mavrica Celje so se dekleta odločila, da bodo po odlično sprejetem poletnem koncertu na celjskem gradu in po polni Gallusovi dvorani Cankarjevega doma v sodelovanju s Kulturno-umetniškimi društvom Solnice organizirala še veliki praznični koncert celjskega glasbenika Gorana Bojčevskega.

Dobrodelni koncert bo v soboto, 29. decembra, ob 19. uri v veliki dvorani Narodnega doma v Celju.

Del izkupička prodanih vstopnic bo namenjen za nakup plesnega vozička, ki ga potrebuje izjemna Martina Smodiš, ki zaradi cerebralne paralize skozi življenje vijuga z invalidskim vozičkom. Svojo strast je našla v plesu. Martina je že tretje leto dejavna članica Plesnega kluba Zebra, edinega kluba v Sloveniji, ki se pod okriljem Paraolimpijskega komiteja Slovenije ukvarja s športnim plesom na vozičkih. S svojim soplesalcem Romanom Mačkom na največjih mednarodnih tekmovanjih posega po vrhunskih rezultatih.

LKK

Ploden december Rotary kluba Celje – Barbara Celjska

CELJE – Ob zaključni prireditvi so minuli petek v Rotary klubu Celje – Barbara Celjska osrečili 30 družin iz regije in jim predali bone v skupni vrednosti 7.600 evrov.

Še pred tem so poskrbeli za denarna nakazila izbranim posameznikom in družinam. Skupna decembrska donacija kluba tako znaša 14 tisoč evrov. »Veseli in ponosni

smo, da nam je uspelo zbrati takšen znesek. Naš klub ni velik, živimo in delamo v okolju, ki tudi ni ravno bogato, zato je to res lep uspeh. In znesek, s katerim smo lahko

pomagali vsaj nekaterim pomoči potrebnim,« je povedal **Marjan Feguš**, predsednik kluba. Ob tem je Feguš opozoril, da pomoč potrebuje vsako leto več ljudi, ne glede na to, da ekonomski kazalci kažejo gospodarsko rast.

LKK

V soboto dopoldne so za pomoč in podporo pomoči potrebnim na tradicionalni tržnici domače dobrote ponujale tudi članice Lions Kluba Mozaik Celje. (Foto: LKMC)

Vaš zakaj naš zato.

Vsak ponedeljek ob 12.15.

Iščemo odgovore na vprašanja poslušalcev.

radio celje

03 4225 148 radio@nt-rc.si Prešernova 19, 3000 Celje

V ECE so podprli izvedbo prazničnega programa v obeh mestih: v Celju Pravljnično deželo, v Kranju Prešerni december. (Foto: Gregor Katič)

Srečo prižgali tudi pri ECE

CELJE – Zadnji mesec v letu ni samo vesel, temveč tudi dobrodelen, saj se ob koncu leta zvrsti največ obdarovanj. Eno takšnih je bilo pred dnevi tudi v Pravljnični deželi v Celju.

Podjetje ECE, ki je letos prispevalo k praznični okrasitvi Celja in Prešernovega mesta Kranja, je predalo javnemu zavodu Socio Celje donacijo v višini 2.500 evrov. Enak znesek je podjetje namenilo tudi Centru za socialno delo Gorenjska.

Denar bo zavod Socio v celoti porabil za delovanje materinskega doma, v CSD Gorenjska pa bodo sredstva namenili projektu tradicionalne obdaritve otrok in mladostnikov, ki zaradi različnih razlogov potrebujejo pomoč. RG

Zadišalo je po golažu

CELJE – Po mestnem jedru je dan pred božičem zadišalo po golažu. V gostilni Stari pisker so se odločili, da bodo s predbožičnim dobredelnim golažem v sodelovanju s celjsko mestno tržnico popestrili predpraznični decembrski ponedeljek.

Kot je povedal pobudnik akcije Stane Žilnik iz Starega piskra, se je ideja o tem porodila že pred letom ali dvema. Letos je dozorela. »Na ta način se želimo spomniti tudi na tiste, ki si takšen obrok težje privoščijo in jim s kakšnim bonom vsaj nekoliko polepšamo praznike. Hkrati popestrimo dogajanje v Savinovi ulici.«

Letos so razdelili 50 bonov. Prejemnike so poiskali s pomočjo celjske Škofijske karitas in

Zavoda Socio. Seveda so odlični golaži lahko s plačilom okusili vsi mimoidoči. Da je bila vsebina v kotlu res slastna, je poskrbel Kristjan Povirk. Kot nam je zaupal, je začel predbožični golaž pripravljati že ob tretji uri zjutraj. In kaj je skrivnost dobrega golaža? »Osnova je seveda čebula, ki ji dodamo kakovostno meso in čim več vrst paprike. Od različnih mletih do svežih in na žaru pečenih, dodana je tudi pasta iz paprike. Zraven sodi kakovostno vino, v tem primeru je to francosko vino letnik 2017, pa veliko volje in pozitivne energije. Svoje doda še praznično vzdušje.« In še posebna Božičkova skrivnost – v loncu je bila tokrat tudi čokolada. LKK

Letos so brezplačno razdelili 50 porcij božičnega golaža. Že prihodnje leto bi lahko bila številka višja. Sploh če bodo skupaj stopili vsi bližnji gostinci.

Majda Pikel, Nemanja Lubarda in Peter Žurej (Foto: TT)

Žarek upanja za otroški nasmeh

VRANSKO – Rotary klub Žalec je v sodelovanju z OŠ Vransko-Tabor in Občino Vransko v športni dvorani na Vranskem pripravil tradicionalni, trinajsti dobredelni koncert z naslovom Žarek upanja za otroški nasmeh. Na njem so obiskovalci zbrali sredstva za otroke OŠ Vransko-Tabor in OŠ Prebold.

Na koncertu so nastopili Orkester slovenske policije, Modrijani, Poskočni muzikanti, Il Divji,

Alfi Nipič, Maja Oderlap ter otroška in mladinska pevski zbori obeh šol. Predsednik žalskega rotary kluba Nemanja Lubarda je predal dva simbolična čeka, ki sta ju prejela ravnateljica OŠ Vransko-Tabor Majda Pikel v znesku pet tisoč evrov in ravnatelj OŠ Prebold Peter Žurej 2.550 evrov. Denar bo šola Vransko-Tabor namenila v sklad Žarek upanja, v OŠ Prebold pa bo šel za otroke iz družin v socialni stiski. TT

Polepšani prazniki

MOZIRJE – Tudi Župnijska karitas Mozirje – Šmihel želi polepšati božično-novoletne praznike občanom, ki jih težijo različne stiske.

Njeni prostovoljci so v adventnem času obiskali več kot tristo družin in posameznikov, med katerimi je marsikdo osamljen. Prav tako so obiskali starejše od 80 let, varstveno-delovni center in vse župljane, ki živijo v domovih za ostarele. Božične pakete je prejel petnajst družin. Župnijsko karitas vodi Alenka Brezovnik. BJ

Za Malo hišo s Pilštanja

CELJE – Od začetka novembra je Kristan Veber, dijak predšolske vzgoje na Gimnaziji Celje – Center, zbral potrebščine za Malo hišo na Pilštanju. Pred božičnimi prazniki je zbran material odpeljal na Pilštanj in razveselil otroke, ki lahko le tamokusijo delček prazničnega utripa.

Mala hiša na Pilštanju že trinajst let nudi zavetje otrokom s težkimi življenjskimi izkušnjami. Veber je že lani zbral za dva kombija pomoči za varno hišo Palčica in tudi letos mu je uspel podoben podvig. Pri tem so mu pomagali različne ustanove in posamezniki, ki so darovali vse – od potrebščin za ustvarjanje

otrok do higienskega materiala in priboljškov za praznike.

Dobredelna akcija za Malo hišo ni edina, ki so jo letos pripravili dijaki Gimnazije Celje – Center. Pri Anini zvezdici sodeluje šola že šest let zapored in zbira hrano z daljšim rokom trajanja. Že tretje leto so dijaki v okviru podjetniškega krožka pripravili presenečenje za socialno ogrožene otroke iz Celja in okolice. Letos so gostili otroke s cerebralno paralizo in jim pripravili kulturno-kulinarični dogodek. TC

Foto: arhiv GCC

Kristjan Veber

Brez »Božičkove linije«, prve vožnje po novem letu

Spremenjen cenik mestnega avtobusnega potniškega prometa

CELJE – Kljub željam in napovedim se celjski mestni avtobusi letos ne bodo odpravili na promocijske vožnje po »Božičkovi liniji« (središče mesta, spalna naselja, trgovska središča) in tako ne bodo simbolično uvedli mestnega potniškega prometa v knežjem mestu. Treba je namreč opraviti še nekaj »papirnatih« in ostalih postopkov, da bi mestni promet zaživel. To se bo zgodilo kmalu po novem letu, ko bodo mestni avtobusi začeli redno voziti, a po nekoliko spremenjenem ceniku od prvotno predvidenega.

Do konca leta naj bi upravna enota odločila o izdaji uporabnega dovoljenja za polnilno postajo za stisnjen zemeljski plin (CNG), ki bo predstavljal gorivo desetih ekoloških mestnih avtobusov. Te bo kot nedavno izbran koncesionar uporabljal Nomago. »Tehnični pregled je bil uspešno opravljen po odpravi nekaterih manjših pomanjkljivosti. Upravna enota obravnava dve vlogi za izdajo uporabnega dovoljenja za plinovod in merilno postajo, in sicer družbe Plinovodi ter za polnilno postajo, za kar smo v našem podjetju vložili dokumentacijo,« je povedal **Primož Posinek**, vodja tehničnega sektorja zemeljskega plina v Energetiki Celje.

Ob pridobitvi uporabnega dovoljenja bo treba opraviti še nekaj postopkov, kot je še pojasnil naš sogovornik: »V Plinovodih bodo predvidoma 4. januarja izvedli prvo spuščanje CNG po plinovodu do merilne postaje, v Energetiki pa bomo 7. januarja v sodelovanju z italijanskim partnerjem preizkusili delovanje polnilne postaje in polnjenje avtobusov,« je še povedal Posinek.

Kljub željam in napovedim mestni avtobusi letos tako še ne bodo vozili, bodo pa v januarju. »V Mestni občini Celje smo se dogovorili, da ne bomo prehitevali stvari, saj gre za zahteven tehnični objekt, da bi se mestni avtobusi lahko varno in nemoteno oskrbovali z gorivom na polnilni postaji,« je pojasnil Primož Posinek.

Sicer pa je v teh dneh mogoče opaziti tudi pospešeno postavljanje nadstrešnic na avtobusnih postajališčih, na katerih bodo nameščeni zasloni, ki bodo opozarjali na prihode avtobusov.

na letno vozovnico za dijakke, študente, upokojene in invalide ter drugačno ceno mesečne vozovnice. Nove cene so: dnevna vozovnica 1 evro, prav toliko enkratna vozovnica, ki jo bo mogoče kupiti na avtobusu, tedenska vozovnica 5 evrov, mesečna 15 (po prvotnem ceniku 10 evrov) in letna 100 evrov.

Svetniki so v razpravi predlagali, da bi nekaterim kategorijam prebivalcev namenili dodatne popuste. »V dokumentu ni možnosti za brezplačne letne vozovnice za kategorije prebivalstva z nizki-

za upokojene. »V prejšnjih mandatih smo si prizadevali za uresničevanje projekta Celje prijazno starejšim in v okviru tega predvideli brezplačno vožnjo za upokojene. Ne gre za edinstvene rešitve, takšne imajo tudi v tujini.«

Župan **Bojan Šrot** je izrazil podporo tem predlogom, a hkrati opozoril, da je pogodba s koncesionarjem, družbo Nomago, sklenjena za pol leta. »V veliki meri smo na polju neznanega, stroške za izvajanje linijskih avtobusnih prevozov smo lahko približno ocenili, je pa neznanka, kakšni bodo

V Celju pospešeno postavljajo nadstrešnice na avtobusnih postajališčih, na katerih bodo nameščeni zasloni, ki bodo opozarjali na prihode avtobusov.

Nekoliko dražja mesečna vozovnica

Celjski mestni svet je pred dnevi na drugi seji po lokalnih volitvah sprejel nov cenik izvajanja linijskih prevozov v prihajajočem avtobusnem potniškem prometu. S tem sklepom so nekoliko spremenjene cene, ki jih je mestni svet sprejel junija letos.

Nov cenik med drugim določa 25-odstotni popust

mi dohodki in druge skupine, kot je to urejeno v nekaterih večjih mestih. V Zagrebu imajo na primer upokojeni s pokojnino do 400 evrov možnost brezplačne vožnje z javnim prevozom, v Ljubljani je takšna možnost tudi za osebe z motnjami v duševnem razvoju in za njihove spremljevalce,« je razmišljal **Samo Seničar** iz Levice.

Štefanija Presker iz DeSUS se je zavzela za olajšave

prihodki od prodaje vozovnic in koliko bo to stalo mestni proračun. Za pol leta je predviden strošek za občino 330 tisoč evrov, na letni ravni je že približno 700 tisoč evrov,« je povedal Bojan Šrot in predlagal, da bi počakali s predlaganimi spremembami do naslednjega večletnega razpisa za koncesionarja. To je mestni svet s potrditvijo predlaganega cenika tudi sprejel.

ROBERT GORJANC

Kdo pripoveduje pravljice?

Občina Šmarje pri Jelšah ne želi prevzeti bremena poplačila stroškov investicije, ki je poniknila v pašnik – V golf klubu bi se pogajali o nižjem znesku

ŠMARJE PRI JELŠAH – Na Okrožnem sodišču v Celju se je minuli petek nadaljeval pravdni postopek med Golf klubom Jelšingrad in Občino Šmarje pri Jelšah. Direktor kluba Damjan Gobec po prekinitvi najemne pogodbe za vložek v zemljišče od občine zahteva 1,6 milijona evrov odškodnine. Primer še ni doživel epiloga, naslednja obravnava bo 7. februarja.

Po skoraj letu in osmih obravnava zapletu, ki izvira iz pogodbe med Golf klubom Jelšingrad oziroma njegovim direktorjem Damjanom Gobcem ter lastnikom, republiškim skladom kmetijskih zemljišč, še ni videti konca. Desetletna pogodba, sklenjena leta 2007, namreč ni opredeljevala vrednosti vlaganj v zemljišče. Ko je zakon občine zavezal, da so prevzele vsa stavbna zemljišča, je tudi golf igrišče Jelšingrad prešlo v pristojnost šmarske občine. Ta poplačila vlaganj ni želela prevzeti na svoja pleča. Konec leta 2013 je občina najemniku tudi odpovedala pogodbo. Vse od takrat golfa v Šmarju ne igrajo več.

Dogovore razumejo drugače

Kot priča je na zadnji obravnavi pred sodnico najprej stopil **Samo Možina**, ki je z Gobcem sodeloval pri ustanovitvi kluba in nato še pri gradnji ter pri vzdrževanju igrišča za golf. V nadaljevanju je svojo zgodbo kronološko izpovedal še Gobec. Med več kot štiri ure dolgo obravnavo, ki jo je sodnica vmes za pol ure tudi prekinila, je Gobec pojasnil, kako je sam razumel določene dogovore, ki so jih bodisi pisno bodisi ustno sklenili s skladom kmetijskih zemljišč.

Potrnil je, da se na prejet opomin pred odpovedjo pogodbe v golf klubu niso ne pisno ne ustno odzvali, saj naj bi šlo za po njegovem mnenju fiktiven dokument brez veljavne vrednosti. Štiri mesece kasneje je občina golf klubu odpovedala najemno pogodbo. Gobec je prepričan, da zato, ker je takrat imela dva potencialna kupca in bi lahko to zemljišče prodala za 3,2 milijona evrov.

Njegov pooblaščenec, odvetnik **Darko Đuragić**, je po obravnavi dejal, da je ne glede na to, kaj vse se je med strankama dogajalo in kako je bila pogodba sklenjena, treba slediti dvema ključnima točkama – da je sklad kmetijskih zemljišč oziroma najemodajalec soglašal z gradnjo golf igrišča in da je v zakonu zapisano, da, če se nekdo obogati brez podlage, je dolžan to vrniti.

Marjan Feguš, pooblaščenec šmarske občine, od katere Gobec terja 1,6 milijona evrov za povračilo stroškov vlaganj v zemljišče, je večji del pripovedi, kot se je izrazil, označil za izmišljotino. Pričakoval je, da bo sodnica tokrat dokončno odločila in zavrnila zahtevek: »V tem primeru je že na daleč jasno razvidno, da gre pri tej tožbi za reševanje zavestno ali naključno nasledle investicije. To, kar se v postopku izkazuje, je jasno, da ne more imeti utemeljenega temelja, kar pomeni, da sodišče zahtevku ne bi smelo ugoditi in se tudi ne bi smelo ukvarjati s tem, kolikšna je njegova višina.«

Obe strani tako ostajata vsaka pri svojih stališčih. Ob koncu burne razprave je zagovornik občine Marjan Feguš sodišču zaradi predhodne izjave Gobca predložil še nove dokaze. Sodnica je nato na predlog Gobceva zagovornika določila nov datum obravnave, in sicer bodo o tem razpravljali spet 7. februarja prihodnje leto.

LKK, foto: Branko Ogrizek

Postani voznik/voznica avtobusa

Bodi nepogrešljiv del celjskega vsakdana.

tel: 051 493 145

nomago.si/zaposlitev

NOMAGO

Pridi z nami.

K različnim živim jaslicam

Številni ljudje so se za božične praznike odpravili tudi k različnim jaslicam. Na našem območju je več razstav notranjih jaslic, v Božičnem Vojniku je tudi razstava zunanjih, v nekaterih krajih pa so pripravili celo žive jaslice. Običaj živih jaslic se vse bolj uveljavlja.

Na božični dan so jih tako med drugim pripravili v celjskem Lokrovcu, kjer jih postavlja PGD Lokrovec-Dobrova. Sodelujejo prav tako drugi krajanje. Letošnja novost tamkajšnjih živih jaslic je bila, da so bile odpete. Peli so Zbor župnije sv. Duha ter še nekateri krajanje, ki so vključeni v druge zборе. Žive jaslice so nato zamenjali kipi, ki bodo pod Dimčevim skednjem postavljeni vse do praznika svetih treh krajev.

Jaslice z živimi liki so pripravili med drugim tudi v Božičnem Vojniku, opuščnem kamnolomu Dol-Suha v občini Rečica ob Savinji ter v Laški vasi pri Štorah. Tudi štorski vsakoletni dogodek privabi mlado in staro. Pripravljajo ga Turistično društvo Štore, v sodelovanju s pevskim zborom

Osti jarej ter Folklorno skupino Kompole.

Bodo tudi dvajsete?

Med najbolj priljubljenimi živimi jaslicami so tiste v spodnesavinjski kapniški Jami Pekel. Letos so Božično skrivnost uprizorili že devetnajsto leto zapored. V dveh dneh so si jamo z zgodbo Jezusovega rojstva ogledali številni obiskovalci iz vse Slovenije. Pri brunarici, kjer prodajajo vstopnice, se je trlo ljudi. Kar nekaj dela so z urejanjem prometa imeli tudi gasilci. Člani Turističnega društva Šempeter s predsednico **Ivico Čretnik** osrednjo pozornost še vedno namenjajo božični zgodbi v jami, v kateri so od začetka in skoraj do konca nanizani posamezni prizori iz Jezusovega rojstva. Zgodbo popestrijo lokalni glasbeniki, ki prepevajo praznične pesmi in ustvarjajo božični duh. Ob izhodu iz jame srečo v prihajajočem letu že tradicionalno zaželita dimnikarčka. Otroke na začetku pozdravlja Božiček s palčki, obiskovalci pa se lahko pogrejejo ob toplih napitkih in

Pri živih jaslicah v celjskem Lokrovcu

lesnem ognju ter prislusnejo živi glasbi. Čretnikova upa, da bodo lahko pod streho spravili

tudi jubilejno dvajseto Božično skrivnost. Vsako leto imajo namreč več dela s pristojno inšpekcijo, ki z vidika varovanja okolja ni najbolj navduše-

na nad tovrstnim prazničnim dogajanjem v kraški jami na Ponikovskem krasu.

BJ, ŠO
Foto: GrupA

V Jami Pekel
(Foto: ŠO)

Tudi v Laški vasi pri Štorah je bilo ob živih jaslicah pravo božično vzdušje.

Za konec leta glasba in ples

CELJE – Tradicionalna glasbeno-plesna prireditev **Top Classic** je tudi letos pomenila vrhunec decembrskega dogajanja na I. gimnaziji v Celju. Tudi letos so se predstavili številni dijaki z glasbenimi, s plesnimi in z igranimi točkami.

A to je le del ekipe, ki vsako leto soustvari tako velik projekt. Pomagajo tudi likovniki, ki pripravijo dekoracijo, foto-video krožek multimedijsko podpre in posname celotno prireditev, igralci pripravijo skeče med točkami ... Vsak lahko na različne načine sodeluje, četudi le pri pripravi programskega lista, njegovi delitvi ali postavljanju odra. »Vsak, ki želi dodati kamenček v mozaik naše 210-letne gimnazije, ima to možnost,« pravi **Juana Robida**, mentorica šolskega Kulturnega društva Antona Aškerc. »Sicer pa so dijaki tisti, ki poskrbijo za vse, mentorji jih le usmerjamo. Pri tem se mladi učijo tudi dela v skupini, medsebojnega spoštovanja in poslušanja,« dodaja.

»Zanimanja za sodelovanje je veliko, z veseljem bi vzeli vsakega, ki se prijavi, a je treba čas prireditve omejiti,« pravi sogovornica. »Vsako leto že novembra povabimo dijake, da se prijavijo, in nato izvedemo avdicijo, na kateri posebna komisija profesorjev glasbenikov posluša in izbere 18 točk. V komisiji sodelujejo tudi dijaki. Tako izberejo najboljše od sicer odličnih izvajalcev.« Pri izboru so imele prednost avtorske in slovenske skladbe, komisija pa je gledala tudi na to, da so se dijaki predstavili z različnimi glasbenimi zvrstmi.

Pod okriljem kulturnega društva je za letošnji Top Cassic moči združilo več kot sto dijakov. Odkar ima šola novo Dvorano Kajuh in prireditve ni treba več pripravljati v Golovcu, je organizacija dogodka precej manj stresna.

TC, foto: GrupA

Vzpon bralne kulture

Za njeno spodbujanje med Zgornjesavinjčani obstajajo različne možnosti

V Zgornji Savinjski dolini je bralna kultura zelo razvita. V okviru Osrednje knjižnice Mozirje je organizirana splošna bralna značka za odrasle, posebnost je bralna značka Vrba. Obe sta namenjeni prebivalcem celotne doline. Poleg teh dveh deluje v Mozirju še župnijski bralni klub.

Bralna značka Vrba, ki je projekt Osrednje knjižnice Mozirje, je namenjena občanom s posebnimi potrebami, vključenim v Varstveno-delovni center Vrba v Nazarjah. Po njem je zgornjesavinjska knjižnica tudi poimenovala bralno značko. Knjižnica se trenutno pripravlja že na tretjo bralno sezono Vrbe, ki je namenjena tako mladostnikom kot odraslim iz VDC. »Za bralno značko Vrba smo se odločili, saj tako krepimo socialno in povezovalno vlogo knjižnice v domačem okolju ter medosebne odnose na družbeni ravni,« je o Vrbi povedala direktorica osrednje knjižnice **Petra Širko Poljanšek**. »Poleg tega je izvajanje takšne dejavnosti za ljudi s posebnimi potrebami ena od zakonsko predpisanih nalog splošnih knjižnic,« je še dejala direktorica. Namen tega projekta je tudi, da uporabniki ohranjajo veščini branja in pisanja.

Med bralno sezono so bralna srečanja Vrbe po enkrat na teden v prostorih VDC. Tam uporabniki s knjižničarkama osrednje knjižnice prebirajo knjige, tako imenovano Lahko branje. To je s kratkimi stavki prilagojeno za vsakogar. Skupaj preberejo štiri knjige, nato uporabniki odgovarjajo na vprašanja o prebranem. Temu sledita še

poustvarjanje in zapisovanje vtisov. »Uporabniki so to bralno značko zelo dobro sprejeli,« je spoznala Širko Poljanškova. Sodelujejo skoraj vsi, to je štirinajst občanov s posebnimi potrebami. Ob koncih bralne sezone je vedno zaključno srečanje, na katerega so povabljeni tudi njihovi starši. Izven bralne sezone je v VDC postavljena polica mozirske knjižnice, na kateri knjižničarka knjige vsak mesec zamenja. O prebranih se nato vedno eno uro pogovarjajo.

Osrednji projekt

Bralna značka Vrba je posebnost, nekaj lokalnih značilnosti ima tudi splošna bralna značka za odrasle. Ta projekt izvaja Osrednja knjižnica Mozirje po celotni dolini vse od leta 2005. Naslov tega osrednjega bralnega projekta je Zgornjesavinjčani s knjigo v roki. Začelo se je v krajevni knjižnici na Ljubnem. »Lahko povem, da število sodelujočih bralcev redno raste,« ne skriva zadovoljstva direktorica knjižnice. Za bralno značko je na voljo priporočilni seznam, na katerem je trideset knjig. Od teh jih je treba prebrati osem. Na seznamu so knjige različnih žanrov, dela pa najprej preberejo knjižničarji. »Tako lahko bralcem svetujemo iz lastnih izkušenj,« dodaja direktorica. V projekt jih je vključenih približno 140. Bralci se lahko vključijo v vseh sedmih krajevnih knjižnicah, ki so del osrednje knjižnice.

BRANE JERANKO
Foto: arhiv OKM

Z zadnje podelitve bralne značke Vrba za uporabnike zgornjesavinjskega varstveno-delovnega centra

Za konec prazničnega leta še jubilej orkestra

Mladinski simfonični orkester GŠ Celje s solistom Borom Kračunom Pižmohtom

Leto številnih jubilejev celjske glasbene šole se izteka. Prejšnji teden je 20-letnico delovanja proslavil še Mladinski simfonični orkester Glasbene šole Celje in pripravil dva koncertna večera, s katerima je obakrat napolnil dvorano Narodnega doma.

Orkester je namenjen temu, da dijaki srednje glasbene stopnje temeljito spoznajo orkestrsko igro in da izkusijo občutek solističnega igranja, kar je posebej pomembno za pihalce in trobilce, ki so v orkestru izpostavljeni. »Iz orkestra je izšlo veliko članov uglednih zasedb,« pravi **Matjaž Brežnik**, ki vodi orkester že od začetka delovanja. »In prve dragocene izkušnje so pridobivali prav v tem orkestru. Koncerti so nagrada oziroma posledica nekega študija skladb.« Povedal je, da si želi, bi imeli člani tudi v prihodnje takšne možnosti igranja, kot jih imajo zdaj, čeprav jih pri vajah nekoliko pesti prostorska stiska šole. »Rešujemo jo tako, da vadimo ob koncu tedna v koncertni dvorani, ker je to edini čas, ko je

prosta. Člani tako že vedo, da so sobote dopoldne namenjene vadbi. Zadnje čase je veliko članov, ki niso prav iz Celja, zato je to povezano s prevozi. A ker jih to zanima in hodijo z veseljem na vaje, ni težav,« je dirigent pohvalil člane orkestra.

Za praznični koncert je izbral tehten program, ki so ga sestavljala dela skladateljev, ki so zaznamovali delovanje orkestra. Med njimi je Brežnik posebej omenil Alda Kumarja, čigar dela so člani v preteklosti radi izvajali, in »dvornega« skladatelja Leona Firšta, ki je vedno bolj cenjen tudi v mednarodnih krogih. Izvedli so dve deli iz njegovega bogatega opusa, pri enem se je kot solist predstavil nekdanji dijak Nejc Zahrastnik, danes uveljavljen trobentač. Drugi solist, mlad violončelist Bor Kračun Pižmoht, je trenutno eden najbolj nadarjenih dijakov srednje stopnje, kar je dokazal tudi z izvedbo Variacij na rokokojsko temo za violončelo in orkester Petra Iljiča Čajkovskega.

TC, foto: GrupA

Spominska plošča in knjižna izdaja

Pri Vili Bianca v Velenju so pred dnevi slovesno odkrili spominsko talno ploščo Gustavu Šilih. Gre za zaslužnega slovenskega pedagoga, mladinskega pisatelja, vojaka soške fronte in Maistrovega borca, ki je bil rojen pred 125 leti.

Gustav Šilih je bil avtor vrste učbenikov in mladinskih del. Svojemu rojstnemu kraju je posvetil dvoje leposlovnih del za mladino, in sicer dolinsko bajko Nekoč je bilo jezero in vzgojni mladinski roman Beli dvor. Knjigi, ki sta bili v svojem času zelo priljubljeni, sta pošli. Zdaj ju je Velenjska knjižna fundacija izdala kot jezikovno posodobljeno spominsko knjižno izdajo. Tako ju bodo lahko razumeli tudi današnji bralci, pravi urednik **Ivo Stropnik**. »Deli sta izšli leta 1921. Gre za drugo zgodovinsko obdobje, ko je bila drugačna tudi jezikovna pismenost. Šilih je tedaj zaradi študija precej obiskoval Zagreb. Ta jezik do danes ni preživel, mladi ne razumejo, kaj pomeni.« Po odkritju plošče so v galeriji Vile Bianca pripravili še zdravico, s katero so opozorili na ponatis Šilihove knjige. Predstavili so še dve knjigi šaleških literatov. Delo Izbrani potopisi opozarja na več kot 30-letni potopisni knjižni opus Boruta Koruna. Bralci so lahko spoznali tudi zadnjo pesniško zbirko Iva Stropnika z naslovom Šivala je zvezda dekllico.

TS

Glasba v čast pokojnemu skladatelju

Glasbena šola Velenje pripravila slavnostni koncert v čast Franu Korunu Koželjskemu

V Velenju letos obeležujejo 150-letnico rojstva skladatelja Frana Koruna Koželjskega. Glasbena šola, ki po njem nosi tudi ime, je pred dnevi v čast temu pomembnemu rojaku v tamkajšnji veliki dvorani pripravila slavnostni koncert. Korunove skladbe so igrali tako orkestri kot solisti.

Fran Korun Koželjski je bil velik skladatelj in domoljub. V času preporoda narodov, ko so se Slovenci ukvarjali s svojo identiteto, je gojil slovensko besedo. V slovenskem prostoru je zelo znan kot avtor prvih učbenikov za poučevanje violine in citer. Je tudi avtor prvega učbenika za zgodovino glasbe.

Zapustil je obsežen opus glasbenih del, ki jih hrani Narodna in univerzitetna knjižnica. Iz te zbirke so črpali profesorji, učenci in dijaki Glasbene šole Frana Koruna Koželjskega, ki so se na koncertu 20. decembra predstavili z njegovimi deli. Nastopili so simfonični orkester, citrarski ansambel, solisti in komorne zasedbe. Mnoga Korunova dela je za različne zasedbe preuredil skladatelj Tilen Slakan, saj je marsikatero ohranjeno Korunovo delo težko berljivo. »Korun je namreč pisal z različnimi pisali, uporabljal je vse, od peresa do svinčnikov. Slakan je dela preuredil, kjer so bili parti slabo vidni, jih

je dopolnil,« je pojasnil ravnatelj glasbene šole Boris Štih.

Uredili bodo spominsko sobo

Velenjska glasbena šola in druge ustanove v občini so na obletnico rojstva znanega skladatelja opozorile z različnimi dogodki. Ob letošnji 150-letnici Korunovega rojstva so pred glasbeno šolo namestili njegov doprni kip. Podali so se na pohod po Korunovih poteh. »On sam si je nadel vzdevek Koželjski. Koželj je namreč hrib med Velenjem in Šentiljem, ki ga je prečkal vsak dan, ko je hodil v Šentilj, da bi se pri enem od domačinov učil igranja

citer,« je povedal Štih. Glasbena šola je z Muzejem Velenje in s tamkajšnjo gimnazijo pred časom pripravila tudi Korunovo čitalnico. Na tej priložnosti so obudili spomin na čas, ko je Fran Korun Koželjski na svoji domačiji pripravil srečanja, na katerih so govorili slovensko besedo in pripovedovali slovensko prozo.

V glasbeni šoli že nekaj časa načrtujejo tudi ureditev spominske sobe v čast temu skladatelju. Pojavila se je ideja, da bi v ta namen lahko preuredili preddverje velike dvorane. Ker je projekt zahteven tako finančno kot izvedbeno, ga bodo skušali uresničiti prihodnje leto.

TINA STRMČNIK

Za piko na i oživili Kralja Urbana

Za plesalci Plesnega foruma Celje uspešno leto

A tudi decembra ne počivajo. Moči so usmerili v novoletne plesne produkcije. Novoletni plesni vlak, s katerimi se že tradicionalno predstavijo ob koncu leta. Osrednjo pozornost so namenili oživitvi plesne predstave za otroke Kralj Urban, ki so jo prejšnji četrtek na oder ponovno postavili po šestnajstih letih.

Vodja plesnega foruma Goga Stefanović Erjavec pravi, da so to izjemno predstavo želeli približati in predstaviti tudi novim generacijam plesalcev. »Od leta 2002 so se generacije povsem zamenjale. Le redkokdo od mlajših plesalcev pozna to izjemno glasbo, ki sta jo napisala Besim Spahić in Vojko Sfiligoj. Nekoč so bile te skladbe velike uspešnice.« Predstavo, ki

govori o dečku Urbanu in o tem, kako bi bil videti svet, če bi mu vladal otrok, sta tokrat uprizorili plesni skupini Pika in Frka, v njej je skupaj zaplesalo kar trideset plesalcev.

Pestro mednarodno sodelovanje

Za Plesnim forumom Celje je dejavno leto, ki si ga bodo po besedah Goge Stefanović Erjavec zapomnili zaradi zanimivih projektov, ki so jih ustvarili in s katerimi so se uspešno mednarodno predstavili. V veliko čast jim je, da so jih organizatorji že tretjič izbrali za sodelovanje na svetovnem mednarodnem festivalu sodobnega plesa v kitajskem Macau. Tokrat so sodelovali z odlomkom iz predstave Ali si z nami

avtoric Gee Erjavec in Kaje Janič. »Kitajska umetnost ima drugačna merila, kot so v Evropi, zato sem se kar malo bala, kako bodo sprejeli naše plesne projekte, ki smo jih precej avtorsko obarvali in na prvi pogled nismo bili tako pisani in zanimivi, kot imajo oni radi. Naš program jih je vseeno zelo prepričal in so bili nad njim navdušeni,« je še dodala vodja plesnega foruma, ki je nato septembra po štirih letih ponovno sodelovala z glasbeno šolo Singen iz južne Nemčije. Skupaj so ustvarili koprodukcijo predstavo. V prvem delu so celjski plesalci zaplesali svoj avtorski projekt Ali si z nami in v drugem delu sodelovali z nemškimi tolkalisti.

ŠO

Foto: GrupA

V Plesnem forumu Celje so prejšnji četrtek po šestnajstih letih oživili plesno predstavo za otroke Kralj Urban. V njej sodeluje trideset plesalcev iz plesnih skupin Pika in Frka.

Kot vsak koncert do zdaj je tudi letošnji postregel s presenečenjem. Ob koncu se je predstavil celoten kolektiv glasbene šole. Učitelji so skupaj zapeli ob klavirski spremljavi ravnatelja šole mag. Gorazda Kozmusa. Navdušeni obiskovalci so s stoječimi ovacijami nagradili nastopajoče. Bučen aplavz je prekinila skladba Sveta noč, ki so jo učitelji zapeli kot dodatek h koncertu.

Ko zaigrajo in zapojejo učitelji

Učitelji žalske glasbene šole so navdušili. Prejšnji četrtek so osmo leto zapovrstjo združili moči in pred polno cerkvijo sv. Nikolaja v Žalcu nastopili na zdaj že tradicionalnem prazničnem koncertu.

Božični koncert je v vseh teh letih postal stalnica praznične kulturne ponudbe v Žalcu. Ravnatelj šole Gorazd Kozmus pravi, da se je v vseh teh letih nekoliko spreminjal, a ves čas ohranjal rdečo nit. Ta je, da v prvi vrsti nastopijo učitelji šole. Letos jih je na njem sodelovalo vseh petintrideset. Poleg pevskega zbora učencev so se jim pridružili tudi

nekateri njihovi učenci, ki so bili zelo uspešni v letu, ki se izteka, in so pokazali še posebno predanost glasbenemu ustvarjanju.

Koncert vsako leto postreže s kakšno novostjo. Letos je bil to pevski zbor učiteljev, pri katerem je kot korepetitor sodeloval ravnatelj Kozmus. Program je obsegal klasične, zabavne in praznične skladbe. »Koncert ni namenjen izvedbi zgolj božičnih pesmi, kot je v navadi za praznične koncerte, morda je tudi zaradi tega postal tako priljubljen,« ob koncu še dodaja ravnatelj.

ŠO, foto: arhiv glasbene šole

Ob koncu leta za celjske gledališčne dve potrditvi

Za člani SLG Celje je uspešen zaključek leta. Najprej je igralec Vojko Belšak prejel Severjevo nagrado za igralske dosežke. Nekaj dni kasneje je prišla vesela novica še iz Sankt Peterburga. Igralec Branko Završan je na tamkajšnjem gledališkem božičnem festivalu prejel nagrado za najboljšo moško vlogo.

Strokovna žirija za Severjeve nagrade, ki jih že 48 let podeljuje Sklad Staneta Severja, ustanovljen v spomin na legendarnega gledališkega in filmskega igralca, je Vojku Belšaku nagrado za igralske dosežke prisodila za vlogo Jevgenija Onjegina v uprizoritvi Onjegina in za vlogo Istvana Balle Bana v Naših skrivnostih. Kot je zapisala, se je Belšak znašel v izjemno večplastni, zahtevni, mnogoobrazni, razpoložensko dinamični in čustveno skrajni vlogi Onjegina. »Belšak je imeniten v komediji, poglobljen in natančen v dramskih in tragičnih vlogah, z lahkoto se spopada z improvizacijo. Natančna igra, govorne spretnosti in obvladovanje telesa so njegove največje odlike. Je vrhunski igralec, ki postaja nosilni steber repertoarja SLG Celje,« je še poudarila žirija, ki je med igralkami v profesionalnih gledaliških nagrado podelila Nini Valič.

Člani SLG Celje so v prvi polovici decembra s predstavo Oče avtorja Florianja Zellerja sodelovali na mednarodnem božičnem gledališkem fe-

Igralec Branko Završan je prejel nagrado za najboljšo moško vlogo na mednarodnem božičnem gledališkem festivalu v Sankt Peterburgu.

stivalu v Sankt Peterburgu. Na njem je nastopilo več kot dvajset predstav, tri so bile iz tujine, ostale iz različnih ruskih gledališč. Odzivi nad slovensko predstavo, katere režiser je Jernej Kobač, so bili fenomenalni. Igralec Branko Završan je prejel celo nagrado za najboljšo moško vlogo, in sicer za vlogo Andréja v odigrani predstavi.

ŠO

Foto: osebni arhiv

Ples je izražanje čustev in del splošne kulture

Robert Turnšek pleše vse, od folklorne do salse

Svojega prvega plesa se spomni iz osnovne šole. Maturantski plesi so mu dali prvo samozavest. Odtlej Robert Turnšek izkoristi prav vsako plesno priložnost. Domače se počuti tako v družabnih plesih kot folklori, preizkusil se je v argentinskem tangu in se dokončno zaljubil v salso.

Navdušenje nad plesom iz mladosti je bilo dovolj veliko, da sta se z ženo vpisala v plesno šolo. »Če se mi je prej zdelo, da sem kar dober, sem tam ugotovil, koliko mi še manjka,« se nasmeje Robert. A kot pravi, človeku prav udobno v plesnih čevljih postane šele z veliko vaje in po plesu z različnimi partnerji. To namreč zahteva še več poslušanja in še več prilagajanja. »Ples je zame izražanje čustev, je del splošne kulture in tudi oblika rekreacije. Če vse to najdeš v tej dejavnosti, se lahko tudi umetniško izraziš.« Kljub temu so začetki lahko naporni. »Fantje smo sploh bolj sramežljivi. Prve plesne korake se običajno učimo na osnovni opazovanju. Posledično so bili prvi najstniški plesi bolj stiskanje ob romantičnih pesmih kot kaj drugega.« Plesno znanje z maturantskih plesov je nadgradil v plesni šoli, danes pa ugotavlja, da so se s plesnimi prizorišči spremenile tudi plesne smernice.

Robert Turnšek

Od folklorne do tanga

Pred nekaj leti se je priključil Celjski folklorni skupini. Za velikega ljubitelja plesa je to še ena pot raziskovanja. »Včasih smo si pod besedo folklor predstavljali kolo in podobne reči. Ampak lahko rečem, da je folklor umetnost. Predvsem je pripadnost skupini in druženje. Iskal sem skupino, kjer smo si po starosti in razmišljanju člani vsaj približno blizu. Folklor je ples, a je tudi nastopanje. Ko oblečeš nošo, si drug človek. To je nekaj, kar mora vsak sam poskusiti. Priporočam.«

Ko gre za ples, se ne želi omejevati. Ko so celjski ljubitelji argentinskega tanga v tednu

tega plesa organizirali delavnico, se je je seveda udeležil.

Salsa trenutni hit

Robert spada v generacijo tistih, ki so mladost preživljali v gostilni Salobir pri Šentjurju, pri Simončiču, v Evergreenu in podobnih lokalih s plesno glasbo. Danes so vsi zaprti. In tudi diskotek, kot so bile nekoč, danes mladi ne obiskujejo. Ali to v dobi digitalne tehnologije ni več zanimivo ali preprosto ni ponudbe, je stvar različnih pogledov. A da v Celju ni primernih zabavišč in plesišč, se naš sogovornik nikakor ne strinja. Res pa mora klasičen plesalec družabnih plesov svoje znanje nadgraditi v latino ritmih, predvsem v salsi in bačati. »Kar precej plesnih šol se je specializiralo za te ritme, v Celju najpogosteje plešemo v lokalu Twins in v lokalu Life caffè, veliko se dogaja v Velenju, a tudi v Žalcu. Ne bom pretiral, če rečem, da so tovrstni plesni dogodki v Celju na voljo tedensko.« Če si plesalci zaželeli spremembe, se odpravijo v Maribor ali Ljubljano. Tam so različni plesni dogodki vsak dan. Ob vprašanju, kje je danes še mogoče plešati fokstrot in angleški valček, skomigne. »Malokje. Morali se boste naučiti salso.«

StO

Gostinci ne razmišljajo dolgoročno

Plesna šola z najdaljšo tradicijo v Celju je Plesni val, ki je z osnovami plesa v skoraj treh desetletjih seznanil številne generacije. Te so imele nekoč tudi možnost plesa v Celjskem in Narodnem domu, kjer je ustanoviteljica šole Cvetka Špiljar z možem Marjanom organizirala plesne večere. Zakaj zadnje čase za plesalce klasičnih družabnih plesov v Celju ni prave ponudbe?

»Za pripravo takšnega plesnega večera je treba najeti in plačati dvorano, ansambel ali duo, ki igra v živo, in zagotoviti gostinsko ponudbo, po možnosti vsaj pijačo. Vsak gostinec najprej vpraša, koliko bodo ljudje pojedli in spili. Ko to sešteješ, je stroškov preveč, 20 evrov na osebo je treba dati samo za to, da ljudje lahko plešejo,« pojasnjuje Marjan Špiljar, ki meni, da bi moral biti za organizacijo takšnih dogodkov širši posluš. »Vsi bi radi posel, a priprava takšnih plesnih dogodkov je kot tek na dolge proge. Hitrega zaslužka ni.« Ob tem dodaja, da bi bilo dobro, da bi Celje imelo tudi kakšno plesno dvorano, če že ima štadion, športno dvorano, plezalno steno ... In to dvorano, kjer bi lahko plesalo več sto parov in bi bila večnamenska ter z možnostjo gostinske ponudbe.

Boštjan Špiljar, ki nadaljuje tradicijo Plesnega vala, se zaveda, da bi se

s povezavo več plesnih šol lažje dalo izpeljati takšne projekte, saj bi bilo plesalcev več. »A tudi med plesnimi šolami je konkurenca. Ob tem se pogosto izkaže, da smo ljudje tako naravnani, da tarnamo, česa ni, ko je treba vstati s kavča in dati za to kakšen evro, pa dvakrat premislimo.« Meni, da tisti, ki išče plesno ponudbo, to lahko najde kje izven Celja, za svoje tečajnike pa ima Plesni val poleg tedenskih vaj še kar nekaj možnosti za ples: mesečna preplesavanja, dvakrat letno slovesnejši ples ob živi glasbi ter pomladanski in zimski plesni konec tedna ob morju.

Na vprašanje, kako to, da v hotelih ali večjih restavracijah nimajo pravega poslušanja za plesne goste, Boštjan odgovarja: »Plesalci smo zahtevno občinstvo, radi bi imeli veliko plesišče, kakovostno plesno glasbo, z gostinskega zornega kota pa ne popijemo in ne pojemo veliko, saj sicer ne moremo plesati. Razumemo, da gostinci raje oddajo prostore komu drugemu, skupinam, ki več spijejo in pojedjo, s čimer gostinci več zaslužijo.« Cvetka Špiljar dodaja, da je takšna politika kratkovidna: »Vsi najprej vidijo število ljudi in začnejo preračunavati, vendar ne pomislijo, da bodo ti ljudje prišli le ne enkrat, ampak stokrat, in da bodo vsakokrat pustili tam nekaj evrov.«

TC

Ples ob zvokih orkestra

Da si ljudje želijo plesno glasbo in da je prostora za dvig plesne kulture veliko, so pred leti začutili mladi glasbeniki v Big bandu Šentjur. Pod vodstvom tedanjega dirigenta Boštjana Jagra so nanizali paleta plesnih večerov v Šentjurju, Dobju in drugod po državi. Začetni zagon so po nekaj letih izgubili, saj organizacija plesnih večerov ni majhen zalogaj. Temu je botrovalo tudi, da v obnovljenem šentjurskem kulturnem domu ni več plesne dvorane.

»Prireditev je bila dobro organizirana, toda presenetljivo bolj skromno obiskana. Le približno štirideset parov se je vrtelo po parketu, a še od teh večina iz Slivnice, Dobja ... Kar nekaj tistih, ki so plesno briljirali, je bilo tudi čisto pravih neznancev. Šentjurska

politična, gospodarska in kulturna elita očitno pleše po drugih taktih.« Tako je leta 2011 o enem od plesnih večerov v organizaciji Big banda Šentjur zapisal novinar Franc Kovač. Tedanji dirigent orkestra Boštjan Jager se spominja, da so glasbeniki do ideje za or-

ganizacijo plesnih večerov prišli, saj so v domačem kraju opazili sušo v tovrstni kulturni ponudbi. In ker so plesne ritme na povabilo drugih organizatorjev iz svojih glasbil predhodno že izvabljali v Ljubljani in na Gorenjskem. Nekaj članov je takrat obiskovalo tudi plesne tečaje, tako da jim je plesna glasba počasi lezla pod kožo.

Več plesa, več glasbe

Priprava takšnega dogodka je velik zalogaj, pojasnjuje-

Večeri v dveh delih

Med redkimi ponudniki plesnih večerov v regiji so že vrsto let Terme Dobrna. V njihovi kavarni je bilo mogoče plesati ob glasbi v živo vsak konec tedna. A zadnje mesece se je koncept večerov spremenil. Leon Tomašič, direktor Term Dobrna, pravi, da zato, ker so to želeli njihovi hotelski in drugi gostje, ki niso tako plesno usmerjeni.

Od konca poletja imajo tako ob koncih tedna na voljo dve vrsti glasbe: plesno, ki jo igrajo med 19.30 in 21.30,

ter pozno v noč glasbo za vse ostale goste, ki želijo bolj zabavno glasbo. »Imamo namreč različne goste, ne le

tiste, ki znajo plesati, ampak tudi druge, ki bi se radi predvsem zabavali ob glasbi. Ti so želeli, da jim ponudimo glasbo za vse generacije, zato smo se odločili za spremembo, da zadovoljimo čim širši krog gostov,« pravi Tomašič. Gostje so starejši, ki se sproščajo pri njih, in temu prilagajajo tudi glasbo. »Če bi predvajali le eno zvrst, ne bi mogli uresničiti želja vseh,« meni direktor term.

Dvesto evrov za uro najema d

O tem, kakšne so cene najema dvoran v Celju in ali se plesne šole sploh zanimajo za organizacijo plesnih večerov, smo vprašali Zavod Celeia Celje.

Jerneja Kolar je pojasnila, da se šole zanimajo za najem dvoran Celjskega doma, ki je bil že nekoč pogosto prizorišče plesnih večerov. »Letos je Plesna šola Flamenco v njem izvedla tri Plese knežjega mesta. Novembra je bil

že tradicionalni Mednarodni swing festival, ki ga organizira Vintage, društvo za ohranjanje in razvoj swinga in rockabillyja. Zavod Celeia je pri organizaciji Plesov knežjega mesta in mednarodne-

ga swing festivala sodeloval kot soorganizator dogodkov in tako omenjenima organizatorjema ni zaračunal najemnine.«

Zavod je sicer upravljavec teh prostorov, ki so v lasti

Po ceniku za uporabo dvoran Celjskega doma je treba za uro dvorani odšteti 120 evrov, če gre za prireditev do 16. ure, 200 in 250 evrov za dogajanje po 22. uri. V mali dvorani so zne evrov. Ob tem je treba računati še na stroške postavitve in

Zavrtimo se na plesnem parketu

Zakaj Celje ni zares plesno mesto?

Gibanje v ritmu glasbe je eno najbolj naravnih človeških izrazov. Vse družbe in vsi časi ga poznajo. Ples je verjetno ena najbolj celostnih človekovih dejavnosti, ko se preplete fizično gibanje, čustva, kognitivne funkcije in močna socialna komponenta. Menda mladi praviloma plešejo več. Družabni ples ponovno odkrivajo vse generacije. Žal plesišč, kjer bi se lahko vrteli, na Celjskem ni skoraj nikjer.

Spomini na družabne plesne v različnih celjskih lokalih so del nostalgije, ki jo prejšnje generacije z veseljem obujajo. Številne plesne šole tudi na Celjskem skrbijo, da je plesna kultura vedno bolj razvita in da je plesno znanje vedno bolj razširjeno. A priložnosti, ko bi pari lahko to znanje uporabili, so izven plesnih šol redke. Če ponudba povsod sledi povpraševanju, zakaj je pri družabnem plesu drugače?

StO, foto: Pixabay

stra ...

je sogovornik. Plesi trajajo bistveno dlje kot koncert, tudi pet ali šest ur. To pomeni, da je treba pripraviti več raznolikega programa. Skladbe morajo ustrezati standardnim in latinskoameriškim plesom, plesalci hkrati nimajo nič proti kakšnemu valčku in polki. Posebno poglavje predstavljata najem primerne dvorane in skrb za to, da se obiskovalci lahko okrepcajo. Zato se je Big band Šentjur povezal z gostinci in organiziral večerjo, kar je bila prava ideja.

Med udeleženci je bilo nekaj mlajših plesalcev, pretežno pa so se po parketu vrteli starejši. Na večere so radi prihajali predvsem tisti, ki so takrat obiskovali plesne tečaje in so iskali priložnost za druženje in ples. Da bi popestrili plesni večer in spodbujali plesno kulturo, so tedanji člani big banda k sodelovanju povabili tudi profesionalne plesne pare, ki so s svojimi nastopi popestrili dogajanje.

Brez dvorane ne gre

Se je pa čez nekaj let plesna strast tako v Šentjurju kot Dobju ohladila. Po besedah nekdanjega vodje big banda, sicer profesorja

v Glasbeni šoli skladatelj Ivapčev Šentjur, je razlogov za to več. Med njimi je prostor. Odkar je Ivapčev kulturni center obnovljen, v njem ni več dvorane, primerne za tovrstne prireditve.

Naslednji razlog je bilo zahtevno finančno in organizacijsko krmarjenje, kar za društva, ki se tovrstnih projektov lotevajo ljubiteljsko in v prostem času, ni vedno najlažje. »Ko potegneš črto, so ob vsem vložnem trudu največja težava stroški,« je poudaril Jager. In dodal, da glede tega, da bi ljudje še kdaj plesali na glasbo Big banda Šentjur, še ni vrgel puške v koruzo.

TS

Ni vsaka glasba plesna

Med redkimi specialisti za plesno glasbo je duo Ok iz Žalca

Saša Korun in Marko Bezovšek skupaj nastopata že poldrugo desetletje. Zadnja leta sta se posebej posvetila področju plesne glasbe. Kot pravita, je med tovrstnimi izvajalci ponudbe in konkurence malo, povpraševanja pa je iz leta v leto več.

Posledično sta polno zasedena in vabljena na vse konce Slovenije. »Plesna kultura – in vse, kar je z njo povezano – se je v zadnjih letih zelo razvila. Vedno več je plesnih dogodkov in zelo naju veseli, da smo tudi Slovenci med narodi, ki veliko in dobro plešejo,« pripoveduje Saša. Od zabavljaštva, ki ga pričakujejo na povprečni zabavi ali veselici, se njuno igranje razlikuje predvsem po skrbnejšem izboru programa in večjem poudarku na različnih ritmih. »Plesnih ritmov je ogromno, midva skrbiva za prave ritme in primeren tempo ter

seveda za aktualen program.« Tako kot so se spremenili njihovi poslušalci, imata tudi drug krog naročnikov. Zdaj ju najpogosteje najemajo plesne šole in drugi organizatorji plesnih prireditev. »Ta zvrst igranja nama je vsekakor bližje in veliko bolj uživava. Igrava v raznih hotelih in drugih večjih dvoranah. Povsod, kjer je prostor dovolj velik in je na tleh parket,« pravi Saša. To sta dva pogoja, ki sta pri nas vse prej kot samoumevna. In prav to je razlog, da na Celjskem igrata še najmanj od vseh slovenskih krajev. »Težava je prostor. Enostavno ni dostopne primerne dvorane, kjer bi organizatorji lahko pripravili ples. To se pozna in je škoda. Mislim, da bi bilo prav, da bi tudi občina več naredila v tej smeri.«

StO

Foto: osebni arhiv

»Še pred desetimi leti je bilo na plesiščih manj plesalcev, manj je bilo plesnih dogodkov, vsi so še malo tipali. Danes se je ta scena noro razvila. Povsod so polna plesišča, dogodki so na visoki ravni. Midva greva v korak s tem. Bolj razvita plesna kultura pomeni tudi bolj zahtevno publiko,« pravi Saša Korun.

OB ROBU

Družabni ples kot trinajsto prase

»Oh, kako je bilo včasih lepo,« smo ob pripravi te teme slišali od predstavnikov starejše generacije. Običajno so se ljudje spominjali svoje mladosti in druženja na plesih. Gospe seveda niso pozabile omeniti plesalcev v maniri dunajske šole. Takšnih danes menda ne delajo več.

Časi so se spremenili in nostalgično vzdihovanje za tistim, kar je nekoč bilo, je treba vedno jemati z rezervno. A družabni ples verjetno nikoli ne bo iz mode. Vsaj na maturantskem plesu s sinom ali hčerko, na poroki in še ob kateri jubilejni priložnosti se lahko vsakomur zgodi, da je potisnjen ob zid in nato na sredino plesišča pod glavni žaromet. Na srečo se takšne priložnosti

SAŠKA T. OCVIRK

človeku ne zgodijo kot strela z jasnega. Ob pripravah marsikdo ugotovi, da še ni bil na prijetnejši rekreaciji, da mu čas že dolgo ni tako hitro minil in da sta si z dolgoletnim partnerjem nena doma bližje kot kdajkoli v zadnjem času. Plesne šole rastejo kot gobe po dežju, zanimanja za učne ure in plesne dogodke je ogromno.

A povprečen ples zahteva živo glasbo in dovolj veliko plesišče s primerno podlago. Če to stroške požene v nebo. Če dodate še gostinsko ponudbo, se takšnih dogodkov tudi največji ljubitelji plesa udeležijo le nekajkrat na leto. Kakšna škoda! Ko pa je ples ena tistih dejavnosti, ki dajejo največ in v svojem temelju zahtevajo zelo malo. Bi morali na družbeni ravni razmisliti o tem? Nenazadnje gradimo drsališča, plezalne stene in vodne površine za sto in en šport. Bi bilo odveč pričakovati, da bo tudi Celje ponudilo nekaj za razvoj plesne kulture? Tudi to je namreč del rekreacijske, turistične in družabne ponudbe, ki oživlja mesto in povezuje ljudi.

Bodo v Laškem obudili plesne večere?

nju vin, pa je vsakemu hodu dodan tudi kozarec vina, primernega jedi, ki jo okušamo. Plesne tako organiziramo za valentinovo, martinovo in ob novem letu. V sodelovanju z različnimi partnerji smo ponudili tudi že plesne konce tedna,« je ponudbo povzela predstavnica podjetja Nina Pader Topole. Naštete dogodke obiščejo pari, ki obiskujejo tudi plesne tečaje. »Želijo si valčkov, tanga, latinskoameriških plesov ...« Glede na to,

da je družabni ples v zadnjih letih ponovno v porastu, tudi v Laškem razmišljajo o tem, da bi spet uvedli redne plesne dogodke oziroma tako imenovana preplesavanja. Dogodki bi morali biti seveda v prostoru s primerno podlago, parketom. In ob primerni, živi glasbi. Ob tem je sogovornica dodala, da imajo v hotelskih kavarnah že zdaj vsak konec tedna na voljo živo glasbo, ob kateri se lahko pleše. Pri tem zakup mize ali večerje ni potreben.

V Braslovčah se bodo vrteli na prednovoletnem plesu

Da so ljudje tudi v manjših krajih željni kakovostne plesne glasbe in plesnih večerov, dokazujejo plesne delavnice in tradicionalni prednovoletni ples v Braslovčah. Tega zadnja leta prireja tamkajšnji zavod Tri jezera. So pa tudi v Braslovčah ugotovili, da gredo odlično skupaj glasba, ples in dobra hrana, zato ob koncu leta v domu kulture pripravijo plesno-kulinarčno praznovanje.

Hotelski gostje pridejo v kavarno takrat, ko je na vrsti zabavna glasba, in podobno velja tudi zaključene družbe. Vsak konec tedna igra druga zasedba, zato je glasba zelo raznolika, pravi Tomašič in dodaja, da terme tudi v prihodnje načrtujejo tovrstne plesne večere, v prihodnjem letu pa nameravajo povečati restavracijo in zagotoviti še več prostora za zabavo.

TC

vorane

MOC. Po prenovi Celjskega doma spremembe namembnosti prostorov niso predvidene, enako ne cene najema, pravijo v zavodu Celeia.

TC

o komercialne prireditve v veliki 00 evrov za dogodek do 22. ure ski za enak čas 100, 110 in 150 pospravljanja ...

Odvetnik: »Stisk je preveč!«

Največ je vprašanj s področja družinskega prava, dedovanja in delovnopravne zakonodaje

Slovenski odvetniki so že osmo leto zapored organizirali dan brezplačne pravne pomoči. Ta je bila 19. decembra namenjena predvsem posameznikom, ki si je zaradi finančnega položaja ne morejo poiskati. Na Celjskem je ta dan ljudem brezplačno svetovalo približno 50 odvetnikov.

Težave, s katerimi so se ljudje obračali na odvetnike, so različne. »Zelo pogosto gre za mejne, družinske, dednopravne in delovnopravne zadeve. Nekaj je tudi primerov, ko se na odvetnike za brezplačne nasvete ta dan obračajo tudi posamezniki, ki so samostojni podjetniki in predčasno poiščejo pravno mnenje v kakšnem primeru,« pravi **Janez Stušek**, ki je tudi predsednik celjskega območnega zbora Odvetniške zbornice Slovenije. Dodaja, da je stisk ljudi preveč in da nikakor ne drži posploše-

no mnenje, da odvetniki le »pobirajo denar«. »Iz mojih izkušenj in izkušenj kolegov lahko potrdim, da tudi med letom pogosto pomagamo ljudem, ki so v težki finančni stiski. Ne gre le za en dan brezplačne pomoči. Velikokrat se kdo oglasi v pisarni, ki ne zmore plačati stroškov odvetnika, zato skupaj poiščemo načine pomoči,« dodaja odvetnik. Opozarja pa na stvar, ki je izrazito pomembna. »Tudi preventivni pregledi v zdravstvu preprečijo nastanek kasnejših težav. Enako je pri iskanju pravne pomoči. Opažam namreč, da ljudje na začetku nekih težav, kjer bi potrebovali pravni nasvet, urejajo zadeve sami. Nato, ko se zadeva že razvije, šele poiščejo pravno pomoč. Ta je pogosto nujna v začetku ravno zato, ker bi rešila kasnejše zaplete ali zmanjšala stroške,« dodaja Stušek.

SŠol

Nov direktor celjske policije zdaj tudi imenovan

Generalna direktorica slovenske policije Tatjana Bobnar je za direktorja Policijske uprave Celje imenovala Nika Kolarja. Ta je, kot smo že poročali, že od oktobra celjsko upravo vodil po pooblastilu. Takrat je na vodilnem položaju zamenjal Jožeta Senico, ki je postal namestnik generalne direktorice slovenske policije.

Kolar je v policiji zaposlen od leta 1990, ko je po končani kadetski šoli za miličnike začel delati na Policijski postaji Dravograd. V svoji karieri je bil policist in tudi vodja varnostnega okoliša. Po končanem študiju na Pravni fakulteti v Mariboru je bil na Policijski postaji Slovenj Gradec tudi komandir, nato je na tamkajšnji policijski upravi delal tudi v sektorju uniformirane policije. Z združitvijo slovenjgraške in celjske policijske uprave je leta 2011 začel delati v Celju, kjer je leta 2013 postal vodja Službe direktorja PU Celje.

Niko Kolar je vodenje PU Celje prevzel zatem, ko je Jože Senica odšel na Generalno policijsko upravo. (Foto: PUC)

Arja vas: petarda poškodovala otroka

Policija preiskuje okoliščine hujše nesreče s pirotehniko, ki se je včeraj popoldne zgodila v Arji vasi. Po do zdaj znanih podatkih se je huje poškodoval otrok.

Ta naj bi prižgal večjo petardo, ki mu je eksplodirala v roki. Utrpel je zlom dveh prstov na roki in opekline po obrazu ter telesu. Še vedno je na zdravljenju v celjski bolnišnici. Prodaja ognjemetnih izdelkov tako imenovane F1-kategorije, katerih glavni učinek je pok (pokajoče žabice, pok vrvice, pokajoče kroglice), je fizičnim osebam dovoljena od 19. do 31. decembra. Uporaba je dovoljena od 26. decembra do vključno 1. januarja.

Na odpadu odvrigel eksploziv

Fotografija je simbolična.

Celjski kriminalisti preiskujejo okoliščine dokaj nenavadne najdbe. V soboto so bili v jutranjih urah obveščeni, da je neznanec na odpadu v Latkovi vasi odložil vrečo smeti. V eni od vreč je bilo 700 gramov gospodarskega eksploziva.

Na kraj so prišli tudi bombologi iz specialne enote slovenske policije. Kdo je eksploziv pripeljal v Latkovo vas, še ni znano. Po naših neuradnih podatkih naj bi policija že imela določene informacije. Preiskuje tudi v smeri pridobivanja podatkov, kdo lahko sploh ima takšno eksplozivno snov in kdo jo lahko uporablja. Šlo naj bi za tako imenovan amonal, eksploziv, ki se uporablja tudi pri rušenju večjih stavb ali razstreljevanju skal. Dovoljenja za uporabo te snovi so namreč omejena in v primeru neupravičene uporabe bi lahko eksplozija tovrstne snovi povzročila tudi katastrofo.

Izreka sodbe ni bilo

Pretekli teden bi morali na Okrožnem sodišču v Celju izreči sodbo Tadeji Falnoga zaradi očitane kaznivega dejanja poslovne goljufije. Kot direktorica v podjetju SGP Nova, kjer je bila zaposlena pred desetimi leti, naj bi preslepila več poslovnih partnerjev.

Kljub napovedani sodbi izreka le-te ni bilo. Okrožno sodišče v Celju je zadevo vrnilo v glavno obravnavo. Sodišče je pridobilo dodatne listinske dokaze, v sklopu tega pa morajo na sodišču obtoženo ponovno zaslišati. Ker Falnoga na sodišče ni bilo, jo bodo zaslišali po novem letu. Naj spomnimo, da naj bi pred več kot desetimi leti kot zaposlena v podjetju SGP Nova preslepila več poslovnih partnerjev. Falnoga krivdo ves čas zanika. Poslovni partnerji naj bi izvajali storitve za SGP Nova, plačila pa niso dobili. Tožilstvo je predlagalo kazen 3 leta in 10 mesecev zapore. Odvetnik obtožene predlaga oprostilno sodbo.

Tovšakova preklicala priznanje krivde

Na Okrožno sodišče v Celju je minuli teden ponovno morala Hilda Tovšak, nekdanja direktorica Vegrada. Sodišče je razpisalo ponovni predobravnavni narok v zadevi Delamaris. V tem sodnem primeru so obtoženi še odvetnik Miro Senica, njegova tajnica Olga Zaviršek in direktorica kmetije Bužekijan Blanka Muster.

Obtožnica četverici očita zlorabo položaja in pranje denarja pri nakupu delnic Delamarisa. Gre za približno 1,4 milijona evrov, ki naj bi jih Vegrad plačal Musterjevi za svetovanje pri nakupu za 13 milijonov evrov delnic Delamarisa, denar pa naj bi kot provizijo prejel Senica. Narok za Senico, Zavirškovo in Musterjevo je bil na celjskem sodiščem že pred časom, vsi so krivdo zavrnili. Postopek zoper Tovšakovo je bil ločen in že lani je Tovšakova edina sklenila sporazum o priznanju krivde. A minuli teden je ta sporazum preklicala, ker naj bi bila pri njegovem podpisu v hudi

Kdaj bo razpisana glavna obravnava za Tovšakovo v primeru Delamaris, še ni znano. (Foto: arhiv NT)

stiski. Je pa dejala, da se s poslom ni okoristila. Sodišče je umik sporazuma sprejelo, kar pomeni, da se

bo začela sodna obravnava. Obramba Tovšakove je danes predlagala izločitev nekaterih dokazov, ki so

bili izločeni že v postopku zoper ostale obtožene. Vendar bo sodišče o tem odločalo naknadno.

Odpeljali renaulta

Pretekli petek so neznanci ukradli osebno vozilo Renault Scenic. Vozilo je črne barve in registrske številke CE EV-178. Neznani storilci so ga v petkovih večernih urah odpeljali s parkirnega prostora stanovanjskega bloka v Milčinskega ulici v Celju. Škode je za več tisoč evrov. Vse, ki bi vozilo opazili, policija naproša, naj pokličejo na telefonsko številko 113.

Odnesel kovček z denarjem

Konec preteklega tedna je neznanec na parkirišču enega od podjetij ob Trnoveljski cesti v Celju okradel specialno vozilo za prevoz denarja. Storilec je s ključem – odklenil vrata vozila in si omogočil dostop do posebnega prostora v avtomobilu, v katerem je shranjen denar. Uspelo mu je odnesti kovček, v katerem naj bi bila večja vsota gotovine.

Goljufi na počivališču

V ponedeljek zgodaj zjutraj je bila celjska policija obveščena o drzni tatvini na počivališču Tepanje. Neznani storilci so potrkali na okno vozila, v katerem je počival državljan Romunije, pri čemer so ga opozarjali na domnevno okvaro na vozilu. V času, ko je izstopil iz vozila, so mu ukradli nahrbtnik z osebnimi dokumenti in šest tisoč evrov gotovine. Storilec policija še ni izsledila.

To je že druga tovrstna tatvina na avtocestnem počivališču Tepanje. Pretekli teden je na popolnoma enak način neznanec okradel madžarskega voznika. Ta je ostal brez torbice z dokumenti in brez gotovine.

Prevrnila se je na streho

Na regionalni cesti Vojnik–Šmartno v Rožni dolini se je v torek, nekaj minut po 18. uri, zgodila prometna nesreča. Voznica osebne vozila je zapeljala s cestišča, nakar se je vozilo prevrnilo na streho.

Na kraju so posredovali celjski poklicni gasilci, ki so pri reševanju poškodovane pomagali reševalcem nujne medicinske pomoči. Ponesrečeno žensko so odpeljali v Splošno bolnišnico Celje, kjer je ostala na zdravljenju. Podobna nesreča se je zgodila dan prej v jutranjih urah tudi v Strmcu pri Svetem Florjanu na območju občine Rogaška Slatina. Tudi v tej nesreči se je poškodovala ena oseba. Prvo pomoč so ji do prihoda reševalcev nujne medicinske pomoči nudili prostovoljni gasilci iz Steklarne Rogaška Slatina.

Istega dne se je v nesreči v Podkrajju pri Žalcu poškodoval pešec. Vanj je trčil voznik osebne avtomobila. Zaradi hudih poškodb so pešca odpeljali v celjsko bolnišnico. Ena oseba se je poškodovala tudi v nesreči, ki se je zgodila v sredo zgodaj zjutraj na avtocesti v Spodnjem Grušovju pri Slovenskih Konjicah. Voznik je iz neznanh okoliščin zapeljal z voznega pasu in trčil v varnostno ograjo. Hudo poškodovanega so odpeljali v mariborski klinični center.

Bežal pred policijo

Šentjurski policisti so pred dnevi zasegli dve osebni vozili. V prvem primeru so prijeli voznika, ki je že večkratni kršitelj cestnih pravil. Moški sprva na znak policije ni ustavil in je odpeljal s kraja. Pred policijo je bežal tako dolgo, dokler se njegovo vozilo zaradi makadama v klanecu ni samo zaustavilo. Voznik je vozil brez vozniškega dovoljenja, vozilo ni bilo registrirano, na njem pa so bile nameščene ukradene registrske tablice. Zoper kršitelja so podali obdolžilni predlog in kazensko ovadbo. Kaznovali ga bodo tudi zaradi neupravičenega posedovanja prepovedanih pirotehničnih sredstev. V Šentjurju so zasegli vozilo še enemu vozniku, ki je vozil brez veljavnega vozniškega dovoljenja.

Veter podiral drevesa

V ponedeljek so morali prostovoljni gasilci večkrat posredovati zaradi močnega vetra. Ta je nekaj škode povzročil že v jutranjih urah na Gotoveljski cesti v Žalcu, kjer se je iskriilo na daljnovodu. Žalski gasilci so kraj zavarovali do prihoda pristojnega elektro podjetja. Istočasno so morali preboldski gasilci s ceste v Dolenji vasi odstranjevati drevesa, ki jih je veter podrl na vozišče. Enako se je zgodilo tudi na cesti Prebold-Trbovlje.

Vinjeni naj bi se pretepali

Celjska policija je z več patruljami v petek zgodaj popoldne posredovala na Ljubljanski cesti, v enem od lokalov nasproti policije, kjer naj bi prišlo do pretepa.

Po do zdaj znanih podatkih je policija prejela klic, da se pretepa dve skupini mlajših moških, ki naj bi bili vinjeni. Ob prihodu policije na kraj so policisti prijeli tri moške z našega območja. Izdali so jim plačilne naloge zaradi kršenja javnega reda in miru. Zoper lastnika lokala so uvedli hitri postopek o prekršku, saj naj bi vinjenim točil alkohol.

Foto: GrupA

Tedenski
radio celje
OSIR
PIKAMIC
VSAKO SOBOTO ob 12.15

Vaš zakaj naš zato.
Vsak ponedeljek ob 12.15.
Iščemo odgovore na vprašanja poslušalcev.
radio celje
03 4225 148 radio@nt-re.si Prešernova 19, 3000 Celje

Foto: GrupA

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

Uniforest izdeluje gozdarske vitle s konstantno vlečno silo

Podjetje Uniforest je eden vodilnih evropskih proizvajalcev gozdarske mehanizacije. Pomemben del predstavljajo vitle s konstantno vlečno silo, katerih prednosti so, da je vlečna sila v vsakem trenutku enaka, vlečna vrv tanjša in posledično daljša, traktor pa je lahko manjših moči. Lažja žična vrv pripomore k večji storilnosti in hitrejšemu spravilu lesa na eni in k manjši utrujenosti uporabnika na drugi strani.

Konstantno vlečno silo so v Uniforestu dosegli tako, da so klasično izvedbo hidravličnega vitla nadgradili. Klasični hidravlični ventil za krmiljenje sklopke so zamenjali s proporcionalnim (Hawe), ki omogoča

poljubno nastavljanje tlaka sklopke. Sklopka je večlamelna in preprečuje pregrevanje in obrabo. Na vitel so namestili še dodatno merilno mesto za natančno neposredno merjenje trenutne sile vlečne vrvi. Na tej

osnovi ustrezno krmilijo sklopko oziroma zeleno vlečno silo. Vse komponente, potrebne za izvedbo meritve vlečne sile, so vgrajene na ustrezno varovanih delih vitla. Pogon je preko polževega gonila, ki bolje prenaša sunkovite obremenitve in omogoča velika prestavna razmerja, in gonila s čelnimi zobniki.

Za večji izkoristek, nižje stroške vzdrževanja in daljšo življenjsko dobo so vsi pogonski elementi v oljni kopeli. Priklop za kardana je nameščen na zadnji strani vitla na sredini, kar omogoča večjo stabilnost tako traktorja kot vitla in zmanjšuje možnosti poškodbe kardana. Podrobnejše informacije najdete na www.uniforest.com.

Za še lažje delo so na razpolago:

- Auto stop funkcija (oba modela), ki omogoča varnejše upravljanje z vitlom, tako da samodejno izklopi funkcijo navijanja vlečne vrvi na boben,
- Smart 3 in 1 pri modelu 70 GK, ki omogoča:
  - Pri vleki hlodovine med vožnjo s traktorjem lahko uporabnik naleti na določeno oviro (vzpetino, korenine). Če traktor teh ovir ne more premostiti, funkcijo odvijanja preklapimo v način brez pomoči odvijalne naprave in tako lahko nadaljujemo vožnjo z napeto žično vrvo med vitlom in bremenom.
  - Vklop in izklop odvijalne naprave potekata brez zakasnitve (pri klasični izvedbi je zakasnitev 1,5 sekunde).
  - Smart 3 in 1 zagotavlja še napetost žične vrvi med odvijalnim škripcem in bobnom.
- Model 90 GK power ima nastavljivo zavorno silo, ki omogoča odvijanje s poljubno silo v žični vrvi.

Zobozdravstvene storitve
Sofija Maksimović
sedaj tudi v Celju
Za naročanje pokličite
040 463 888

Sofija Maksimović s.p., Pohorska ulica 13 b, 3000 Celje

rolca
kavarna pekarna slaščičarna

Po potico in sveže domače dobrote v Rolco

Od ponedeljka do petka med 6.15 in 19. uro, ob sobotah med 8. in 13. uro.

Gubčeva 1, Celje rolca

BIRObit BIRO BIT servis in trgovina d.o.o. tel: 03 4256100
Teharska cesta 24, fax: 03 4256124
3000 Celje e-naslov: info@birobit.si
www.birobit.si

- PRODAJA PISARNIŠKEGA-POTROŠNEGA MATERIALA TER BIRO-RAČUNALNIŠKE OPREME
- NAJEM TISKALNIKOV IN MF NAPRAV
- VZDRŽEVANJE BIRO-RAČUNALNIŠKE OPREME

 ACCREDITED PARTNER 2017   Partner First Silver

ŽARNICA Trgovina z več kot 25-letno tradicijo
www.trgovina-zarnica.si

S tem oglasom dobite pri blagajni **10% popusta.**

Žarnica, d. o. o. tel.: 03-428-2922
Kocbekova 3 GSM: 051-495-700
3000 Celje zarnica@siol.net

Sedaj tudi v Celju! Specializirani za zdravljenje vraščenega nohta in glivičnih obolenj!

An.nika
medicinska pedikura

Najsodobnejši center medicinske pedikure

Rezervirajte svoj termin: **051 661 665**
Aškerčeva ulica 14, (pritličje, Celeiapark)
www.annika.si

Nakit za vse priložnosti

Zlatarska delavnica Anton Žigon s.p.
Prešernova 6, 3000 Celje, t: **040 830 038**

GRADBENA TRGOVINA

TRGOVINA G7 D.O.O., Spodnje stranice 16, Stranice
Tel: 03/57-62-377
GSM: 051-612-666
tomaz.gorsek@trgovina-g7.com
www.trgovina-g7.com

AKCIJSKA PONUDBA
20.99€
kamen, m²

SVINJSKO PLEČE BK
3,38€/kg

 www.fingust.si
03/492-71-30
Cesta na ostrožno 22, Celje

FINGUŠT
MESNINE ŠTAJERSKE PRAGERSKO

Razlogi, zakaj nikoli ne boste prejeli povišice

Javna pohvala vašega nadrejenega še kako dobro dene, a bodimo iskreni – neverbalna pohvala, ki nam nariše največ nasmeha na obrazu, je brez dvoma povišica.

Nadrejeni se dobro zavedajo takšnega načina mišljenja zaposlenih, a žal povišice ne »poklonijo« vedno tistemu, ki si jo najbolj zasluži. Vas zanima, zakaj je tako? Preberite spodnje razloge in poskrbite, da naslednjič ne bo eden od njih krivec, da povišice niste prejeli.

Neprijetno vam je sploh vprašati zanjo

Četudi poznate vse načine, kako vprašati za povišico, si ne upate stopiti do nadrejenega. Če tega ne storite, bo vaš šef preprosto sklepal, da ste zadovoljni s tem, kar imate, in se tudi v bodoče, ko se bo s kadrovsko službo pogovarjal o zaposlenih, ki si zaslužijo več, ne bo spomnil na vas. Vaš nadrejeni je lahko izredno zadovoljen z vami in vašim delom, a redki so šefi, ki pristopijo k zaposlenemu in ga vprašajo, kakšna se mu zdi plača. Spregovorite!

Ne poznate konkurence

Če podjetje želi v svoji ekipi imeti talentirane ljudi, jih mora temu primerno tudi plačati. Če ste premalo plačani, je to eden ključnih razlogov, zakaj boste začeli iskati drugo službo in boste s tem spodbudili trenutno podjetje, da vam dvigne mesečne prihodke, saj vas ne želi izgubiti.

Preden se začnete pogajati za povišico, naredite raziskavo in preverite, koliko so ljudje s podobnimi delovnimi izkušnjami in s podobno delovno dobo plačani v primerjavi z vami. Ko enkrat prejmete to informacijo,

boste imeli več argumentov v celotnem procesu pogajanja.

Niste izbrali pravega obdobja

Veliko delavcev, ki zberejo pogum in se začnejo pogajati za povišico, izbere napačen čas. Ko podjetje že sestavi strokovni

načrt za naslednje leto, je že prepozno za vas.

Strokovnjaki omenjajo tri obdobja, ko je smiselno začeti pogovore:

1. Ko naredite nekaj osupljivega.

Pravi dosežek si zasluži pravo plačilo. Če ste svojemu podjetju ravno pomagali, da se

je izognil kazni, je to ogromen uspeh, ki si zasluži pohvalo.

2. Ko gre vašemu podjetju dobro.

Več moči imate v svojih rokah, ko številke v podjetju, v katerem ste zaposleni, rastejo. Po drugi strani boste naleteli na gluha ušesa, če bo šlo podjetju izredno slabo. Dobro veste, kašno je njegovo trenutno stanje, zato smiselno izberite obdobje, ko boste lahko uspešno zaključili pogajanja.

3. Ko vam nadrejeni zaupa večje odgovornosti.

Če ste v zadnjem času prevzeli več odgovornosti in novih nalog, je čas, da vam jih nagradijo tudi s plačo.

Ne zavedate se svoje vrednosti

Samo kratka izjava, da želite povišico, ni dovolj, da vas uslišijo. To morate ponazoriti s pomenom, ki ga imate za podjetje, v katerem ste zaposleni.

Ne morete sklepati, da si vaš nadrejeni beleži vse vaše delovne naloge in odgovornosti. On ima svoje obveznosti, za katere mora skrbeti. Verjetno se sploh ne zaveda, na kakšen način prispevate podjetju, in ne ve, kako produktivni ste in pomembni za dobiček. Obrazložite mu in mu predstavite celotno situacijo s primeri.

Naredite velike poteze

Ne glede na to, kako dobro se boste pripravili na pogajanja in se bo podjetje zavedalo vaše vrednosti, vam morda ne bo uspelo priti do svojega cilja. Takrat je čas, da začnete razmišljati drugače. Morda bi bilo smiselno razmisliti o menjavi službe.

Ekipa MojeDelo.com

MojeDelo.com

Pomožni delavec v turizmu (m/ž) (Zreče)

Če ste pripravljeni na nove izzive, se nam pridružite! Pričakujemo poklicno izobrazbo in delovne izkušnje na področju urejanja okolice in priprave prostorov za različne dogodke, pripravljenost za delo na prostem, urejenost in prilagodljivost. Unitur, d. o. o., Cesta na Roglo 15, 3214 Zreče. Prijave zbiramo do 18. 1. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Kuhar (m/ž) (Rogla)

Pričakujemo poklicno šolo gastronomske smeri ali delovne izkušnje, ustvarjalnost, urejenost in prilagodljivost. Unitur, d. o. o., Cesta na Roglo 15, 3214 Zreče. Prijave zbiramo do 18. 1. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Vodilni strokovni sodelavec (m/ž) (Velenje)

Od kandidatov pričakujemo poklicno ali srednješolsko izobrazbo, smer elektrotehnika, poznavanje osnovnih uporabniških računalniških orodij, opravljen izpit B-kategorije. Gorenje, d. d., Partizanska cesta 12, 3503 Velenje. Prijave zbiramo do 15. 1. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Grafični oblikovalec (m/ž) (Ljubljana ali Celje)

K sodelovanju vabimo grafičnega oblikovalca in tekstopisca, čigar delo bo obsegalo vodenje

celostne grafične podobe podjetja, izdelavo grafičnih izdelkov za potrebe podjetja, pomoč programerjem pri izdelavi ikonografije ... Kaliopa, d. o. o., Letališka cesta 32j, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 20. 1. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Pomožni zavarovalni zastopnik oziroma zavarovalni zastopnik (m/ž) (Laško)

Pričakujemo srednješolsko izobrazbo ekonomske ali druge ustrezne smeri (V. stopnja), dovoljenje AZN za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja (pogoj pri zavarovalnih zastopnikih), vozniški izpit B-kategorije, poznavanje dela z ustreznimi programskimi orodji, samostojnost in samoiniciativnost, komunikacijske sposobnosti. Zavarovalnica Triglav, d. d., Miklošičeva ulica 19, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 10. 1. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Izmenovodja (m/ž) (Laško)

Od kandidata pričakujemo opravljen interni tečaj HACCP, vodenje ... Pivovarna Laško Union, d. o. o., Pivovarniška ulica 2, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 14. 1. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Prodajalec kuhinj (m/ž) (Velenje)

Naloge: 3D-izris kuhinj in ideje za opremljanje bivalnih prostorov,

svetovanje in prodaja pohištva. Mömax Les-MMS trgovska družba, d. o. o., Cesta na Bokalce 40, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 19. 1. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Skladiščni delavec (m/ž) (Prebold)

Od vas pričakujemo naslednja znanja in sposobnosti: vestnost, natančnost, pripravljenost na samostojno delo, fleksibilnost, izpit za viličarja predstavlja prednost. Odelo Slovenija, d. o. o., Tovarniška cesta 12, 3312 Prebold. Prijave zbiramo do 6. 1. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Komisionar (m/ž) (Celje)

Delovne naloge: izvajanje komisioniranja skladno s prednostnimi nalogami in z delovnim nalogom, izvajanje pravilne sestave pošiljk, pripravljanje komisionov osebnih prevzemov, posredovanje podatkov o odkritih napakah na blagu, opravljanje dela z viličarjem, druga dela in opravila po nalogu nadrejenega. Inpos, d. o. o., Opekarniška cesta 2, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 3. 1. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Prevzemno-odpremi referent v skladišču (m/ž) (Celje)

Pričakujemo najmanj tri leta javno priznanega poklicnega ali strokovnega izobraževanja, vsaj dve leti delovnih izkušenj na podobnem delovnem mestu, izpit B-kategorije, izpit za viličarja (zaželeno), poznavanje programa Office. Alpeks, d. o. o., Kidričeva ulica

5, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 3. 1. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Avtoelektrikar / avtoelektrikar – specialist (m/ž) (Celje, Ljubljana, Nova Gorica)

Zahteve: IV. stopnja izobrazbe, tehnična ali druga ustreznost smer, najmanj 1 leto delovnih izkušenj na enakem ali podobnem delovnem mestu, odgovornost in zanesljivost, pozitivna naravnost. Nomago, d. o. o., Vošnjakova ulica 3, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 16. 1. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Skrbnik orodij (m/ž) (Velenje)

Opis del in nalog: skrb za orodja (poznavanje lokacij orodij za celotno podjetje, seznam orodij, poročanje prodaji in nadrejenim o stanju orodij ...), načrtovanje preventivnega, kurativnega vzdrževanja, sodelovanje pri vpeljavi novih projektov na področju orodij (pregled konstrukcij, predlogi izboljšav ...). Plastika Skaza, d. o. o., Selo 20a, 3320 Velenje. Prijave

zbiramo do 4. 1. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Svetovalec (m/ž) (Celje)

Imate dokončano vsaj III. stopnjo izobrazbe, ste prijazna osebnost, radi delate s strankami in se prilagajate njihovim potrebam, se znate prilagajati strankam in ugotavljati njihove potrebe ter jim ponuditi celovite rešitve ...? Obi, d. o. o., Jurčkova cesta 226, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 6. 1. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Konstrukter (m/ž) (Ljubno ob Savinji)

Opis del in nalog: konstruiranje zahtevnejših orodij in priprav, uvažanje novosti na področju orodij in obdelav ter njihov prenos v prakso, izdelava konstrukcijskih izboljšav na obstoječi avtomatizaciji, konstruiranje naprav za avtomatizacijo in robotizacijo procesov, konstruiranje namenskih strojev in naprav, vršenje nadzora nad izdelavo konstruiranih strojev in naprav ... KLS Ljubno, d. o. o., Loke 36, 3333 Ljubno ob Savinji. Prijave zbiramo do 13. 1. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Vaš zakaj naš zato.

Vsak ponedeljek ob 12.15.

Iščemo odgovore na vprašanja poslušalcev.

03 4225 148
radio@nt-rs.si
Prešernova 19
3000 Celje

Brez težav »pometli suho robo«

»Ne pokvarite praznikov,« je opozarjal Tomaž Ocvirk

Nedeljski rokometni obračun vodilnih ekip državnega prvenstva v dvorani Zlatorog je bil derbi z golji na papirju. Izenačen je bil le uvodni del prvega polčasa, nato je začel mleti celjski stroj.

V 15. krogu 1. slovenske lige so rokometiški Celja Pivovarne Laško premagali Ribnico z 29:23, imeli so celo deset golov naskoka. Ničesar niso prepuščali naključju. Brez večjih težav so »pometli suho robo« s celjskega parketa. Dolenjce, ki so jim zadali edini poraz, so popolnoma nadigrali – ključna je bila izjemno trda igra v obrambi. Če se je pojavila vrzel, je goste zaustavljala vratar Klemen Ferlin, ki je zbral 15 obramb.

Zaprli se bodo v dvorano

»Ne pokvarite praznikov sebi, nam in vsem ostalim,« so bile poglavite besede trenerja **Tomaža Ocvirka** pred tako imenovanim derbijem. »Opozarjal sem na zbranost in jih rotil, naj bo na najvišji ravni do konca srečanja. Za pripravo smo imeli ogromno časa. Velikokrat so nam ga vzela dolgotrajna potovanja. Vedel sem, da odpora nasprotnikov ne bomo zlomili v prvih petnajstih minutah. Strpno smo poviševali prednost. Igralce sem med odmorom opozoril, da se jim lahko v nadaljevanju pripeti padec v igri. Odlično so se odzvali. Le končnica ni bila dobra, a to je bilo tudi logično. Občinstvo

Francoz William Accambray bo po predvidevanjih celjskega strokovnega štaba še precej boljšo igro prikazal v nadaljevanju sezone, saj se bo v naslednjih tednih ustrezno fizično pripravil.

je zadovoljno z našo igro, veseli odhajamo na počitnice,« je poudaril Ocvirk. Novo leto je pred vrati. »Ekipa bo januarja popolna, kar doslej ni bilo v navadi. Imamo zelo širok kader. Po zaceljenih poškodbah se bosta v moštvo vrnila Gal Marguč in Domen Makuc. Zaprli se bomo v dvorano in se posvetili delu. Čaka nas pester februar, v katerem se bo odločalo o napredovanju v ligi prvakov. Ohraniti moramo trezne glave in v prvenstvu odigrati

tako, kot se od nas pričakuje.« Celjski strateg je še dodal: »Celotno strategijo gradimo na poštenem odnosu. Igralci tega ne izkoriščajo, zato sem zelo zadovoljen. Trdo delajo in posledice so dobre predstave na tekmah.«

Kmalu v ustaljenih tirnicah

Da visoka zmaga ni bila naključna, pričajo tudi besede kapetana **David Razgorja**: »Na derbi prve slovenske lige smo se pripravljali, kot

da gre za evropsko tekmo. Ribnica ima kakovostno zasedbo, nenazadnje nam je zadala edini poraz v prvenstvu. Na odmor odhajamo s tremi točkami prednosti pred prvimi nasledovalci.« Sledil je presek leta 2018. »Prejšnjo sezono smo končali po svojih željah. V uvodu nove sezone smo imeli nekaj težav, izgubili smo superpokal. Nato smo se vrnili v ustaljene tirnice, v ligi prvakov smo osvojili nekaj pomembnih točk. Z za-

dnjim delom leta smo zelo zadovoljni in z optimizmom zremo v prvo polovico naslednjega leta. V ligi prvakov smo še vedno v igri za šesto mesto v naši skupini.«

Resetirana ekipa

V zgodnjem nedeljskem popoldnevu so v dvorani Zlatorog izstopali 15 obramb Klemna Ferlina, šest golov Jana Jurečiča, pet Branka Vujovića, vstop v igro treh mladincev, dva tisoč gledalcev. Zdej je vse na svojem mestu, čas je za oceno celotnega leta. Organizator celjskega napada **Jaka Malus** se je ozrl nazaj: »Druga polovica leta je bila turbulentna. Od nas vsi pričakujejo zgolj zmage. Vedeti je treba, da smo ponovno sestavili novo ekipo, mlado, ki

se je sčasoma povezala. Januarja ne bomo imeli reprezentantov na »misijah«, kar nam bo šlo na roko na treningih.« Leto 2018 je obeležila tudi menjava trenerja na celjski klopi, Branka Tamšeta je zamenjal Ocvirk. »Ekipa se je nato resetirala. Prej smo delali po enem sistemu, zdaj delamo po drugem. Oba sta dobra. Najbolj pomembno je, da zdaj zmagujemo,« je na sicer za igralce nevhvaležno vprašanje odgovoril Malus. Dolg prvenstveni premor je pred rokometiški, in sicer do začetka februarja. V 16. krogu bodo Celjani gostovali v Rdeči dvorani pri Gorenju, ki je v soboto izgubilo v Kopru s 25:24.

DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA

K vadbi se je vrnil Gal Marguč, ki ga neugodna poškodba ni potrla. Na desnem krilu se je proti »suhorobarjem« izkazal Jan Jurečič, ki je dal šest golov iz sedmih poskusov.

Timi Zajc je prepričan, da je pred novoletno turnejo odlično pripravljen.

Timi drugič, Ljubno prvič!

Član Smučarsko-skakalnega kluba Ljubno Timi Zajc iz Hramš je gladko obranil naslov državnega prvaka.

V sončni Planici je Zajc na Bloudkovi velikanki s skokoma, dolgima 142,5 metra in 132 metrov ter z 280,7 točke prepričljivo ugnal konkurenco: »Uspela sta mi dva zelo dobra skoka. Naslov sem ubranil, zdaj sledi novoletna turneja. V Planici je bila skakalnica dobro pripravljena. Veliko smo trenirali in mislim, da sem našel kar pravo formo.« Četrty je bil Žak Mogel, prav tako član SSK Ljubno. V ekipni tekmi je prvič slavilo Ljubno pred kranjskim Triglavom, bron je pripadel drugi ekipi Ljubnega.

DŠ

Šilvestrski nogomet v Šmartnem ob Paki

Društvo za šport in rekreacijo Klub'81 prireja jubilejno, že trideseto silvestrsko nogometno srečanje med ekipama Klub'81 in Mali Ajax.

Dogodek je edinstven tudi v slovenskem merilu. Začetki segajo v daljno leto 1989, ko so takratni aktivni nogometiški NK Šmartno izzvali nogometiške Kluba'81, katerega člani so igralci »zlate« generacije šmarškega nogometa. Oboji so seveda pustili neizbrisne sledi po nogometnih igriščih po Sloveniji. Izzivalci so si nadeli ime Ajax, po svojih vzornikih z Nizozemske, ker pa gre za mali nogomet, so imenu dodali še Mali. Seveda tudi zaradi tega, ker bi se bilo kljub svojemu nespornemu nogometnemu znanju z igralci Ajaxa neustrezno primerjati. Srečanje je vsako leto 31. decembra ob 13.00, ne glede na vremenske razmere. Niso jih ustavili niti sneg, mraz in dež. Klub'81 ima 14 zmag, Mali Ajax 10, petkrat so se tekme zaključile neodločeno. Tekmo si velja ogledati, vselej obstaja nevarnost, da bo zadnja ...

DŠ

Nogometiške igralce igrajo v Dvorani Kajuh

Igralke Ženskega nogometnega kluba Celje, nekdanje državne prvakinja, so trenutno druge na lestvici 1. slovenske futsal lige.

Zaradi pomanjkanja časa je Uroš Ločnikar trenersko delo prepustil Marku Hlevnjaku. Pred začetkom sezone se je ekipa preselila v novo dvorano, Dvorano Kajuh v I. gimnaziji v Celju, ki nudi odlične pogoje za vadbo in tekme. Celjske nogometiške igralke so sezono začele malce slabše kot v prejšnjih letih. Zaradi poškodb in pričakovanja naraščajo manjka nekaj kakovostnih in izkušenih igralok. Ekipi se je pridružilo nekaj novih deklet, ki napredujejo iz treninga v trening. V klubu napovedujejo visoko uvrstitev ob koncu sezone, če jih ne bodo pestile zdravstvene težave. Pred prazniki so nogometiške Celje odigrale zdaj že tradicionalno prijateljsko tekmo z ekipo iz NZS. Z 8:4 so zmagali »fantje« na čelu s Celjanoma, selektorjem slovenske moške futsal reprezentance Andrejem Dobovičnikom in ravnateljem I. gimnazije v Celju Antonom Šepetavcem.

DŠ, foto: ŽNK CELJE

Igralke ŽNK Celje so v dosedanem delu 1. slovenske futsal lige premagale Vrhniko, Siliko in Cerkevnik, le Slovenske gorice so bile boljše na obeh tekmah.

Polzelani so se poigravali v Laškem

Slatinčani prekinili serijo porazov

Za košarkarji v državnem prvenstvu je uvodnih deset krogov. Vodilna na lestvici je Primorska, ki ima osem zmag, Krka jih je zbrala sedem, po šest sta jih za beležili moštvi Hopsov in Olimpije. Polovičen uspeh so v uvodnih desetih krogih vknjižili košarkarji Heliosa in Rogaške. Šentjur, Zlatorog in Šenčur so slavili štirikrat, medtem ko je Ilirija še brez zmage.

V 10. krogu so polzelski Hopsi na gostovanju v Laškem dobesedno ponižali gostitelje, saj so slavili za 44 točk! Bilo je 57:101. Rogaška je pred domačimi gledalci z 88:74 premagala Šentjur.

Zlatorogov katastrofalen niz

Laščani so največje razočaranje doseganja dela sezone, potem ko v zadnjem obdobju tekme doživljajo poraze kot po tekočem traku. »Pivovarji« so namreč izgubili zadnjih šest tekem, štiri prvenstvene in dve pokalni. Pravi polom je bila zadnja tekma proti Hopsom, ki so bili v Laškem za dva koraka pred gostitelji. Ob polčasu so Polzelani vodili za 13 točk, v nadaljevanju pa uprizorili pravi šov. Igrali so tako povezano kot na prejšnji tekmi v Rogaški Slatini. Spet so potrdili, da so v odlični formi. Za gostitelje je Nejc Barič dosegel 15 točk. Potrjuje se tisto, o čemer smo pisali že v začetku

Chris Thomas kar ni mogel verjeti tistemu, kar se je dogajalo na laškem parketu.

sezone, in sicer, da ne bo ves čas na tako odlični ravni, če bo moral igrati celotne tekme. S takšnim načinom mu lahko v Laškem škodujejo pri morebitnem odhodu v kakovostnejšo sredino.

Zahvala Chrisu Thomasu

V soboto so James Burgett, Simo Atanacković in Jack Donovan v Treh lilijah za goste vpisali po 18 točk. »Najprej bi se rad zahvalil domačemu

Trener Hopsov Boštjan Kuhar se je zahvalil laškemu strategu, ker mu je pomagal pri motivaciji igralcev.

trenerju, da je na pokalni tekmi s svojim obnašanjem in izjavami pomagal motivirati moje igralce. Na podlagi njegovih izjav so pokazali ustrezno igro v obrambi. Dobro smo se pripravljali na tekmo, saj nam je veliko pomenila. Potrudili smo se tudi, da smo zmagali z večjo razliko, kot smo izgubili doma, kar je pomembno za ligo šestih najboljših ekip,« je v Laškem, kjer je vse manj gledalcev, jasno in glasno

dejal trener Hopsov **Boštjan Kuhar**. Domači trener Chris Thomas je povedal le, da morajo v Laškem narediti vse, da se bodo »dvignili« do prihodnje tekme. Zlatorog bo v soboto gostil ekipo Šentjurja.

Zmaga za dvig samozavesti

Košarkarji Rogaške so prekinili niz petih porazov. Prvič po 3. novembru so se v državnem prvenstvu veselili zmage. V lokalnem obraču-

nu so Šentjurčane premagali za 14 točk. Šentjur je izgubil tretjič zapored. Slatinčani so do druge zmage v sezoni proti Šentjurju prišli zelo prepričljivo. Že v prvem polčasu so pokazali, da so gospodarji na parketu, v nadaljevanju so to le še potrdili in po tridesetih minutah igre vodili s 73:47. Gostje so zadihali šele v zadnji četrtini, ko so domači malce popustili, tako da je Šentjur dobil ta del igre s 27:15 in vsaj delno omilil poraz. V Rogaški Slatini mu sicer prav nič ni šlo po željah.

»Enosmerna tekma«

»Najprej moram povedati, da smo po res dolgem času končno zaigrali v popolni postavi. Tekmo smo nadzorovali od začetka do konca. Malo me jezi le zadnja četrtina, ko smo po nepotrebnem prejeli 27 točk in popolnoma popustili. Po tej zmagi se seveda vrača opti-

Tehnični komisar Žarko Tomšič je v Laškem zapisal: »Prepozen prihod trenerja domače ekipe v dvorano, zaradi tega je označil peterko sedem minut pred predvidenim začetkom tekme.« Sklep KZS je bil: »KK Zlatorog se ponovno zadolži, da sezanni trenerja ekipe z obveznostmi trenerja, povezanimi z vodenjem ekipe pred, med tekmo in po njej.«

mizem,« je po zmagi dejal domači trener **Damjan Novaković**, Gostujoči strateg **Jakša Vulić** je priznal: »To je bila enosmerna tekma že od začetka. Po nekoliko slabših rezultatih Rogaške v zadnjem času smo pričakovali, da bodo Slatinčani zaigrali zelo agresivno, da bi prekinili negativen niz. Na to smo se pripravljali, a je bil naš odziv zelo slab. Na koncu smo le uspeli nekoliko ublažiti poraz. Morda je bila to naša najslabša tekma v tej sezoni.« Slatinčani so zadeli 12 trojk. Siniša Bilić je dosegel 23 točk, na drugi strani jih je 21 vpisal Miloš Pešić. Rogaško konec tedna čaka gostovanje v Kopru pri Primorski, Šentjur bo igral v Laškem.

MITJA KNEZ
Foto: SHERPA

NA KRATKO

Dve zmagi hokejistov

Celje, Novi Sad: Prejšnji teden so hokejisti Celja odigrali štiri tekme. Najprej so bili uspešni v domačem derbiju, ki je štel za mednarodno ligo in državno prvenstvo. V dramatičnem podaljšku so Slavijo premagali z 2:1. Gostje so povedli v drugi tretjini, v tretji je izenačil Urh Jeram po akciji Nejca Kastelica. Slednji je začel napad za zmago v peti minuti dodatka, lepo je nato podal Aljaž Ribič, tekmo pa je odločil novinec, Rus Nikita Penzov, ki se je izkazal za pravšnjo okrepitev. Sledile so tri tekme v Novem Sadu z Vojvodino. Prva je bila v petek prekinjena, ker se je pokvarila »rolba«, drugo so izgubili s 4:3, čeprav so vodili s 3:1. V nedeljo pa so le zmagali, bilo je 0:4. Dva gola je dal Nejc Kastelic, po enega sta dala Matic Zupanc in Aljaž Ogrizek. V soboto bodo celjski hokejisti gostovali v Kranju pri Triglavu.

Najboljša Zajc in Hrastnikova

Mozirje: Najboljša športnika Zgornje Savinjske doline v letu 2018 sta bila Monika Hrastnik in Timi Zajc. Hrastnikova je gorska kolesarka, smučarski skakalec Zajc iz Hramš pa je v prvi polovici leta v svetovnem pokalu tekmoval, ko še ni bil polnoleten. Najboljšo ekipo so imeli v Smučarsko-skakalnem klubu Ljubno.

Še vedno drugi

Rogaška Slatina: V 11. krogu 1. slovenske futsal lige je Dobovec gostil ekipo kobariškega Oplasta in jo premagal s 6:0. Po dva gola sta dala Klemen Duščak in Denis Totoškovič, po enega pa Kristijan Postružin in Robert Grbič. Dobovčani za točko zaostajajo za vodilnimi Mariborčani. Medsebojni dvoboj bo 15. februarja. (DŠ)

Po visokem porazu v Celju odstopil Stojan Fink

Košarkarice Cinkarne Celje imajo za sabo dve prepričljivi zmagi – v mednarodni ligi (WABA) in domačem prvenstvu. Varovanke trenerja Damirja Grgića so po porazu z Budućnostjo v Jadranski ligi brez večjih težav z 69:46 odpravile Triglav. V 1. slovenski ligi so z 117:32 odpihnile Konjice.

Celjanke so včeraj zvečer v Beogradu odigrale derbi lige WABA proti Crveni zvezdi in zaključile pekleni ritem tekem v zadnjem mesecu leta 2018. Odigrale so namreč kar 13 tekem.

Derbi, ki ni več derbi

V 10. krogu lige WABA so košarkarice Cinkarne proti Triglavu uvodno četrtino dobile z 28:8. V nadaljevanju so gostje zaostanek zmanjšale, potem ko so drugo četrtino dobile za deset točk, a so domačinke ponovno dodale plin in prednost na hitro povečale. Domači trener Damir Grgić je v končnici tekme poslal na parket košarkarice, ki sicer igrajo nekoliko manj. V dresu Cinkarne je Rangie Bessard vpisala 23 točk, 12 jih je dodala Aleksandra Krošelj, 11 Ana Radović. Na strani Triglava je Rebeka

Abramovič dosegla 14 točk. To je bila peta letošnja zmaga Celjank ob dveh porazih v omenjenem tekmovanju. V preteklosti so bili obračuni Celjank in Kranjčank venomer derbiji. No, v zadnjem obdobju ni več tako, saj so košarkarice Cinkarne zelo suverene.

»Takšnega »butlane več«

Celjske košarkarice so na zadnji domači tekmi letos dobesedno odpihnile Konjice. Slavile so s 117:32. To je bila dobra priprava na večerjšnjo tekmo v Beogradu. Po visokem porazu v Celju je odstopil trener Konjic **Stojan Fink**, ki je po srečanju dejal: »Začeli smo slabo, nato smo popolnoma popustili. Moja trenerska kariera se je danes končala. Razlog je, da nisem dal možnosti igranja vsem igalkam na vseh tekmah, kar bi bilo po željah oziroma zahtevah staršev potrebno. Upam, da bodo našli nekoga, ki bo na tekme hodil sodelovati in ne zmagovat. Srečno želim vsem naprej v klubu in samo še to – takšnega »butlane bodo več našli.« Bil je iskren. Ves čas se je trudil in dobesedno povezoval ekipo, da je sploh lahko nastopala

Aleksandra Krošelj (z žogo) in Rangie Bessard (levo) sta bili najboljši strelki Cinkarne proti Triglavu.

v najvišjem rangu ženske košarke v Sloveniji. Zdaj je podlegel vsem pritiskom. Njegova nekdanja varovanka **Ajša Zdovc** se je odzvala v javnem zapisu: »Stojan je vztrajal, se odrekal prostemu času, ki bi ga lahko preživel z družino, službo je prilagajal košarki. Vse za to, da bi dekleta učil košarke! To, kar se je odločila narediti uprava

ŽKK Konjice, je največji idiotizem, kar sem jih doživela v vseh letih igranja košarke. V mojih generacijah se starši nikoli niso vtikali v način delovanja trenerja, danes je drugače. Da lahko uprava pade pod pritiski staršev, je žalostno. Mogoče bodo pod vodstvom drugega trenerja igralke teh staršev igrale več, vendar po vsej verjetnosti ne

v članski ekipi, saj močno verjamem, da članske ekipe v nadaljevanju sezone ne bo več!« V Slovenskih Konjicah se vedno bolj širijo govorice, da naj bi v ozadju omenjene zgodbe stal znan košarkarski trener. Zanimivo bo spremljati, kaj se bo dogajalo v prihodnjih dneh ...

MITJA KNEZ
Foto: SHERPA

novi tednik

OBVESTILO OGLAŠEVALCEM!

Zadnji dan za oddajo malih oglasov, osmrtnic in zahval za Novi tednik, ki bo izšel v četrtek, 3. januarja 2019, bo zaradi novoletnih praznikov v

PETEK, 28. DECEMBRA 2018, DO 16. URE.

televizija celje

KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA

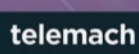
od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

kanal 673

kanal 306

kanal 271

kanal 152

STROJI**PRODAM**

HRASTOVO stiskalnico »prešo«, delujočo, odlično ohranjeno, prodam. Telefon 041 522-489. 2075

KAMION, letnik 1999, primeren za čebelarje, keson 7,2 m, izpraven, prodam. Telefon 041 664-733. 2083

AVTO STEKLO CENTER

Ipavčeva 21, 3000 Celje
www.novomat.si
Tel.: 03 428 62 91

DVOBRAZDNI plug Batuje, 10 col, prodam. Telefon 041 406-286. 2096

VALJ Inox za sadni mlin, z ležaji in jernico, prodam. Telefon 041 818-899. 2097

POSEST**PRODAM**

GRADBENO parcelo, veliko 700 m², okoli ca Celja, prodam. Telefon 070 614-191, Karmen. 2049

HISO in več gradbenih parcel prodam. Telefon 069 996-702. 2078

DVOSTANOVANSKO hišo na lepi, sončni legi in 48 a zemlje prodam. Telefon 041 664-733. 2083

ODDAM

V CELJU na Ostrožnem oddam v najem poslovni prostor, velikost 35 m², za različne dejavnosti. Telefon 031 625-384. 2085

Imate vi ali kdo od vaših bližnjih težave z alkoholom?

AA in Al-Anon lahko pomagata.

Kontakta: za alkoholike:
www.aa-slovenia.si (tel.: 031 802 710);
za svoje in prijatelje:
www.al-anon.si (tel.: 031 744 722)

STANOVANJE**ODDAM**

STANOVANJE v Petrovčah, 120 m², svoj vhod, dam v najem. Telefon 041 409-888, 041 689-748. 2078

VESELE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO VOŠČI KOLEKTIV MUZEJA NOVEJŠE ZGODOVINE CELJE!

Miki
21. 12. 1918 - 27. DECEMBER 2018 - LETNA CENA 1,80 €

2019
SREČNO NOVO LETO 2019

muzeumofrecenthistory/celje
mnzrc
muzejnovejsezgodovine/celje

Prinašamo svežino

Oscar za vas

Vse naročnike vabimo, da se oglasite na našem oglasnem oddelku, kjer boste prejeli **darilo!**

novi tednik radio celje

Do razdelitve zaloga

DARILO ZA VSAK DAN V LETU

Podarite svojim najdražjim Novi tednik in s tem najbolj aktualne in verodostojne informacije o dogajanju v regiji, življenjske zgodbe, kopico koristnih nasvetov in številne tematske priloge.

Vse informacije o naročniških paketih in sklenitvi naročniškega razmerja dobite na telefonski številki 03-42-25-171, lahko pa se naročite tudi na spletni strani www.novitednik.com.

Vsi naročniki prejmete še vse posebne priloge Novega tednika, 4 brezplačne male oglase v Novem tedniku (do 10 besed), 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje, osvojite lahko lepe nagrade v križanki, sodelujete v številnih akcijah ...

Pogoji so objavljeni na www.novitednik.com.

novi tednik

Dober, plemenit človek,
ki je z nami živel,
nam ne more biti odvzet,
kajti v naših srcih
je zapustil
svetlo sled svoje dobrote
in plemenitosti.

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage mame, ome, prababice in tašč

ROZIKE SKALE

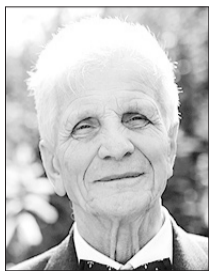
s Ceste talcev 7 v Vojniku
(8. 2. 1920 – 17. 12. 2018)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za darovane sveče in svete maše ter izražena sožalja. Hvala pogrebni službi Raj za organizacijo pogreba. Hvala pevcema Franju in Marini Oset za zelo lepo petje. Hvala gospodu župniku Milanu Strmšku z Dobrne za lepo opravljen cerkveni obred in lepe besede ob slovesu. Hvala Društvu upokojencev Vojnik, hvala dr. Stevanu Đorđeviću iz Vojnika za vso zdravstveno pomoč in hvala osebju Lekarne Vojnik za vse zdravstvene nasvete.

Še enkrat hvala vsakemu posamezniku za sočustvanje z nami.

Žalujoci: hčerki Nuša in Stana z družino

2087

V SPOMIN

Minilo je leto žalosti,
odkar se je poslovil dragi
mož in ata

**FRANC
KUNST**

Hvala vsem, ki se ga spominjate.

Žena Zinka, hčerka Silva in sin Danijel z družinama

2074

Draga mami,
veš, da nič več ni tako,
kot je bilo.
Zapel je tudi zvon atu v slovo.
V vsaki stvari si, ki je v hiši,
v mislih si, v besedah naših,
da, celo v sanjah,
le da korak se tvoj nič več ne sliši ...

V SPOMIN

Minevata dve leti praznine, kar nas je zapustila draga

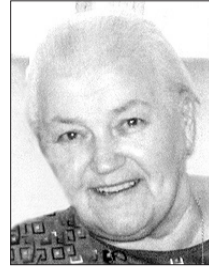
ŠTEFANIJA ZAMUDA

(9. 12. 1932 – 14. 12. 2016)

Hvala vsem, ki se je spominjate in stojite ob njenem grobu.

Njeni najdražji

L 185

Vsaka mama je prava mama,
dana za srečo in veselje.
Prava. In ena sama.
Za vse življenje.
(T. Pavček)

ZAHVALA

S »Cvetjem v jeseni« smo se
poslovlili od naše ljube žene,
mami in mame

ANE PLANINŠEK

rojene Pilih

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom, ki ste ji darovali cvetje in sveče ter izrazili tople besede sožalja.

Hvala osebju kardiološkega oddelka Splošne bolnišnice Celje za človeški pristop v zadnjih urah njenega življenja in duhovniku cerkve sv. Duha za tolažilno molitev in pogrebni obred.

Vsem, ki ste se ji prišli osebno pokloniti in jo pospremit na njeni zadnji poti, se iz srca zahvaljujemo.

Žalujoci: mož Ivan, hčerki Alenka in Natalija z družinama

2081

Tiho, kot je živela, je odšla

**STANISLAVA
PLETERSKI**

(1931 – 2018)

Poslovlili smo se v krogu družine.

Njeni najbližji

2092

novi tednik radio celje

OBVESTILO OGLAŠEVALCEM!

Delovni čas oglasnega oddelka Novega tednika in Radia Celje v času novoletnih praznikov:

- v ponedeljek, 31. decembra 2018, od 7.30 do 12. ure
- v torek, 1. in v sredo, 2. januarja 2019 – ZAPRTO
- v četrtek, 3. in v petek, 4. januarja 2019, od 7.30 do 16. ure

AKUSTIKA

PRODAM

DIATONIČNO harmoniko Melodija, kot novo, G, C, F, B, prodam. Telefon 041 664-733. 2083

ŽIVALI

PRODAM

PRAŠIČE, težke od 30 do 140 kg, prodam. Domača vzreja, domača hrana, cena ugodna, dostava všteta. Telefon 031 524-147. 2100

PRAŠIČE domače vzreje, težke od 30 do 170 kg, prodam. Možna dostava. Andrejeva kmetija iz Jazbin, telefon 031 509-061. 1963

MLADE zajce za zakol ali nadaljnjo rejo, zelo lepe, od 2 do 2 kg in pol, po 10 EUR/eden, prodam. Telefon 041 951-527. 2054

**BREZPLAČNA BIORESNONČNA
DIAGNOSTIKA IN RADIOSTEZIJA**

Naročila sprejemamo na
041 404 935, astrologinja Gordana RARA ASTRA, KREKOV TRG 8, CELJE

BURSKEGA kozla, primerne za razplod ali zakol, okolica Griž, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 041 860-066. 2035

DVE telički, stari od leto in pol do dve leti, težki približno od 430 do 450 kg, cena po dogovoru, prodam. Prodaj tudi srnaste koze. Telefon 031 433-327, Polde. 2095

KUPIM

BIKA Is/lim, starega 20 dni, prodam. Telefon 041 579-358. Š 63

ODKUP krav – nujno, bio. Plačilo takoj po najvišji dnevni ceni klasifikacije + 0,30 EUR + davek. Kogler Franz A., d. o. o., telefon 031 733-637, (02) 790-1560, 0043 66446-46280. n

DEBELE, suhe krave in telice ter teleta kupim. Plačilo takoj – z davkom. Telefon 041 653-286. Š 30

PITANE krave in telice za zakol, po širši Štajerski, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. p

TELETA, stara 15 dni (simentalci, šarole), kupim. Telefon 031 251-363. 2084

**KMETIJSKI
PRIDELKI**

PRODAM

CELE orehe, mehka lupina, prodam. Telefon 031 709-777. 2032

VINO, belo, rdeče in sortno, možna dostava, prodam. Telefon 031 627-675. p

VINO, rdeče, modra frankinja in jurka, prodam po 1 EUR/l. Telefon 041 412-924. 2090

BALE, silazne, kvalitetne, rezane, prodam. Telefon 031 612-160. 2098

SENO v kockah, prva in druga košnja, možna dostava, prodam. Telefon 041 763-763. 2099

OSTALO

PRODAM

BRZOPARILNIKE (alfe) prodam. Telefon 030 929-205. p

DOMAČE pecivo vseh vrst in okusov prodamo. Telefon 041 642-813. p

MULTIPRAKTIK SBR 1000 BE (štiri v enem), star en mesec, z garancijo, prodam za 75 EUR; nov stane 110 EUR. Telefon 031 318-633. 2082

DOMAČE ribje hrenovke, sveže, zelo dobre, 5 EUR/kg, nekaj drugače, prodam. Telefon 041 500-394. 2054

SUHA bukova drva prodam. Telefon 031 559-820. 2067

LES za ostrešje, nadstreške, po naročilu, prodam. Telefon 041 522-489. 2075

TELIČKO, težko 250 kg, alfo za kuhanje hrane prašičem in nerjaveč kotel prodam. Telefon 5778-332. 2036

**DOLORES
astrologinja**
090 64 30
cena pogovora za minuto je 1,99 EUR oz. po ceni našega operaterja

SEDLA za kobilico poni in vitel Tajfun, 4,5 t, prodam. Telefon 031 826-782. 2079

ŽELEZNO cisterno, 3.000 l, za olje, prodam za 150 EUR. Telefon 041 664-733. 2083

REVILJO Moj mali svet, od 1999 do letnika 2016, zbrane po mesecih, prodam. Pet letnikov za 150 EUR, starejši letniki po 1,70 EUR/kos. Telefon (03) 571-6331. 2089

STOJEČI oreh, vejevje je že obrezano, prodam. Telefon 051 229-575. 2091

KOSILNICO BCS, Acme motor, 110 cm, nizka kolesa, golf IV, 2001, bele barve, trivratni, pajek, 4 vretena, 3,5 m, Deutz Fare s kardanom, ventilatorsko škrapilnico Agromehanika Kranj, 150 l, prodam. Telefon 041 983-800. 2093

ZMENKI

**ŽENITNE
PONUDBE**

za zrele, resne ljudi z vse države

031 836 378

<http://www.zau.si>

UPOKOJENI moški, 63 let, želi spoznati žensko za prijateljstvo. Možna je resna zveza. Silvestrski poljub. Telefon 070 301-332. 2086

PODJETNIK bi poročil iskreno samsko dekle, staro do 45 let. Telefon 031 807-376, sms. 2093

49-letni podjetnik z lepim nasmehom, 175 cm, rekreativni športnik, nekadilec, ljubitelj narave, morja, išče žensko dobrega videza. Telefon 031 879-739; morjeoba@gmail.com. p

SEM samski moški. Ime mi je Polde. Star sem približno 60 let, preskrbljen, s pokojnino in hišo. Iščem sebi primerno samsko partnerko, lahko malo mlajšo, ki bi mi pomagala v kuhinji in pri gospodinjstvu. Telefon 041 667-032. 2095

RAZNO

ANGLEŠČINA – strokovna podpora osnovnošolcem in srednješolcem. Šempeter, telefon 059 959-383; Facebook: Ammtrade Angleščina. n

IŠČEM žensko za manjšo pomoč. Možna dedovanja manjše kmetije in hiše. Telefon 031 249-579. 2043

radio celje

NAJVIŽA
narodnozabavna TV oddaja

Želimo vam
prijetne praznike
in srečno novo leto 2019

Ekipa Naj viže
VTV Vaše televizije

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

Labirint skrivnosti
med tednom 23:00

ARĀNA

VEDEŽEVANJE in ASTROLOGIJA

vedeževanje
astrologija
srečne številke
rituali
reiki

**astro
center**
090 77 77

počutje
zaposlitev
ljubezen
odnosi
magija

Kako boste vedeli, da je okrasno drevesce slovenskega izvora?

Posekana slovenska praznična drevesca morajo biti označena z rdečo nalepko

Praznična drevesca, posekana v slovenskih gozdovih, ki so namenjena za okras in praznovanje, morajo biti v letošnjem decembru med prevozom in prodajo označena z nalepko rdeče barve, na kateri je letnica 2018. Zavod za gozdove s tem ukrepom usmerja pridobivanje dreves na naravi prijazen način, ki ne povzroča škode v gozdovih. Nove nalepke rdeče barve lahko lastniki gozdov pridobijo na Zavodu za gozdove Slovenije skupaj z odločbo, v kateri so zapisani usmeritve in pogoji za pridobivanje okrasnih drevesc iz gozda.

Andrej Breznikar iz Zavoda za gozdove Slovenije je prepričan, da je najbolj ekološko okrasno drevo tisto, ki je posekano v Sloveniji, seveda na predpisan način. »Večinoma smrečice za okras pridobivamo z zaraščajočih se kmetijskih površin, s površin pod daljnovodi in na cestnih brežinah ter z namenskih nasadov na kmetijskih povr-

Letos doma vzgojena drevesca, primerna za praznično okrasitev, spremlja rdeča nalepka.

šinah. Veliko smrečic lahko pridobimo tudi ob ukrepih redčenja pregostega mladega gozda na pomlajenih površinah.«

Poleg rdečega listka spremlja ta drevesa na poti do končnega uporabnika tudi odločba zavoda za gozdo-

ve, ki jo ta izda lastnikom posekanih dreves. Lastniki gozdov lahko do 25 nalepk dobijo brezplačno, za več morajo odšteti po 27 centov za nalepko. Nadzor nad pridobivanjem okrasnih drevesc izvaja gozdarska inspekcija.

Tuja drevesa so grožnja slovenskemu gozdu

Brez nalepke so na tržišču lahko okrasna drevesca iz uvoza, okrasna drevesca v lončkih in drevesca dre-

vesnih vrst, ki v naših gozdovih niso domača. To so na primer omorike, srebrne smreke, kavkaške jelke in podobno. Prodajalci morajo imeti pri sebi ustrezen dokument, ki dokazuje izvor drevesc. A tudi pri nakupu teh velja previdnost, pravi Breznikar. »Na trgu je velika ponudba okrasnih drevesc negozdskih vrst, na primer kavkaške jelke in srebrne oziroma bodeče smreke. Ta drevesca pridejo na trg večinoma iz nasadov iz drugih držav. Z vidika varstva gozdov predstavljajo grožnjo slovenskemu gozdu. Skupaj z okrasnimi drevesci se lahko v Slovenijo занesejo bolezni, ki bi v primeru razširitve na rastoče jelke povzročile večjo škodo v gozdovih in parkih. Takšna bolezen je sušica jelovih poganjkov, ki je po tre-

Da bomo čim dlje uživali v zelenem okrasju domačih drevesc, jih postavimo v stojala, ki jih lahko napolnimo z vodo. Ko odslužijo, jih razrežemo in odložimo v zabojnike za organske odpadke ali jih skurimo v peči.

nutnih podatkih razširjena v nasadih božičnih drevesc v državah severne Evrope in v Veliki Britaniji.« Tudi zaradi tega zavod za gozdove spodbuja nakup naravnih, in sicer v Sloveniji pridelanih okrasnih drevesc. »Domača okrasna drevesca so pridelana na način, ki najmanj škoduje našemu življenjskemu okolju, upoštevajoč način pridelave in prevoz na tržišče,« poudarja Breznikar. Ob tem dodaja, da je okrasno drevo po uporabi najbolje razžagati in ga odložiti v zabojnike za organske odpadke ali skuriti v peči.

Poraba domačih okrasnih drevesc medtem še vedno upada. Tako zavod lastnikom gozdov in nasadov okrasnih drevesc letno izda približno 27 tisoč nalepk, kar je tretjino manj kot pred petimi leti.

LKK, foto: GrupA

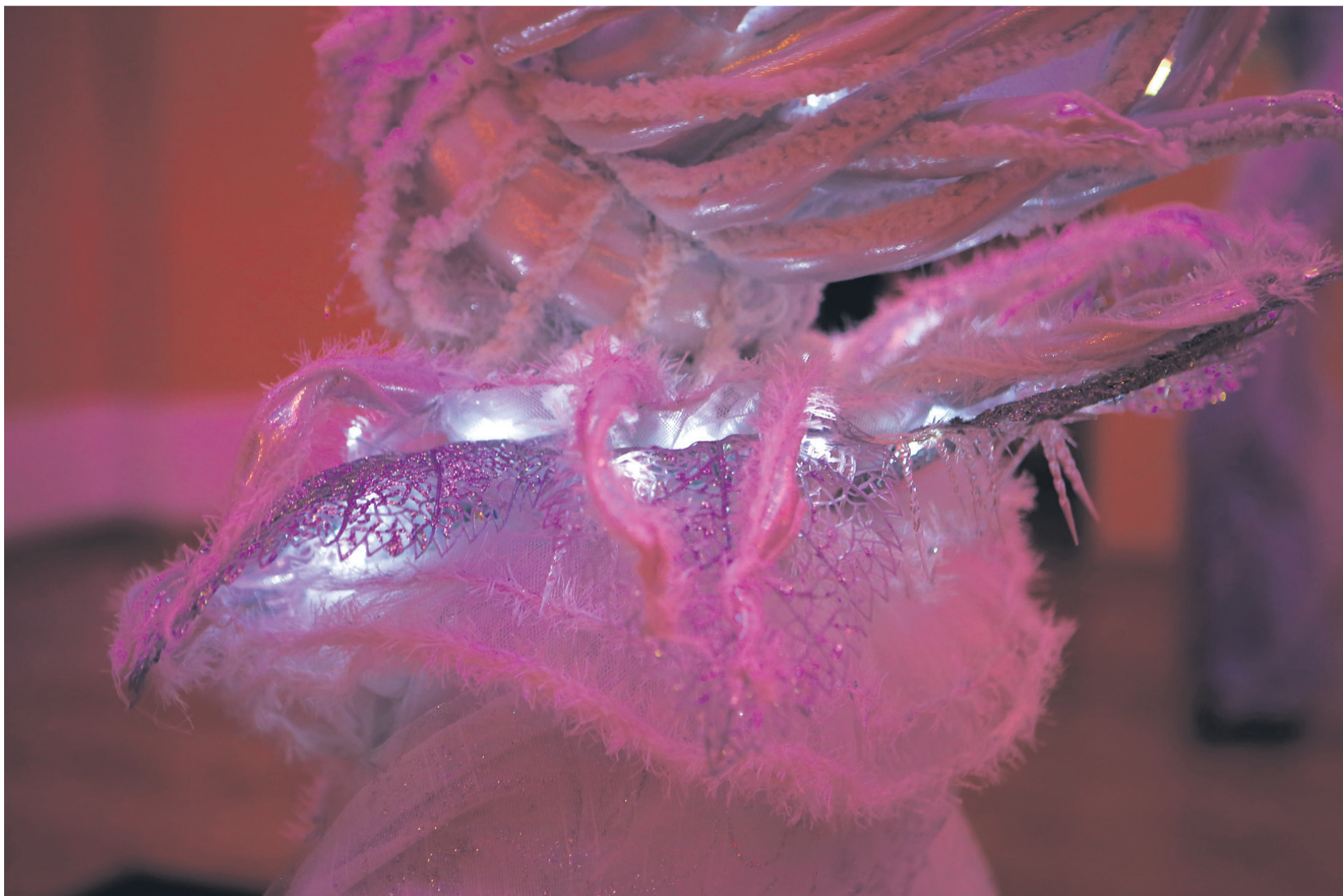
Omejitve tudi pri nabiranju mahov

Omejitve so postavljene tudi za nabiranje mahov, ki jih ljudje v tem času uporabljajo za postavitve jaslic. Pridobivamo ga lahko v omejenih količinah (do dva kilograma), tako da na eni površini odvezamemo največ petino vsega mahov.

FOTO TEDNA

Naj bo magično in neponovljivo. Srečno 2019!

Foto: GrupA

Na obisku pri glasbeni družini Štrajhar

str. 32-33

Foto: Grupa

Valery Arakelov, lastnik oživiljenih Rimski term

Kockar, ki ničesar ne postavi na kocko

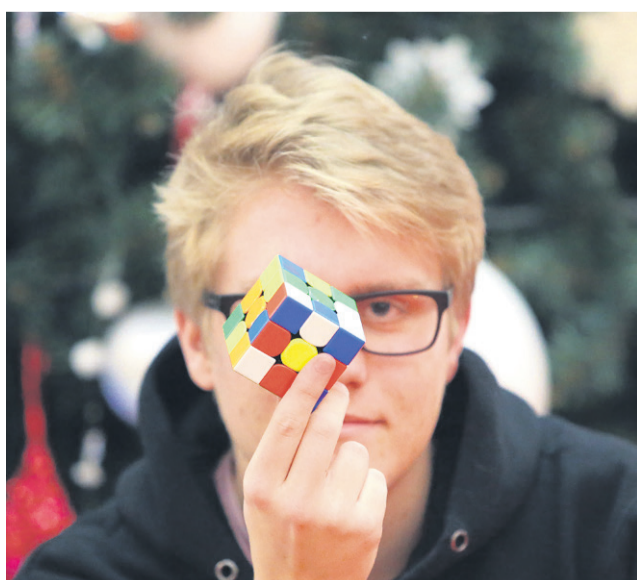
str. 34-35

Šesta generacija bo delala z lesom

str. 30-31

str. 28-29

Slovenija je vrt, ki s svojim zvokom vedno znova navdihuje

Basbaritonist Luka Debevec Mayer – argentinski pevec slovenskih korenin

Na odru se zlije z glasbo. Izjemna izraznost širokega razpona glasu je popolna tako v šepetu kot gromenju. S svojo karizmatičnostjo napolni vsak oder, kako ne bi sobe, kjer sva se srečala dan po njegovem zadnjem koncertu v Celju. Knežje mesto je prvič obiskal pred četrto stoletja. Ne da bi vedel, kako blizu je Teharje, o katerem je v svojem otroštvu slišal toliko zgodb. Njegov oče je bil namreč med redkimi, ki so se rešili. »To je zgodba moje družine. Izkušnja, ki daje moč. A življenja in duha ne greni.«

Mama je bila Ljubljanka, oče je odraščal v Begunjah pri Cerknici. Novo domovino sta našla v Buenos Airesu. Rodilo se jima je šest otrok, pet fantov in eno dekle. Luka je študiral filozofijo na tamkajšnji katoliški univerzi in solopetje na umetniški akademiji slavnega Teatra Colón. S svojim izrazitim glasom in popolno pevsko tehniko je osvojil svetovne operne odre. Argentinsko združenje glasbenih kritikov mu je za sezone 2004, 2009 in 2014 podelilo nagrado za najboljšega pevca Argentine.

Zgodba vaše družine je povezana tudi z našimi kraji.

Zanimivo je, da kar nekaj časa nisem vedel, da je Teharje tako blizu kraja, kjer smo nastajali. Mislim, da sem to ugotovil po približno mesecu. Videl sem krajevni napis, vendar tega enostavno nisem povezal. Da je bil ata na tem kraju, ušel smrti in na novo zaživel, kot je velikokrat pripovedoval. Zanimivo, da se je moja glasbena pot – moje popotovanje po Sloveniji – začela skoraj na istem mestu.

Kako se spominjate teh zgodb iz svojega otroštva?

Bile so del življenja. Takšnih zgodb je Argentina polna. Morda niso vse tako dramatične, ampak vsak, ki je prišel tja, ima za seboj ekonomske, družinske, družbene stiske. Ne samo Slovenci. Tudi potomci drugih narodnosti imajo vsak svojo zgodbo. Naše življenje je stalno pripovedovanje zgodb. To je bistvo sicer relativno kratke sodobne argentinske zgodovine. Iz časa pred tem ta prostor napolnjujejo zgodbe Indijancev. Moja zgodba

kar jih veseli, kar jim osmišlja življenje, lahko slabo pustijo za seboj in gledajo naprej.

Glede na vašo izborni slovenščino bi rekla, da ste tudi tako daleč od Slovenije trdno rasli iz slovenskih korenin.

Brez dvoma. To ni bilo nekaj, kar bi se zgodilo samodejno, a je bilo samo po sebi umevno. Mnogi izseljenci se ukvarjajo z vprašanjem svoje identitete, ali so Slovenci ali Argentinci, ali se bodo enostavno potopili v nov svet in tako naprej. Pri nas se s tem nismo pretirano ukvarjali. Doma smo govorili slovensko in sosedom se je to zdelo nekaj čisto normalnega. Ob tem je treba povedati, da Argentina ni zelo mnogojezična. Večina Latinske Amerike govori špansko, z izjemo Brazilije, kjer govorijo portugalsko. Da na ulici slišiš tuj jezik, ni tako vsakdanje kot v Evropi. A vendar s slovenščino nismo posebej izstopali.

In ohranjanje slovenskih korenin vas ni prikrajšalo za občutek domačnosti v Argentini?

okolja in jezika se mešajo in zlivajo. Ne bi rad zvenel preveč filozofsko in poetsko, ampak če razumeš jezik, tudi narava zveni drugače.

Ko gre za vaš umetniški izraz, torej črpati iz argentinskega temperamenta, slovenskega melosa, dvojezičnosti, doživljanja narave ... Kako se vam vse to zloži na odru?

Fenomenalno. Tega sem se zavedel šele s časom. Najprej se mi je morda zdelo samoumevno, kot nekaj, česar nisem znal jasno opredeliti. Zdaj vidim, kako me po vsakem daljšem obisku Slovenije doma kdo vpraša, če sem bil na izpopolnjevanju pri kakšnem profesorju. Ne bi rad rekel, da sem boljši, ampak čutim razliko. Obogatim se, napojim se pri viru. To lahko rečem, ker po turneji v drugih državah tega ne zaznam. Ni isto.

Poleg korenin so vam v družini dali tudi krila. Kako so vas spodbujali k razvijanju talentov?

Veliko je bilo glasbe, seveda smo se otroci ukvarjali tudi s športom in številnimi drugimi dejavnostmi. Lahko rečem, da sta starša zelo spodbujala splošno razgledanost, a umetnost je bila kljub temu poudarjena. V nekakšnem prepričanju, da se lahko zares odkrivaš in izraziš le preko lepote. O tem, kar je lepo, težko

»Lahko sem čutil, da sta starša hrepenela po Sloveniji. Ampak naš dom je bil v Argentini.

Stik z domovino staršev smo kljub temu ohranjali. Spominjam se, kako sem se trudil pri štirih letih napisati pismo staremu atu, četudi nisem poznal črk. Bila je globoka želja po stiku. Verjetno ji je botrovalo tudi to, da v Argentini nismo imeli sorodnikov. V tem pogledu nam je bilo težje.«

»V Argentini so božično-novoletni prazniki vrhunec leta za vse ljudi. Končuje se koledarsko leto, začinjajo se počitnice in najbolj vroč del leta. Praznovanje se stopnjuje vse od konca novembra, za božič pa je res slavnostno. Doma smo ob tem času še posebej veliko peli. To je tisti del praznikov, ki ga pogrešam.«

Ob vsakem obisku Slovenije vas imamo priložnost slišati tudi v Celju. Kakšna je ta vaša naveza z župnijo sv. Jožefa?

Zgodilo se je po naključju, precej neverjetno. Kdo bi si mislil, da se bo iz tega razvilo tako dolgotrajno in toplo prijateljstvo. Bilo je prvo leto, ko smo v Sloveniji gostovali s pevskim zborom. Zaradi manjših zapletov nas na predvidenem mestu v Ljubljani niso mogli nastaniti. V Celju so nas prijazno vzeli pod streho. In tako še nekajkrat kasneje. Položaj hiše na hribu s pogledom na mesto in s Celjskimi grofi ob boku je navdušujoč. Tisto prvo leto je bilo ogromno snega. Smo pa prihodnje leto prišli v najbolj krasno jesen, kar si jo človek more predstavljati. Vsak dan smo hodili na sprehod na grad in bilo je res čudovito.

To je bil vaš prvi pevski obisk, domovino svojih staršev ste verjetno obiskali že prej.

Prvič sem prišel na obisk leta 1990. Leto kasneje sem bil tu z zborom. Leta 1993 sem prvič prišel kot solist. Torej prihajam v Slovenijo že več kot 25 let.

oziroma zgodba moje družine je brez dvoma pretresljiva. Če ti oče reče, da si je do 21. leta petdesetkrat rešil življenje, da je bila nad njim res božja roka, ko takšno zgodbo poslušáš kot otrok, te zaznamuje. Resnično se moram zahvaliti staršema, da sta jo vedno pripovedovala v kontekstu življenjskih izkušenj. Ne kot nekaj negativnega, ampak nekaj, iz česar se lahko učiš. Sem pa iz njunih besed vedno čutil tudi nostalgijo, na trenutke tudi žalost. Ampak v ospredju so bili širši horizont upanja in vrednosti življenja nasploh.

Občutek žalosti pod površjem se torej nikoli ni izrodil v grenkobo krivice?

Ne, sploh ne. Morda se je nekaterim izseljenim Slovincem tudi to zgodilo. A v našem primeru je bil to le velik doprinos k življenju. Ne želim poenostaviti te izkušnje, ampak v resnici smo jo doživljali nekako starozavezno. Nad nami je visela kot neko vodilo, ki ni čisto versko. Da si preprosto zvest neki ideji, prepričanju in greš v težavah naprej. Kot pač vsi ljudje, verni ali ne, če se oprimejo nečesa,

Nikakor. Mislim, da nas je ata tudi zato tako pogosto vodil v naravo. Če imaš stik z naravo, drugače občutiš tudi pripadnost narodu in svojemu okolju. V nekem betonskem naselju je drugače. Za Slovence je to morda težko razumljivo, ker v Sloveniji skozi vsako blokovsko okno vidiš drevesa in zelenje. Slovenija je en vrt.

Zadnjič sem se zavedel, kako je majhna. S svojega ljubljanskega okna sem imel Triglav skoraj na dlani. Zdelo se mi je, da bi se ga lahko z roko dotaknil. Zlitje z naravo, stik z zemljo da korenine tudi v duhovnem smislu. Ko znaš zares videti reko, se zaveš, da si soodgovoren zanjo. Ekološka zavest je med ljudmi bolj prisotna zadnjih dvajset let. Nam je bila položena že v zibelko.

Kot otrok ste vse življenje poslušali o neki mitski deželi in obvladali jezik, ki ga izven ožje družine ni razumel nihče. Kako je bilo, ko ste prvič obiskali Slovenijo?

V prvi vrsti sem se zavedel, kako fenomenalno je, da so me naučili tega jezika. Tako spoznavam deželo na povsem drug način, zvoki

razpravljamo. Vzemimo na primer sončni zahod. Preprosto je lep in o tem ni treba izgubljati besed. Lahko se pogovarjamo, če je koristen in dober za življenje. Ali je resničen, se ne bomo zedinili tri dni in tri noči. Zato je občutek za lepo tako pomemben. Mama je bila ljubiteljska igralka, predstave je tudi režirala. Ata se je za to zelo zanimal, pel je v zboru. Nekaj posebnega so bile nedelje. Takrat sta si vzela čas in poslušala opero. Ko se je začel neposreden radijski prenos iz nacionalne operne hiše, smo se otroci sami od sebe umaknili. Uživala sta ob glasbi.

So bile tudi te operne nedelje zaslužne za vašo življenjsko pot?

Zagotovo. Zanimivo, da smo v Argentini veliko peli v zborih. Če je kdo izstopal, je pač tu in tam zapel kakšen solo in tu se je končalo. Solistično petje se je bolj razmahnilo in razvilo v zadnjih letih. Pri nas doma je zborovsko in solistično petje vedno stalo z ramo ob rami.

Od prvih zborovskih nastopov ste napredovali do naziva najboljšega opernega glasu Argentine. To ni majhna stvar.

vojim nuje

Ni. No, kaj pa vem. To so trenutni dosežki. Ampak v svoj življenjepis lahko zbereš še tako velike stvari, pomembno je, kaj v določenem trenutku pokažeš na odru. Trening te sicer pripravi na marsikaj, zagotovila, da boš dobro opravil svojo nalogo, pa nimaš nikoli. Pogosto se primerjam s športniki. Kako grozno mora biti nekemu, ki je leta vložil v priprave, potem dobi svojih pet minut na olimpijadi in ima slab dan. Nepozaben je primer Petre Majdič iz Vancouvera. Cela Argentina je govorila o njej. To so največji vzori, tudi ko gre za umetnost. Mislim, da je med vrhunskim športom in solopetjem zelo veliko podobnosti. Ogromno je treninga, truda in odrekanja, a ti nič ne pomaga, če najboljšega v sebi ne pokažeš v tistem kratkem času pod žarometom.

Vsako jutro je torej nov stres, v kakšnem stanju bodo vaše glasilke. Nenazadnje ni vse v vaših rokah.

Je stres in res ni vse v mojih rokah. Zato se tolikokrat s hvaležnostjo spomnim ene svojih profesorice, ki je vsakič ponavljala, da se v življenju ne počutiš dvakrat enako, da dan nikoli ni enak dnevu. Dolgo se nisem zavedal, kaj mi hoče povedati. Kot umetnik si do sebe vedno do konca neizprosni. To te lahko krepí in spodbuja, lahko te tudi zlomi. Tudi takšnih primerov poznam kar nekaj.

Ni nepomembno, kako trden je človek v glavi.

Pri študiju solopetja smo imeli v predmetniku tudi psihologijo pevcu. Nekateri so to jemali z levo roko, sam pa sem se takrat nad tem precej zamislil. Pozoren moraš biti – še posebej, če ti gre dobro – da se ne prevzameš. Da ne misliš, kako se tebi ne more zgoditi. Po drugi strani je pomembno vedeti, da so tudi padci del življenja, da te ne smejo požreti kot nekakšna poast.

Delujete izjemno prizemljeno, ampak smisel takšne kariere je tudi v tem, da človek pride na »tisti« oder in zapoje v »tisti« vlogi. Ste se na tej stopnji počutili kot zvezda?

Prizemljen (smeh) ... Všeč mi je ta beseda. Govori o stiku in o stvarih, o katerih sva se pogovarjala prej. V španščini nimamo tako lepe.

Umetniški vrhunec ... Verjetno sem imel ta občutek v vlogi Dona Giovannija. In tudi Leporella v isti operi. Na splošno imam Mozarta zelo rad, ker v meni vzbudi vso navihnost, vso življenjsko pristnost. Obe vlogi sta mi ostali v izjemnem spominu na različnih odrih. Gre za trenutek, ko na odru pozabiš vse okrog sebe, na tehniko in na ves svet, ko se res zliješ z glasbo. Neverjeten občutek.

Kaj pa zvezdnitvo? V Ljubljani bomo prihodnje leto gostili Joseja Carrerasa. Je nekdo zvezdnik šele, ko se znajde na ogromnem plakatu ob avtocesti?

»Da, počutim se kot zvezda. Ne kot zvezdnik, ampak zvezda. Ker imam na trenutke stik z nečim, kar ni čisto jasno, kaj je. Mislim, da je glasbena govorica nekaj posebnega, ne da se razložiti.«

Ne vem, kako on dojema zvezdnitvo. Verjetno je bilo zanj najbolj zvezdniško in se je počutil najbolj srečnega, ko je prebolel težko bolezen. Takšne izkušnje človeka naučijo, kaj je bistveno. Nobene pevske ali sploh katerekoli kariere si človek ne more zgraditi sam. Tega se zavem pri vsakem dosežku, naj bo majhen ali velik. Ko se zvečer vse umiri, se spomnim prav vseh, ki so mi to omogočili. Pomislim na vse – od staršev, bratov in sestre do vseh profesorjev in tudi sosedah, gospoda Simona, ki me je pri štirinajstih letih prepričeval, da moj glas obupno hrešči. Takrat sem mutiral, a to me ni ustavilo, da ne bi še bolj razbijal po kitari in prepeval. Danes si rečem, hvala Simon, in si mislim, kako dobro, da ga nisem poslušal.

Pred kratkim se mi je zgodilo, da sem šel zvečer pozno spat in kakšne tri ure sem moral prenašati oglašanje nekega ptiča zunaj. Prvi večer mi je šel na živce, drugi in tretji večer sem bil zanj že hvaležen. Kako neverjetno, da droben ptič preglašuje ves hrup mesta. Prevzelo me je, kot me prevzame zvok burje na Obali.

Tudi zato, ker se druží z morjem, ki ga imate tako zelo radi?

Točno (smeh). Tudi na skrajnem vzhodu Argentine, že skoraj v oceanu, je mesto, ki zveni podobno. Vedno me prevzame ne samo lepota mesta, ampak tudi njegovi zvoki. Nasploh je zvok nekaj posebnega. Če pomislimo, da prav vsak človek na svetu zveni drugače, da je neponovljiv in edinstven. To bi morali otrokom večkrat povedati, kako zelo posebni so. Sam občudujem vsakega človeka, njegov zvok in njegov način izražanja. In spet zaslišim svojo profesorico, ki pravi, da nikoli nisi enak. Da je moj glas, naj bo v petju ali govoru, moja izkaznica, s katero se predstavim. Glas, ki je torej vsakič malo drugačen.

To spoznanje življenja spremeni v eno samo pot odkrivanja samega sebe in svojega izraza.

Mi pa se tako trudimo vse uokviriti, popredelčkat in uniformirati.

V Sloveniji večinoma nastopate s sakralnim programom. To je precej drugače kot operna vloga.

»Vsak nastop je zame ponovno rojstvo, v vsakem odkrivam nekaj novega. Zato je vsak prežet z božičnim duhom. In to je razlog, da mi ne zmanjka veselja do dela in do vedno novih srečanj z ljudmi.«

Brez dvoma, še posebej če ga izvajaš v svetiščih, v cerkvah. Tudi v sinagogi sem že pel. Ampak katoliške cerkve imajo svoj čar tudi zaradi svojih barv, oblik in umetnosti. Če znaš opazovati, lahko iz tega črpaš še dodaten navdih. Zgodilo se mi je na primer v Celju. Pritegnila me je igra luči v kristalnem lestencu. To so drobci posebnega vzdušja, ki ga v gledališču ne doživiš.

Vaš sakralni program so v nekih zapisih označili kar za božji dotik.

Včasih opazim, da me poslušalci vidijo kot izjemno poduhovljenega in si mislijo, da ves čas lebdim v mističnih oblakih. Ampak duhovnost je zame del vsakdanjega življenja, nekaj, kar prežema vse, kar sem in kar počnem. Ob tem mi pride na misel nečakinja, ki se je pri štirih ali petih hodila pogovarjat z rožami. Danes je seveda čisto drugačna, ampak na nek način je to to. Da prideš v stik z naravo, s svojo prvobitnostjo in presežnim. Božji dotik je zame vsak stik in dotik s sočlovekom. To lahko razlagamo tudi z energijami, ampak verjamem, da se vse pomembno zgodi v odnosu.

Če se spet nekoliko prizemljiva, je mogoče primerjati življenje v Sloveniji in Argentini?

To sta dva precej različna svetova, čeprav smo ljudje povsod ljudje. Že narava je tu nekaj posebnega. Strnjenost na majhnem prostoru daje deželi poseben čar, hkrati je vzrok posebnega obnašanja ljudi. Pri nas se vse razdalje merijo v nekaj sto kilometrih. Če bi hotel smučati, bi moral prepotovati 1.600 kilometrov. Razdalje spremenijo perspektivo in razmišljanje. V Sloveniji sodobnost temelji na tisočletju in več zgodovine, pogled v

preteklost v Argentini ne seže dlje od stoletja ali dveh. Po drugi strani je dežela tudi zelo obremenjena s kriminalom. Ko greš po ulici, nimaš vedno občutka varnosti. Tudi ekonomskih težav je veliko. Stoodstotna inflacija v dveh mesecih je na primer globoko razrvala družbene razmere. V državi je pomešanih vsaj deset različnih in močnih narodnosti. To ima svoj čar, a prinaša tudi številne izzive.

Slovenci smo pogosto bolj osredotočeni na svoje pomanjkljivosti kot prednosti.

Ampak res ni tako slabo (smeh). Če vemo, da v 44-milijonski Argentini tretjina ljudi živi v revščini, je to zelo problematično. Še posebej za državo, ki je tako zelo bogata z naravnimi viri, s plinom, z nafto in s hrano. Žal je vse slabo razporejeno in v takšni družbi je včasih težko živeti. Hkrati se v težkih razmerah vedno odpira paleta novih možnosti.

Če nas ne hromi samokritičnost, nas ujetost v preteklost. A kot ste dejali na začetku, je vaša družina izvrsten zgled, kako pustiti slabo za seboj in se usmeriti v prihodnost.

Človek vedno živi iz neke svoje zgodbe. Ni dobro, če je preveč vpet v stvari, ki niso pomembne. In ni dobro, če omalovažuje stvari, ki so pomembne. To se nam venomer dogaja tudi na osebni ravni. Pogosto nam je jasno, da bi življenje teklo lažje, če bi razrešili katero od svojih zgodb. A ne zberemo ne volje ne moči, da bi kaj spremenili. Preprosto in iskreno je treba pretehtati svoje zmožnosti in možnosti. Če vedno le jočemo za tistim, česar nimamo ali kar smo izgubili, uspeha skoraj zagotovo ne bomo deležni.

SAŠKA T. OCVIRK, foto: Grupa

»Vsi si želimo biti srečni. Premalo se zavedamo, da sreča prihaja prav iz srečanj z ljudmi. Iz medosebnih odnosov. Sodobni nasveti pravijo, da moramo za srečo najprej spoznati sebe. Že morda, vendar to nič ne pomaga, če se ne zavemo in ne začutimo človeka ob sebi.«

Ni pomembno, kaj počneš, pomembno je, da svoje delo

Valery Arakelov, lastnik oživiljenih Rimski term, ki so kraju vdihnile novo energijo

Enainpetdesetletni poslovnež iz Armenije Valery Arakelov je za Slovenijo prvič slišal pred petimi leti na poslovnem sestanku v Moskvi. »Prav nič ne pretiravam, če rečem, da so mi bile Rimske terme, ki so bile takrat v stečaju, v trenutku všeč. Odločitve, da ostanem tukaj, nikoli nisem obžaloval. Nasprotno. Čeprav bi lahko živel kjerkoli na svetu, sem se v Slovenijo zaljubil,« se je Valery Arakelov spominjal svojih poslovnih začetkov v Rimskih Toplicah, potem ko je lastniško prevzel Rimske terme.

Temu zdraviliškemu biseru je po obnovi in po le nekaj mesecih delovanja, potem ko so si v kraju leta prizadevali za oživitve, spet grozil propad. Najbrž se je poslovnež iz Erevana takrat zavedal tega, v kar je trdno prepričan še danes: »Rimske terme imajo ogromen potencial, želim si, da bi glas o njih ponesel po vsem svetu. Zavedam se, da sem v poslu, kjer imam ogromno

Lastnik in direktor družbe Terme resort, ki upravlja Rimske terme, je nadvse predan delu. Da je pogoj za uspeh predvsem trdo delo, ve že od svojih poslovnih začetkov. Tudi danes, ko je izjemno uspešen poslovnež, se ne predaja hedonizmu, ampak še vedno uživa v novih poslovnih izzivih.

»Slovenija ima strateško zelo dober položaj. Ena glavnih težav, s katerim se srečujemo, je, da Slovenija še vedno ni znana destinacija, zato je treba še veliko narediti na področju njene prepoznavnosti. Ko nekoga prepričaš, da obišče Slovenijo, se bo vanjo zagotovo vračal, saj ne poznam človeka, ki se ne bi zaljubil v lepote dežele.«

konkurence, a imam rad izzive in naredil bom vse, da Rimske terme ne bodo le priljubljena destinacija Slovencev, ampak ljudi z različnih koncev sveta,« nam je zaupal svoje ambiciozne cilje.

Da resnično ljubi izzive in da jim je kos, najbolj slikovito sporoča njegova življenjska in poslovna pot. Poleg Rimskih term je Valery Arakelov danes lastnik tiskarne v Rusiji, hotelov v Sočiju in na Češkem ter vinogradniškega posestva v Armeniji. Iz grozdja iz teh vinogradov nastaja sloviti armenski konjak.

A pot do takšnih poslovnih dosežkov še zdaleč ni bila lahka. Z mamu samohranilko sta v Erevanu, v glavnem mestu Armenije, živela v skromnem stanovanju in se z veliko volje in truda prebijala skozi trd vsakdan. Kljub temu se teh časov spominja z veliko naklonjenostjo. »Ko je tvoja mama živa, ni pomembno, v kakšnem stanovanju živiš, pomembno je, kakšno imaš srce, dušo. Imel sem zelo srečno otroštvo, na mladost in tudi na čas študija imam zelo lepe spomine,« je v že skoraj brezhibni slovenščini svoje občutke opisal naš sogovornik.

Delal tudi kot novinar

Valery Arakelov je v Erevanu najprej končal študij na politehničnem inštitutu in postal inženir energetike. »Takrat sem bil star sedemnajst let in nisem dobro vedel, kaj bi počel v življenju. Menil sem, da bi me kot moškega moralo zanimati nekaj tehničnega. Ampak proti koncu študija sem vedno bolj ugotavljal, da me zanima tudi družboslovje. Zelo mi je bil všeč študij novinarstva in tako sem končal tudi

to smer. Potem sem malo manj kot leto delal pri reviji v Armeniji.«

S spremembami v Sovjetski zvezi se je spremenilo tudi Valeryjevo življenje. Moral je začeti služiti denar in tako se je lotil lastnega posla, odprl podjetje in delal še druge stvari. »Ko se je začela vojna, sva se z mamu leta 1992 preselila v Moskvo. Tudi tam sem študiral ekonomijo, saj sem ugotovil, da mi manjka znanje s tega področja. Odločil sem se za študij na eni najboljših ekonomskih fakultet v Rusiji, na višji šoli za ekonomijo, in ga tudi končal.«

V desetmilijski Moskvi, poslovnem megapolisu Rusije in sveta, kjer si vsi želijo uspeli, je prav tako ustanovil podjetje, s katerim se je želel prebiti naprej. »V Rusiji imaš po eni strani res veliko konkurence, a po drugi strani imaš velik trg. Če delaš nekaj novega, domišljenega, potem lahko zmagaš. Prvi posel, ki sem ga začel v Moskvi, je bilo odprtje zavarovalnice, potem sem tam odprl še tiskarno, ki jo imam še vedno.«

V Rusiji ni imel prijateljev in znancev, a takšne okoliščine, kot je povedal, so zanj še poseben izziv. Napredoval je korak za korakom. »Ko prideš v drugo državo, moraš vlagati več energije, da bi lahko bil uspešen. Ne glede na to, ali imaš kakršnekoli težave ali če nimaš najboljših pogojev, vedno moraš imeti pred sabo cilj in predvsem veliko poguma, da se prebiješ do cilja. Kjerkoli sem se loteval novih poslov, nisem poznal nikogar. Očitno je takšen način prebijanja postal moja navada, moj izziv,« je povedal malo za šalo, malo zares.

Hvalnica novim tehnologijam

Ko se pogovarja o njegovih podjetjih, sklepam, da vsa uspešno poslujejo. »To je sicer težko reči. Vsa poslujejo pozitivno, a mogoče še ne tako, kot bi si želel,« je povedal in se ob tem dotaknil tudi teme obvladovanja in vodenja podjetij. »Ko sem živel v Rusiji, mi je bilo nekoliko lažje potovati in spremljati, kaj se dogaja, kajti vsako podjetje potrebuje mojo prisotnost. Zdaj je to malo težje, ker sem že nekoliko starejši,« je povedal s svojim značilnim sproščenim nasmeškom, ki razvedri sogovornika, in pokazal, da ima precejšen smisel tudi za humor. »Poti, da se prebiješ do Sočija ali do Armenije, so dolge in naporene, zato odhajam tja nekoliko manjkrat. Hvala novim tehnologijam, da lahko uporabljam What's up in Skype in tako lažje upravljam podjetja. Brez interneta seveda tega nikoli ne bi mogel uspešno početi.«

Zanima me njegova poslovna filozofija, kaj je zanj bistveno za uspeh na poslovnem področju. »Pogoji za uspeh so ekipa, pogum in strokovnost. Če imaš dobro ekipo, če je v njej dobra komunikacija, če imaš jasne cilje in res tudi pogum, imaš verjetno tudi možnost za zmago. To seveda ni recept, ki bi deloval stoddotno, vendar je moj pristop k poslu,« je razložil svojo uspešno formulo, ki morda zveni preprosto, a njeno uresničevanje v vsakdanji praksi je nekaj povsem drugega.

Kako pa gleda na vlogo zaposlenih, kako je v stiku z njimi? »Zaposleni pomembno prispevajo k uspehu podjetja. V Sloveniji z delavci lažje

komuniciram, ker sem večino časa prisoten v Rimskih Toplicah in poznam vsakega svojega delavca. V Rusiji in na Češkem je malo drugače, ker za takšne pogovore nimam časa. Na srečo imam tam dobre vodje, ki jim popolnoma zaupam.«

»Slovinci ste odlični delavci«

Kot je še povedal, lahko zaposleni vedno pridejo na pogovor, če ocenijo, da je to potrebno in imajo kakršnekoli težave. »Velikokrat grem tudi na ogled hotela in tako bolj ali manj pridem do vsakega zaposlenega in lahko izmenjam z njim kakšno besedo. Tako tudi prihajam do odziva zaposlenih, povratnih informacij.«

Poskušam izvedeti, kako vidi Slovence kot delavce, če nas primerja s poslovno kulturo v drugih državah. »Vi ste najboljši,« odgovori z nasmehom. »Kaj mi je všeč? Zelo radi trdo delate, zelo mi je tudi všeč, da ima vsak vaš delavec izziv za napredovanje. Če na primer natakara in receptor vidita, kje so možnosti za izboljšave in rast, mi je to zelo všeč. Veseli me, da imajo mladi ljudje voljo in željo po izobraževanju ter usposabljanju, da si ljudje želijo nečesa večjega, boljšega. To je zelo dobro za posel, za vzdušje na delovnem mestu, za razvoj.«

Omenim, da v turistični panogi plače niso najvišje, da se delavci tudi pritožujejo nad tem. »Mislim, da nimamo prav nizkih plač, naše plače so višje od povprečja. V katerem drugem sektorju so verjetno plače višje, ampak imamo, kar imamo. Lahko bi se morda bolj odločali za dodatke k plačam, ampak pri stimulaciji ne gre samo za denar, marveč tudi za izobraževanje, kar zaposleni prav tako lahko občutijo kot pozitivno, da krepijo svojo vrednost,« je pojasnil svoj pogled na vselej občutljivo vprašanje plač. Ob tem je še poudaril, da je zanj pomembno, da človek rad pride v službo, da so dobri odnosi na delovnem mestu, da ni pritiskov, da je zaposleni seznanjen s skupnimi cilji, z rezultati in da lahko sam prispeva k skupnim dosežkom podjetja.

Valery Arakelov pravi, da so bile Rimske terme dolgo časa dostopne le pripadnikom višjih slojev, danes so na voljo vsakomur, ki si želi preizkusiti njihove zdravilne učinke.

Valery Arakelov svoj delovni dan v Rimskih termah praviloma začne s kozarcem termalne vode, ki je zanj pomemben vir dobrega zdravja.

Rimske terme kot družinsko podjetje

Ko je nanese pogovor na njegovo družino, je povedal, da je zelo vesel, da se mu je pred več kot letom iz Armenije končno pridružila v Sloveniji, da so zdaj z njim žena in sinova. »Blizu Ljubljane imam hišo, kjer živi moja družina, ki jo obiščem enkrat na teden, ob koncu tedna pa družinski člani pridejo na obisk v Rimske Toplice. Zaradi službenih obveznosti namreč večino časa preživim v Rimskih termah, v hotelu. Sicer pa tudi moja žena dela v Rimskih termah, skupaj pripravljava projekte za razvoj zdravilišča. In takšno sodelovanje, družinska sinergija, je dobro za naš posel in daje rezultate.«

neš v življenju, opravljaš dobro

»Ruski gostje, tako kot vsi ostali, se v Slovenijo radi vračajo zaradi kakovosti turistične ponudbe. Tudi v Rimskih termah imamo iz leta v leto več ruskih obiskovalcev in iz različnih koncev sveta, kar pomeni, da je sloves Rimskih term že krepko presegel meje Evrope.«

Delujejo torej kot družinsko podjetje, pristavim. »Pravzaprav res. Otroka, stara sta devet in petnajst let, seveda še ne sodelujeta, ampak pričakujem, da bosta tudi pomagala v družinskem poslu.«

Po vsem tem, kar je povedal v pogovoru, mu namignem, da verjetno namerava dolgoročno, pravzaprav za vedno, poslovno in sicer ostati v Sloveniji. »V Sloveniji se res dobro poču-

tim in ne vidim razloga, zakaj bi delo in osebno življenje prestavil drugam. Poslovno sem veliko na poti, a se vedno z veseljem vračam. Slovenija je moj drugi dom,« odgovori.

Zanima me še, ali je spoznal veliko novih ljudi v Sloveniji, prijateljev, znancev. »Imam veliko prijateljev iz celega sveta, med njimi seveda tudi Slovence. Prijatelji iz tujine me radi obiskujejo, jaz pa njih.«

Ob koncu pogovora sem želel od njega izvedeti še, kakšni se mu zdijo Slovenci, kako nas je spoznal v teh letih, odkar je pri nas. »Všeč so mi vaša delavnost, predanost, v nasprotju s splošnim prepričanjem pa ste zelo odprti in gostoljubni. Ugotovil sem, da se radi zabavate, a hkrati tudi trdo delate. Dejavnosti na različnih področjih življenja, imate različne želje in ste se zanje pripravljeno truditi. To je tista vaša lastnost, ki me je pritegnila. Kajti od nekdaj sem prepričan, da ni pomembno, kaj počneš v življenju, pomembno je, da svoje delo opravljaš dobro. To zahtevam od sebe in nič manj ne pričakujem od svojih sodelavcev.«

ROBERT GORJANC
Foto: SHERPA

»Da sem prevzel Rimske terme, so me prepričali tudi zdravilni učinki termalne vode, ki so se jih zavedali že stari Rimljani.

Ti so v 39. letu pred našim štetjem na istem mestu zgradili bazene s toplo in hladno vodo. Prepričani, da so odkrili čudežni zdravilni izvir, so jih obiskovali člani kraljevskih družin. To, da termalna voda v Rimskih termah že več kot dva tisoč let zdravi ljudi, je težko spregledati. O resničnosti tega lahko lažeš dve leti, morda deset, dva tisoč let pa je težje.«

»Prihajam iz Armenije, poslujem v več državah in moja izkušnja je, da če poznaš svoj posel in se povežeš z ljudmi, potem te tudi oni sprejmejo. V delovanje Rimskih term sem želel vključiti čim več lokalne ponudbe, k nam privabiti tujce. Delujem v različnih državah, a zame je Slovenija drugi dom.«

Valery Arakelov zna biti tudi zelo zabaven, tudi nas je pripravil do širokega nasmeha, že kar krohota, ko je pripovedoval o statusnih simbolih med Armentci. To so dober avto kot pri Slovencih, ura in mobilnel. »A ura se bo dobro videla na fotografijah?« je v šali vprašal našega fotografa.

Prav posebno presenečenje, ki smo ga bili deležni ob našem prazničnem obisku pri Valeryju Arakelovu, je bilo pokušanje slovitega armenskega konjaka, ki je proizveden iz grozdja na njegovem posestvu v Armeniji.

»Ponosen sem, da v Rimskih termah Ruska steza, ki je pomemben del slovenske zgodovine, vodi naravnost skozi park z zdravilnimi točkami. Prav se mi zdi, da v objemu neokrnjene narave počastimo spomin na ruske ujetnike, se spomnimo njihovih zgodb in da poskrbimo, da se ne ponovijo. V Rimskih termah spoštujemo zgodovino in smo edine terme z lastnim muzejem.«

Zavidljivo lastnost, da zna v pogovoru hitro vzpostaviti sproščeno komunikacijo in prijetno ozračje, Valery Arakelov očitno odlično prenaša tudi na hotelske prostore v Rimskih termah. Njegov iskren nasmeh, ki je že kar nalezljiv, v prostor širi sproščenost in človek dobi vtis, da je to opaziti tudi med gosti in zaposlenimi v hotelu, še posebej v teh prazničnih dneh.

Mizarska delavnica pod kožo leze že šesti generacija

Na čelu žalskega mizarstva Strahovnik že peta generacija – Nekoč serijsko izdelovali lesene zaboje za hmelj in hladilne škatle za pivo, danes sta njihovi dejavnosti pohištvena oprema in navtični program

Članom žalske družine Strahovnik po žilah teče mizarska kri. Mizarski dejavnosti ostajajo zvesti že 140 let. Danes podjetje vodi Domen Strahovnik, ki mu je še vedno v veliko pomoč oče Drago. Osredotočata se predvsem na notranjo opremo, a njuna velika ljubezen ostaja navtični program. Do zdaj sta izdelala kar nekaj pohištva za jahte in jadrnice, prva v nizu je bila kar njihova lastna jadrnica, na kateri sta se učila jadrati mlajša sinova Gašper in Luka, ki še danes ostaja zvesta temu športu.

Zametki Mizarstva Strahovnik, ki se nahaja v žalskem mestnem središču, segajo v leto 1878, ko se je s tovrstno dejavnostjo začel ukvarjati Dragov praded Bernard Strahovnik. O najzgodnejših začetkih še danes pričajo številne ohranjene diplome z različnih razstav in velik plakat z odtisnjeno letnico ustanovitve. »Praded je bil za tiste čase zelo napreden. Želel je celo postaviti parni batni stroj, s katerim bi pogajal delovne stroje v delavnici. A mu tega trški veljaki niso pustili, ker so se bali, da bi lahko zagorele strehe, ki so bile v tistem času pokrite še s slamo. In tako so še naprej delali ročno,« pojasni Drago Strahov-

nik, ki so mu o prednikih veliko pripovedovali starši, še posebej mama Ana, ki je še danes pri 95 letih dragocen vir informacij.

V začetku 19. stoletja je dejavnost prevzel Bernardov sin Karel Strahovnik, ki se je za mizarja izučil leta 1899 in je nato v naslednjih nekaj letih znanje nabiral v Gradcu in okolici, kjer je kot pomočnik hodil od mizarske delavnice do delavnice. S tem je nabral veliko izkušenj in spoznal navade drugih mizarjev, kar mu je kasneje izjemno koristilo za delo v domači delavnici, ki je veljala za eno naprednejših v tistem času v Spodnji Savinjski dolini. Znana je bila po serijskem izdelovanju lesenih zabojev za prevoz hmelja v Ameriko. Med zanimivejšimi izdelki so bile tudi hladilne omare za pivo, ki so bile izolirane in obleče s pločevino, da so lahko pivovarji vanje dajali led. Tako kot danes so bili ves čas zvesti izdelovanju pohištva in ostale lesene notranje opreme.

Nacionalizacija slabše kot ogenj

Do druge svetovne vojne je posel cvetel, po njej je nastopilo težko obdobje nacionalizacije, ki je Strahovnikove skoraj spravilo na kolena, a se niso dali. Kljub temu da jim je takratna povojna

oblast pobrala vso mizarsko opremo, niso obupali in so še naprej vztrajali pri mizarjenju. »Nacionalizacija leta 1948 je bila za podjetje slabša kot ogenj. Oblast je popisala vse orodje, stroje in zaloge materiala ter jih odpeljala. Ustanovila je Savinjsko lesno podjetje, katerega del je bila tudi naša mizarska delavnica. Oče, ki je vojno preživel v nemškem taborišču, je postal tehnični direktor. Novoustanovljeno podjetje ni delovalo dolgo. V naši nacionalizirani delavnici so začeli delati kovinarji, medtem ko je moral oče najeti Petričkovo dvorano pri naših sosedih, kjer je z bratoma ponovno vzpostavil mizarsko dejavnost.«

V svojo lastno delavnico so se vrnil leta 1951, ko so morali zaradi »izropane« opreme dejavnost postaviti povsem na novo. Po odpadkih so iskali še morebitne uporabne dele, s pomočjo katerih so stroje na električni pogon izdelovali sami. Ves čas je bilo v delavnici

Mizarstvo Strahovnik ima 140-letno tradicijo. Ustanovil ga je Bernard Strahovnik. Leta 1910 je vodenje družinskega podjetja prevzel njegov sin Karel Strahovnik. V težkih časih nacionalizacije je podjetje delovalo pod okriljem Dragovega očeta, prav tako Karla Strahovnika. ki se je odločil, da bo leta 1972 podjetje zaprl in ohranil popoldansko obrt. Drago je nato družinsko mizarsko delavnico obudil leta 1984.

zaposlenih do pet delavcev, manjkali niso niti vajenci, ki so bili nekoč značilni za vse mizarske mojstre. Še posebej dobrodošli so bili Strahovnikovi. Dragov oče Karel Strahovnik je bil namreč obenem učitelj strokovnih predmetov v vajenski šoli.

Oživil dejavnost

Povsem samoumevno je bilo, da bo po njegovih stopinjah šel tudi njegov sin, ki je očetu začel pomagati, ko je bil

star štiri leta. »Ker sem bil še tako majhen in nisem dosegel do skobeljnika, je oče na dva »stokerla« položil desko, na kateri sem stal, da sem videl na pult. Potem pa sem prijel oblič v roke in gremo. Zabijal sem, žagal ... Pri sedmih letih sem naredil zaboje za rože. Pri dvanajstih sem si pri delu pomagal že s stroji,« se nostalgичno spominja Drago, ki se je po končani tehnični šoli zaposlil v očetovi mizarski delavnici, ki je delovala do leta

Strahovnikovi so se že lotili tudi konstruiranja in izdelave manjših jadrnic. Ena takšnih je na fotografiji.

Drago Strahovnik je bil nekaj časa zaposlen v Gorenju. Ob delu je dokončal lesarsko fakulteto, leta 1984 je nato obudil družinsko mizarsko delavnico v Žalcu. Med drugim je bil šestnajst let predsednik izpitnega odbora za mizarske mojstre.

Domen in Drago poleg pohištva in ostale izdelke. Eden zanimivejših je zagotovo sestikajo v eni točki. Sestavljanka ponuja dekoracija prostora in je lahko obenem st

Ukvarjajo se tudi z navtičnim programom, v sklopu katerega obnavljajo pohištvo na jadrnicah.

1972, ko se je njegov oče odločil, da jo bo zaprl, a ohranil popoldansko obrt. Drago se je medtem zaposlil v Gorenju, kjer je napredoval do vodje razvoja kuhinjskega pohištva, sodeloval pri oblikovanju jugoslovanskega standarda za njegove dimenzije in ob delu dokončal lesarsko fakulteto. »Po ukrepu družbenega varstva leta 1982 v podjetju se nisem več počutil dobro. Dokončal sem projekte in leta 1984 obudil družinsko mizarsko delavnico, ki je bila takrat po očetovi smrti zaprta dve leti.« Njegove prve samostojne posle je predstavljalo

aciji

Mizarstvo Strahovnik vodi Dragov najstarejši sin Domen. Pri tem ga podpira njegova žena Lidija, še vedno pa ima kot prokurist pomembno vlogo njegov oče.

Mizarska delavnica se nahaja v žalskem mestnem središču.

O najzgodnejših začetkih še danes pričajo številne ohranjene diplome z različnih razstav in velik plakat z odtisnjeno letnico ustanovitve.

Svoj »mizarski« kotiček ima tudi Domnova žena Lidija, ki izdeluje svojo linijo lesnega nakita.

Notranje opreme izdelujeta tudi butične stavljanka X, ki je preplet treh palic, ki se s pomočjo spretnosti in razmišljanja, je zanimiva rešitev za mizo oziroma stol.

Delavnica Mizarstva Strahovnik

Oče Drago je bogat vir izkušenj, medtem ko Domen z ženo Lidijo, ki se je prav tako navdušila nad mizarsko dejavnostjo, predstavlja svež val idej.

izdelovanje ohišij za ure za Gorenje in Zlatarno Celje. Sledilo je vedno več naročil. Med drugim je opremil vsaj petindvajset gostinskih in trgovskih lokalov v Žalcu in okolici. Leta 2001 je opravil mojstrski izpit, od takrat sodeluje v izpitnem odboru za mizarske mojstre. Pred desetimi leti je postal sodni izvedenec in cenilec za obrtno dejavnost mizarstva. Vrsto let je sodeloval v upravnem odboru sekcije lesnih strok pri Obrtno-podjetniški zbornici Slovenije in je bil član upravnega odbora Zbornice zasebnega gospodarstva Žalec.

Zaljubljeni v jadrnice

Vsem družinskim članom je že od nekdaj blizu morje. Njihova ljubezen se je počasi začela odražati tudi v njihovih izdelkih. Ukvarjati so se začeli z izdelovanjem in obnavljanjem notranje opreme za plovila. Njihovi naročniki prihajajo iz vse Slovenije in tudi širše. Opreмили so tudi lastno osem metrov dolgo jadrnico, s katero so se nato udeleževali regat. »Srečen si, ko jo kupiš, a najsrečnejši si, ko jo prodaš,« se pošali Žalčan, ki je za tovrsten šport navdu-

šil vse tri sinove, najmlajša dva, Gašper in Luka, sta z njim povezana tudi profesionalno. Pri osmih letih sta začela jadrati v razredu optimist. »Rasla sta, vedno večje barke sta potrebovala. Ko sta prišla do jadrnega razreda 470, smo kupili poškodovano jadrnico in jo obnovili.« Postala sta celo mladinska državna podprvaka. Danes, ko sta stara štiriintrideset let, sta v trenerskih vodah. Ob tem se eden kot navtični arhitekt ukvarja z oblikovanjem in s konstruiranjem bark, drugi je »skipper« in ladijski strojnik.

Nov val idej

Vodenje mizarske delavnice je v zadnjih letih v domeni najstarejšega sina, osemintridesetletnega **Domena**. »Jaz sem njegov delavec in prokurist,« kratko in jedrnatopripomni izkušen mizar, ki je pri delovanju tega družinskega podjetja bogat vir izkušenj, medtem ko Domen s partnerico Lidijo, ki se je prav tako navdušila nad to dejavnostjo, predstavlja svež val idej. Po srednji tehniški šoli se je vpisal na lesarsko fakulteto in tako kot njegov oče postal inženir lesarstva in

oblikovalec notranje opreme. Izdelke si zamisli sam ali v sodelovanju z arhitekti. Ideje zanje dobi na raznih sejnih, spletnih in strokovnih literaturi, nenazadnje pa je izdelava odvisna od stranke in njenih želja. Svoj »mizarski« kotiček ima tudi **Lidija**, ki izdeluje svojo linijo lesenega nakita. Vse skupaj se je začelo povsem po naključju. »Domen me je malo po tistem, ko sva se spoznala, peljal na Žalsko noč. Želela sem imeti lesene uhane, a mi jih ni želel kupiti. Rekel je, da so predragi in da si lahko takšne izdelam

sama. In tako se je začelo,« se danes v smehu spominja rojena Konjičanka, ki izdelke prodaja na različnih art sejnih in spletnih. Izdeluje vse moderno. Poleg nakita so to še metuljčki za moške, broške in podobno. Za podmladek ni strahu. Njuni hčerkici – prva je stara sedem let in druga leto in pol – že pridno pomagata. Poleg tega, da opazujeta starše pri delu, tudi nadvse radi pometata po delavnici, ki tako povsem nevede leze pod kožo že šesti generaciji Strahovnikov.

ŠPELA OŽIR
Foto: Grupa

»Hvaležni smo za vsa skupna druženja pri mami. Kadar smo skupaj, je vedno veliko smeha in pozitivnih misli. To človeka poleg glasbe seveda najbolj razvedri,« se nasmeje Franci.

Za veliko družinsko mizo pri mami Ireni se zberejo tako pogosto, kot je le mogoče.

Mamine citre najlepše zvenijo

Na obisku pri glasbeni družini Štrajhar iz Dramelj pri Šentjurju

Irena Štrajhar se je začela učiti igranja na citre po 60. rojstnem dnevu. »Pred koncerti vadim več, sicer pa najraje igram, ko sem sama. Pred občinstvom imam malo treme,« prizna.

V širši družini Štrajhar noben praznik in praznovanje ne mineta brez glasbe. Tudi za božič je tako. Medtem ko skupaj z otroki krasijo drevesce, se vrtijo posnetki. Najlepše pa je, ko sami zaigrajo.

Družinska hiša v Marija Dobju je že od nekdaj prežeta z glasbo. Preden so glasbeno sobo napolnili različna glasbila, se je veliko pelo. Mama Irena že od nekdaj poje v zborih, oče Franc je bil velik ljubitelj harmonike. Ko so otroci Simon, Darija in Franci začeli igrati na različna glasbila, je njima igralo srce. Po hiši se danes razlega razigran smeh vnukov. Njihovemu muziciranju se je nazadnje pridružila še babica. Izpolnila si je dolgoletno željo in se vpisala k pouku igranja na citre.

»Naša mama je legenda,« se ob tem ponosno nasmehnejo otroci. Družinska zgodba Štrajharjevih uči, da se z veliko ljubezni, podpore in povezanosti zmore tudi skozi najtežje čase.

Za njeno tiho željo in veliko ljubezen do zvoka tega ljudskega glasbila so njeni domači vedeli že dolgo. Ob praznovanju 60. rojstnega dne so ji za presenečenje povabili citrarko. Ko je zaigrala, je mama Irena ob njej tudi zapela. »Pozneje sem izvedela, da so mi hoteli citre kar kupiti, a z menoj vred niso bili prepričani, da mislim resno,« se smeje simpatična gospa. »Ko sem prvič položila roke na strune, sem tudi sama dvomila, da mi bo kdaj uspelo iz njih izvabiti kakšno pesem.« Že na nekaj koncertih v zadnjih letih je dokazala nasprotno. Ob tistem jubileju so se vsi skupaj le posladkali z veliko torto v obliki citer.

Ko se podre osrednji steber

Družino Štrajhar je ekipa Novega tednika nekoč že obiskala. Bilo je pred desetletji, ko sta Irena in Franc kot mlad par prevzela veliko kmetijo. Da bosta morala trdo poprijeti za delo, sta vedela. A nista si predstavljala, pred kakšno preizkušnjo ju bo življenje zares postavilo. Prihodnjega maja bo dvajset let, kar je Franc v najlepših letih nenadoma umrl. Irena je ostala sama s tremi otroki. Najmlajši Franci je hodil v drugi ra-

Pri mami Ireni je miza vedno polna. Vsi prisotni so se v en glas strinjali, da je njena potica neprekosljiva.

zred osnovne šole, hči Darija se je ravnokar poročila, prvorojeni Simon je prišel od vojakov. Dvajsetletnik se je nenadoma znašel v vlogi gospodarja. »Nikoli mi ni bilo težko delati, a do tistega trenutka se nisem prav zavedal, kakšna obveznost je vodenje kmetije.« Naenkrat je postal tisti, ki je moral vedeti, koliko krme potrebuje živina za zimo, ter odločati, kdaj bodo orali, kaj in koliko sejali. V prihodnjih letih je na lastni koži spoznal, kako malo romantike in idile je v kmečkem

življenju. Ukvarjal se je z živinorejo za meso, z mlečno prirejo, mlekarstvom in s sirastvom. Pod črto so bile vedno enako krute številke. Danes se poleg s kmetijo ukvarja še z zemeljsko mehanizacijo in občuduje vse kmete, ki ostajajo zvesti lokalni samooskrbi.

Ljubezen do glasbe gre iz roda v rod

Harmoniko je Simonu kupil oče. »Imel je izredno veselje do tega glasbila. Ko danes gledam svoje otroke

igrati ni peti, si predstavljam, kaj je doživljal on, ko je gledal nas.« Tudi zato Simon tako rad raztegne meh. Igrati se je naučil sam. Mlajša sestra in brat sta hodila v glasbeno šolo in ostajata z glasbo napol profesionalno povezana še danes. »Z avtobusom sva hodila v Šentjur,« se spominja Darija. V nižji glasbeni šoli je igrala kitaro, v srednji šoli je sedla za klavir, dobro se razume z bas kitaro, mož Mitja jo je naučil zaigrati tudi nekaj pesmi na harmoniko. Spoznala sta se še pod okriljem ansambla Savinja. Odkar so se člani razšli, sama še naprej razveseljuje občinstvo kot duo Savinja. Tudi njuna hči Glorija je pianistka, a trenutno je z vsem srcem pri konjih. Mladenka je pred kratkim osvojila celo naslov državne prvakinja v preskakovanju ovir.

Kdor (še) ne igra, pleše

Ko je bila Darija v osmem razredu, se je rodil najmlajši Franci. Kot ta šaljivo razloži, so ga v družini posledično imeli za igračo. »Se ti še danes pozna,« se pošali svak Mitja. Za muzikanta od glave do pet se kaj drugega niti ne spodobi. Franci je član ansambla Mladika. Desetletnico je ansambel pred kratkim obeležil z novo zgoščenko, videospotom in dvoteden-

Simon, Darija in Franci. V otroških letih so jim pogosto rekli kar Štrajhar trio.

sko turnejo pri slovenskih izseljencih v Kanadi. Glede na to, da Franci hodi

»Starša sta nam privzgojila skromnost. Tudi v tem prazničnem času posebnih želja nimamo. Če bo zdravje in razumevanje, bomo zmogli tudi vse drugo. Ničesar drugega ne potrebujemo,« naše družjenje sklenejo Štrajharjevi.

sko turnejo pri slovenskih izseljencih v Kanadi. Glede na to, da Franci hodi

še v službo, igra v dveh pihalnih orkestrih in še kaj bi se našlo, je hvaležen, da njegova draga ni glasbenica in je vsaj nekdo več doma. Da bo glasbenik tudi najmlajši član družine, enoletni Ožbej, sploh ni dvoma. Fantek ujame in zpleše na prav vsak takt glasbe pri hiši. Pri šentjurskem pihalnem orkestru Franci igra s svojim nečakom, Simonovim sinom Amadejem. Ta v glasbeni šoli sicer igra trobento, doma pa vse, kar mu pride pod roke. Še posebej so uglašeni, ko s klavirjem spremlja sestrici Tjašo in Nušo.

LUŠni orkester in vnuki kot gostje

V pritličju domače hiše si je z ženo Matejo dom uredil Simon, Darija in Franci sta si zgradila hiši v neposredni bližini. Odkar so odrasli in imajo že svoje družine, so za pomoč mame Irene sicer hvaležni, a kot pravijo, je čas, da si vzame čas tudi zase. Če si je nekoč kaj takšnega težko predstavljala, zdaj svoje ponedeljke nameni za srečanja članov univerze za tretje življenjsko obdobje. Prav posebno veselje se rojeva na vajah LUŠnega orkestra. Pod okriljem Ljudske univerze Šentjur Jasmina Levičar namreč že tri leta poučuje citre. Svoje znanje LUŠni orkester predstavi na Citrarski pomladi, letnih koncertih in drugih nastopih. Zadnjega so pripravili v župnijski cerkvi v Dramljah. Ob Ireni so zaigrali njeni vnuki. Dogodek je požel izjemen aplavz in v svoji prisrčnosti še vedno odmeva.

SAŠKA T. OCVIRK, foto: GrupA

»Midva z možem nisva imela te možnosti, zato sva bila srečna, da sva glasbeno izobrazbo omogočila otrokom. Ko zaigrajo vnuki, je veselje neizmerno,« pravi Irena.

Simon z ženo Matejo in otroki Amadejem, Tjašo in Nušo

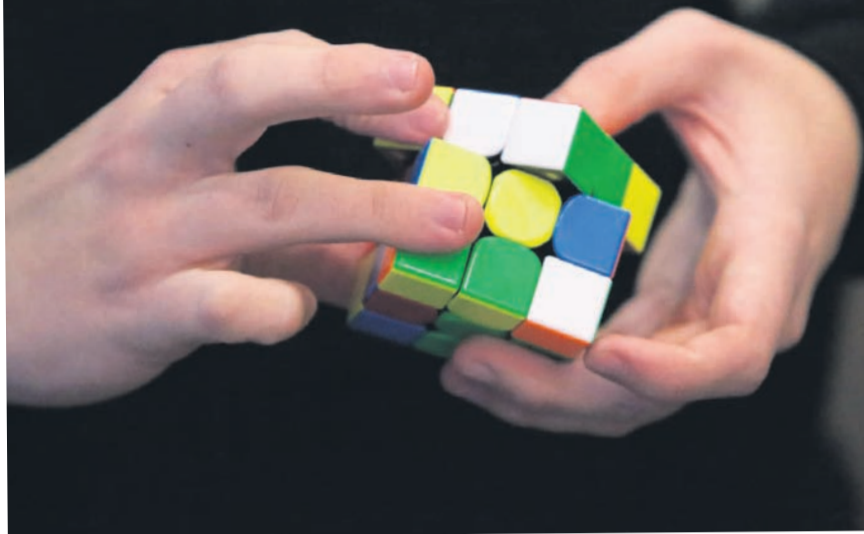

Darija z možem Mitjo in s hčerama Glorijo in Julijo

Franci s Katarino in z njunima Nežo in Ožbejem

Rubikova kocka je lahko v enem od približno 43 trilijonov različnih položajev. Ne glede na to lahko vsako kocko rešimo v 20 potezah.

Kockar, ki ničesar ne postavi na kocko

Ker mu je bilo v šoli dolgčas je začel sestavljati rubikovo kocko – Danes je med najboljšimi na svetu

Na prvi pogled je povsem običajen najstnik. A ko v roke prime rubikovo kocko, se razkrije talent genija. 18-letni Velenjčan Staš Zupanc se uvršča med najboljše tekmovalce v hitrostnem sestavljanju rubikove kocke na svetu. Povsem naključno premešano kocko sestavi v vsega šestih sekundah. Manj kot 20 sekund potrebuje, da kocko sestavi z zavezanimi očmi ali z eno roko.

Svetlolasega mladeniča je širša Slovenija prvič spoznala že pred štirimi leti, ko je svoje spretnosti pri sestavljanju pisane kocke predstavil v šovu Slovenija ima talent in se prebil do polfinala. »Talenti so pripomogli k veliki popularizaciji rubikove kocke v Sloveniji. V trgovinah jo je bilo takrat zelo težko dobiti, saj je bila nemalokrat razprodana.« To mu je prineslo tudi prvo sponzorsko sodelovanje, saj je proizvajalec kock zaradi njegovega sodelovanja v šovu beležil izjemne prodajne rezultate. »Z nastopom sem v celoti dosegel zastavljen cilj. Pokazal in dokazal sem, kaj zmorem, predvsem pa sem »kockanje« predstavil širši javnosti,« se spominja prvih medijskih nastopov.

Med vrstniki v velenjski Osnovni šoli Mihe Pintarja Toleda je takrat veljal za pravega zvezdnika. Kocka ga je takrat spremljala na vsakem koraku. »Takrat sem morda res malo pretiraval. Bi rekel, da sem šel v popoln ekstrem. Kocka je bila povsod z menoj. V šoli, na izletih, treningu tenisa, skratka povsod.« Kocka je bila med takratnimi osnovnošolci izjemno priljubljena. Celo preveč. V šolskem letu, ko je osnovnošolske klopi zamenjal za srednješolske, so v »njegovi« osnovni šoli – kjer sta zaposlena tudi oba njegova starša – kocke prepovedali in jih definirali kot orožje.

Za vse je kriv sošolec

Bolj natančno sošolčev brat. Staš je namreč kocko v roke prvič prijel v sedmem razredu osnovne šole,

potem ko jo je v šolo prinesel njegov sošolec, čigar brat jo je dobil za rojstnodnevno darilo. »Ker sva vedno in povsod tekmovala, je bilo to, da on nekaj zna, jaz pa ne, zame silen izziv. V tednu dni sem s pomočjo navodil na spletu znal sestaviti kocko.« Staš se pri tem ni ustavil. Fanta sta iz tedna v teden tekmovala, kdo se bo prej naučil kaj novega. In kocka je vedno bolj postajala Staševa največja prijateljica. »Prva tri leta sem kocko sestavljal po deset ur na dan. Od dveh popoldne do polnoči. Moj rekord je od sedmih zjutraj do enajstih zvečer, kocko sem tisti dan z eno

»Kocko bom sestavljal, dokler ne bom podrl svetovnega rekorda ali ne bom postal svetovni prvak.«

roko sestavljal tudi med kosilom,« je povedal.

Takrat je kocke kupoval še sam oziroma jih je s pomočjo očeta naročal iz Amerike. Staš pri sestavljanju v zadnjem času uporablja posebej za tekmovanja prirejeno kocko, ki jo je dobil, potem ko je uspel pridobiti sponzorstvo proizvajalca. »Vesel in ponosen sem, da sem prišel v to kockarsko družino,« pravi, medtem ko prsti ves čas vrtijo kocko. In to kocko, katerih je trenutno na svetu zgolj 89.

In zakaj ga je rubikova kocka tako očarala? »V mojem otroštvu je bila ena stalnica in to so bile lego kocke. Pri vseh ostalih igračah in dejavnostih, za katere sem se zagrel, je veselje trajalo največ mesec. Najprej sem bil prepričan, da bo tudi z rubikovo kocko tako. Ko sem izvedel, da je to svetovno razširjena zadeva in da so organizirana tudi tekmovanja, me je želja, da bi postal boljši oziroma najboljši, gnala naprej.

Tekmuje v dvanajstih disciplinah z različnimi kockami. Njegova osrednja disciplina ostaja kocka 3x3, ki

velja za kraljevo disciplino. »Predvsem zaradi tega, ker je ta kocka najbolj znana in najbolj razširjena, jo zna sestaviti največ ljudi. Posledično je v tej disciplini tudi konkurenca najhujša.« To je tisto, kar tekmovalnega mladeniča vleče naprej. »Kocko bom sestavljal, dokler ne bom postal svetovni prvak ali ne bom podrl svetovnega rekorda,« odločno pove. »Bo zelo težko. Pred kratkim je povsem popvprečen Kitajec popravil rekord s 4,22 sekunde na 3,47 sekunde.«

»Če želiš rubikovo kocko sestaviti z zavezanimi očmi, je dovolj, da poznaš abecedo in tri algoritme.«

Glede na kockarsko strast, bi se Staš Zupanc verjetno raje odločil za kocko kot darilo.

Ni nepomembno, kakšna je kocka

Kot pri vseh ostalih športih – hitrostno sestavljanje kocke si s pomočjo Red bulla utira pot na športni zemljevid – ni nepomembno, kakšna je kocka in kako se tekmovalci z njo ujame. »Sam uporabljam kocko, katere dolžina stranice meri 56 milimetrov. Nekatere kocke merijo 55, druge 57 milimetrov. Vsak se odloči za tisto, ki mu najbolj ustreza. In ta mili-

meter se zelo pozna pri občutku in seveda tudi pri času.« Na tekmovalcu v hitrostnem sestavljanju rubikove kocke je pomembna vsaka malenkost: »Dobro je vaditi začetek, saj že pri tem lahko hitro izgubiš pol sekunde.« Tekmovalci morajo imeti obe dlani na mizi oziroma na tekmovalni ploskvi in ko jim sodnik da znak, lahko primejo kocko ter jo začnejo sestavljati. Ura se ustavi, ko spet položijo obe roki na mizo.

Kot pravi, je največja napaka, ki bi jo lahko kockar »zagrešil« na tekmi, da bi tekmoval z izposojeno kocko. »Kock se ne posoja. Vsak si jo pripravi po svoje,« razloži. Ko dobi novo kocko, jo najprej kakšen dan pripravlja. To pomeni, da jo najprej popolnoma razstavi, namaže in privije vzmeti, kot mu ustreza. »Je pa tako, da se tudi kocki iz iste serije lahko v roki obnašata povsem drugače. Tisti, ki se s tem ne ukvarja, tega ne opazi. Mi

opazimo. Če s kocko nisem zadovoljen, »zahtevam« novo,« prizna, saj na tekmah ne želi ničesar prepustiti naključju.

Nismo matematični »friki«

Bežen opazovalec in povsem povprečen posameznik, ki ima doma na polici med igračkami tudi rubikovo kocko in jo le s težavo ali sploh ne sestavi, je prepričan, da sta v ozadju hitrostnega sestavljanja predvsem matematika in fizika, pri čemer so kockarji, ki jim prsti skoraj nenadzorovano »skačejo« po kocki, matematični »friki«. Podobne opazke je Staš Zupanc slišal že velikokrat. Strinja se, da so kockarji posebneži, a ne matematični geniji. »Pri reševanju kocke gre res za znanje algoritmov, ki pa so že zapisani in jih ni treba izračunati. Torej ne gre za matematiko. Odločilno je, kako hitro si stvari razjasnimo, zapomnimo in kako spretni smo s prsti. Po vsem tem času pri sestavljanju sploh ne razmišljam več, katero potezo moram narediti. Ko vidim kombinacijo barv, preprosto vem, kaj sledi. Zato lahko kocko rešujejo tudi na slepo. Pri reševanju kocke ni nobenega računanja, algoritmi so zapisani s črkami in ne s številkami, tako da gre predvsem za pomnjenje v prstih. Ko nekajkrat izvedeš posamezen algoritem, si ga prsti zapomnijo.«

Sestavljanje na slepo

Kmalu po izdaji rubikove kocke so se na trgu pojavile podobne uganke. Na primer različica 4x4 ali rubikovo maščevanje, 2x2 različica ali žepna kocka, različica 5x5 ali profesorjeva kocka, veliki kocki 6x6 in 7x7 ter tudi uganke različnih oblik, kot sta skewb in pyraminx v obliki tetraedra. Vse to so tudi tekmovalne discipline. Največ tekmovalnih različic je s kocko 3x3. Med drugim obstaja tudi sestavljanje z

eno roko in na slepo. »Rešiti kocko na slepo je dokaj preprosto. Razumeti moraš premikanje določene stranice na kocki, se naučiti tri algoritme in poznati moraš abecedo. Naslednji korak je, da vsaki nalepki v mislih pripišeš eno črko. Ker kocko na slepo rešuješ po koščkih, si s temi črkami sestaviš besede in povedi, ki so ključ za rešitev kocke na slepo. Ko se besedilo, ki si ga izmisliš, konča, je kocka sestavljena.« Tako preprosto se sliši in tudi vidi, ko to naredi profesionalc. Za navadne smrtnike je to genialno. Pri tem so

»Vsak sedmi Zemljan zna sestaviti osnovno kocko, kar pomeni, da jo sestavi več kot milijarda ljudi. Od tega je šeststo tisoč Kitajcev.«

pomembni izjemno osredotočenje, prostorska predstava in odličen fotografski spomin. Predvsem pa veliko miru za vajo.

Danes Staš kocko sestavlja manj kot pred leti. Predvsem zato, ker ga konec šolskega leta čaka matura. Kljub temu sledi najpomembnejšim tekmovanjem in rezultatom. Pred tekmovanjem kocko nekaj dni sestavlja po deset ur dnevno. Na dan tekmovanja traja ogrevanje od dve do tri ure, pojasni: »Najprej vselej »popokam« sklepe na prstih in roke primerno ogrejem. Pomembno je, da imam roke ravno prav tople. Ne preveč, ker sicer izgubim pravo moč. S seboj imam vedno tudi brisačo, saj je pomembno, da so roke ravno prav vlažne.« Na tekmi res šteje vsaka malenkost. Čeprav je Staš Zupanc strasten kockar, pravi, da je velik »ziheraš«. Nered veliko tvega, zato nikoli ničesar ne postavi na kocko.

LEA KOMERIČKI KOTNIK
Foto: GrupA

Dvanajstletni učenec Patrick Bossert iz Anglije je leta 1981 objavil svojo rešitev v knjigi z naslovom Lahko končaš kocko. Knjigo so prodali v več kot milijon in pol izvodih v 17. izdajah.

Rubikova kocka (izvirno znana pod imenom Magična kocka) je vrsta znane mehanske uganke in igrače, ki jo je leta 1974 izumil madžarski izumitelj, kipar in profesor arhitekture Ernő Rubik. Kocka je plastična in jo sestavlja 26 manjših kock, ki se vrtijo okoli po navadi nevidnega jedra. Vsaka od devetih vidnih kvadratnih ploskvic na strani rubikove kocke je pobarvana z eno od šestih barv. Ko je kocka razrešena, ima vsaka stran kocke svojo barvo. Vrtenje vsake ploskve dovoljuje, da se manjše kocke razporedijo na več različnih načinov. Izziv uganke je vrniti kocko v svoje izvirno stanje, kjer je na vsaki strani kocke vseh devet manjših kock enako pobarvanih.

Prve kocke so izdelali konec leta 1977 in jih začeli prodajati v trgovinah igračk po Budimpešti. Sčasoma se je priljubljenost igrače razširila. Magično kocko so v rubikovo kocko preimenovali maja 1980. Gre za najbolj prodajano igračo na svetu. Do danes je bilo skupaj z izpeljankami, prodanih več kot 350 milijonov kock.

»Čas je za boljše življenje«

Od dečka ulice do mladeniča s praviimi življenjskimi cilji

»Bil sem prepuščen ulici. Kriminalu. Ko zdaj potegnem črto, razmislim in pogledam nazaj na ta leta, vidim, da od tega nisem imel nič. Popolnoma nič ...« so besede mladega fanta. Zaradi družine, ki mu zdaj, ob prestajanju kazni, stoji ob strani, se ne želi javno izpostavljati. V celjskem zaporu je že dve leti. Zaradi različnih premoženjskih kaznivih dejanj je bil obsojen na malo več kot pet let zapor. »Ni vredno biti otrok ulice in kriminala,« sporoča vsem mladim, ki morda ne vidijo cilja. »Življenje je več kot to,« še doda.

Mlad je bil. Morda lahkoveren. Pustil je šolo in treninge nogometa, ki ga je imel izjemno rad. Nato se je prepuštil slabi družbi in pot ga je zapeljala v kazniva dejanja. Danes je drugačen, pravi. »Zapor človeka

spremeni,« dodaja in omeni, da so mu ravno v zaporu omogočili, da je uresničil cilje, ki jih je imel. Končal je izobraževanje, se dodatno usposabljal. »Tu imam nadzor, ki ga včasih nisem imel, in občutek, da mi pomagajo ves čas uresničevati vse namere, ki jih imam z življenjem,« razloži.

»Teško je, če si prepuščen ulici ... Nekoga »strezni prej, nekoga kasneje. Morda bo nekdo šele čez pet let spoznal, da je počel napačne stvari, nekdo drug bo to spoznal šele kasneje. Pomembno je, kdo ti na poti spremembe stoji ob strani. Imaš 30 prijateljev ..., nato, ko želiš svoje življenje spremeniti na bolje, ostaneta dva, morda trije ...«

Noče biti slab zgled

Letos je prvič, odkar prestaja za zaporno kazen, za praznike doma. »Ravno med obiski družine doživljam to, česar prej nikoli nisem. Tudi hvaležnost družini, da mi stoji ob strani. Ravno prosti izhodi so zame preizkušnja. Možnost, da postavim nove tirnice svojega življenja. Včasih srečam posameznike, ki so že »zabredli, a jim povem, da vsaka šola nekaj stane in da to, kar počnejo, res ni vredno,« pojasni. Družina ga zdaj spodbuja, naj zaživi na pravi način. Ima mlajšo sestro in možnosti v življenju, da se vrne na stare poti, ni. »Čeprav je še otrok, sem ji o svoji zgodbi povedal na njej razumljiv način. Ne želim je obremenjevati, ji pa želim pokazati, da moja pot ni bila prava. Nočem ji biti slab zgled,« pojasni.

Čeprav ima zdaj jasne življenjske cilje, prizna, da ima v sebi kdaj tudi strah. Toda ta ni več povezan s tem, da bi se kdaj vrnil na stare poti. Bolj s tem, da si želi v prihodnosti ustvariti tudi družino in biti zgled tudi svojemu otroku. »Želim mu pokazati, da je varen in da ne bo nikoli prepuščen ulici. Želim najti službo, da mu bom lahko omogočil dobro življenje. Ravno izobraževanje me je na

nek način streznilo,« pojasni. Pravi, da je imel med učenjem čas, da je razmislil tudi o svoji prihodnosti. »Nikakor nočem priti skozi vrata zaporu na prostost in da bi se mi takrat cilji podrli. Zato svoje življenje zdaj gradim postopoma, po korakih. Čas je. Za boljše življenje,« pove z nasmehom.

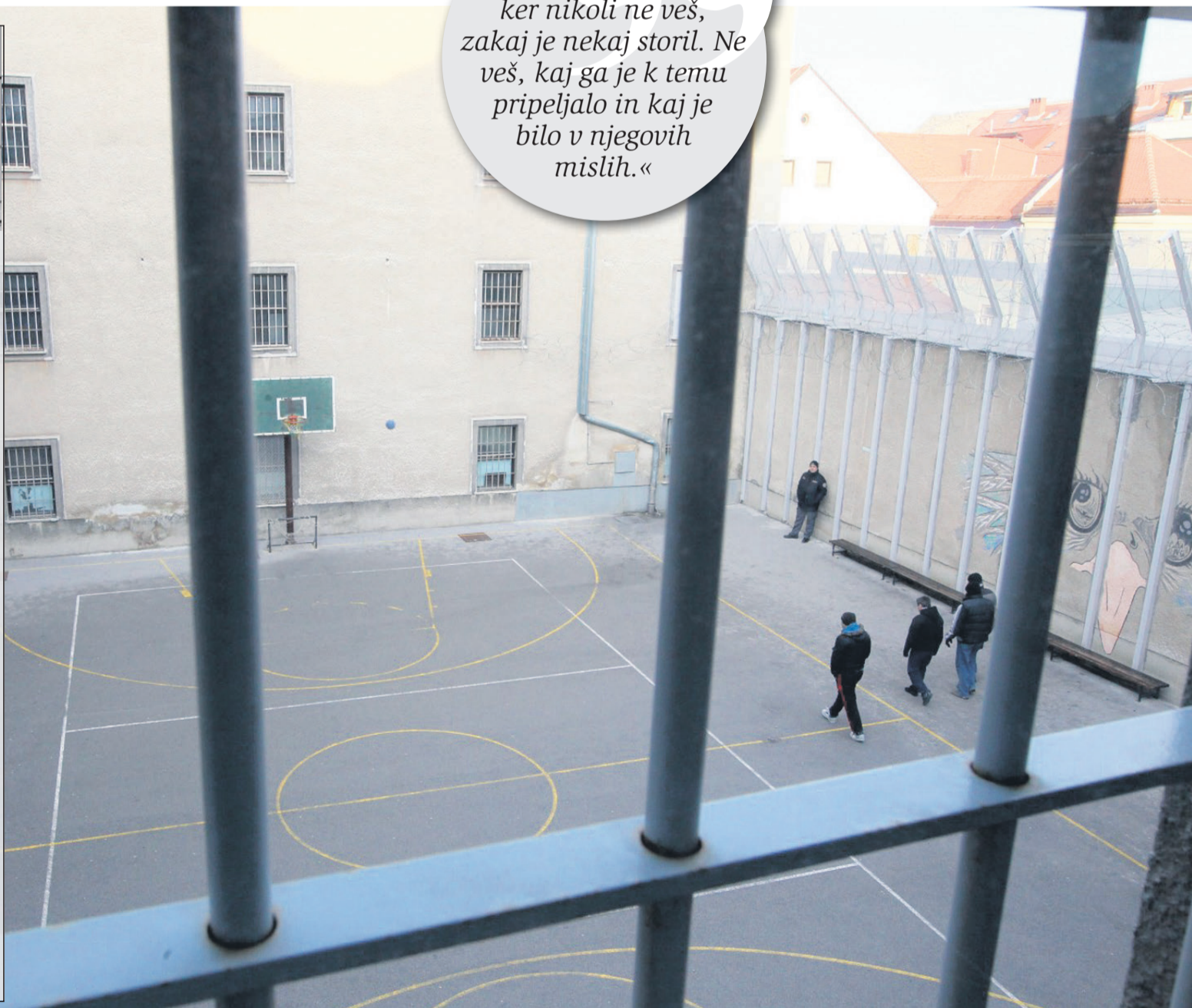
Mladim sporoča ...

Današnja družba je površinska. Zna tudi obsojati vse, ki se znajdejo zaradi različnih okoliščin v zaporu. »Toda ne moreš obsojati nekoga, ker nikoli ne veš, zakaj je morda nekaj storil. Ne veš, kaj ga je k temu pripeljalo, kaj je bilo v njegovih mislih. Sam sem imel takrat neke cilje, ker sem mislil, da so pravi zame, vendar nisem imel nadzora. Nikoli ne veš, kaj se komu plete po glavi. Sam želim vsakomur samo najboljše ...« pove, ko beseda nanese na to, da sodba ljudi o zapornikih boli včasih bolj kot sodba, izrečena na sodišču. »Mladim, ki morda ta trenutek ne vidijo izhoda iz objema kriminala in prekrškov, bi rad sporočil, naj bodo previdni v družbi ljudi, ki jih obdajajo. To je prvo pravilo. Naj vztrajajo pri izobraževanju ne glede na vse. Izobrazba je pomembna.«

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: SHERPA

»Ne moreš obsojati nekoga, ker nikoli ne veš, zakaj je nekaj storil. Ne veš, kaj ga je k temu pripeljalo in kaj je bilo v njegovih mislih.«

December je prazničen tudi v Zavodu za prestajanje mladoletniškega zaporu Celje. Pod vodstvom strokovnih delavk Ljudske univerze Celje so obsojenci izdelali okraske, s katerimi so okrasili prostore zaporu. Ta teden je vodstvo zavoda pod nadzorom omogočilo obsojencem celo obisk Pravljicega Celja, posebno praznično druženje v skupnih prostorih in obisk svete maše. Tudi na prehodu v novo leto bodo zaprtim osebom omogočili praznovanje novega leta. Na silvestrovo bodo tudi praznična večerja, podaljšano druženje v dnevnih prostorih ter možnost telefonskih pogovorov s svojci.

»Če ne bi poskusila, bi obžalovala«

Tejka Jager je začela ustvarjati v času bivanja na Kitajskem – Fina Trina in simbol lotosovih semen

Odslužene kavbojke zaživijo novo življenje, ko jih v roke dobi Tejka Jager. Iz njih ustvarja zanimive torbe in torbice, denarnice, peresnice in celo adventne venčke. Vsak izdelek je nekaj posebnega, narejen je z veliko domišljije in ima osebno noto ustvarjalke. Takšnih stvari ni mogoče kupiti v trgovinah in to vedo tisti, ki znajo ceniti vložen trud in edinstvenost vsakega izdelka, ki nastaja pod blagovno znamko Fina Trina. Njeno stojnico ste morda že opazili na celjskem sejmu Cart ali v okviru Božičnega Vojnika. Še nedavno so njeni izdelki nastajali le za prijatelje in znance ter v dobrodelne namene v času, ko je družina bivala na Kitajskem.

Prav v letih bivanja v tej oddaljeni deželi je Teja začela ustvarjati izdelke iz kavbojk. Kasneje so se pridružili še mehke odejice, kvačkane igračke v podobi ovčke ali kita za novorojenčke ter drobni barviti uhanj iz papirja. »Idej imam veliko, a rdeča nit ustvarjanja je recikliran džins,« pravi Tejka, ki jo pri tem vodi tudi skrb za okolje.

Športnica v knjižnici

Rojena Trboveljčanka se je pri dvanajstih letih z družino priselila v Celje. V Ljubljani je končala študij na fakulteti za šport, saj je od malega trenirala smučanje. Opravila je še te-

V logotip svoje dejavnosti je Tejka Jager vključila lotosovo čašo s semeni. Rastlina namreč zraste iz blata in razvije prekrasen cvet. Podobno je pri težavah v življenju, iz katerih lahko nastane nekaj lepega.

čaj za učiteljico smučanja in je temu namenjala konce tednov. Službe na športnem področju ni dobila, namesto tega se je zaposlila v knjižnici. V času, ko je bila na porodniškem dopustu z drugorojnim sinom, je moža njegovo podjetje poslalo na delo na Kitajsko. »Najprej je bilo predvideno, da bo šel za štiri mesece. Odločila sva se, da bomo šli vsi skupaj, saj Kitajska ni kar za ovinkom. Vmes so možu delo v tujini podaljšali za dve leti. Takrat sem dala odpoved v knjižnici, ker sem vedela, da me ne bodo čakali. Ko smo živeli na Kitajskem, so možu bivanje podaljšali še za dve leti, tako da je hči začela tam hoditi v šolo, sin pa je obiskoval vrtec,« razlaga Tejka neobičajno družinsko zgodbo.

Družina je živela v mestu Suzhou, ki je 120 kilometrov oddaljeno od

»Družina je zame na prvem mestu in nikoli nisem obžalovala odhoda na Kitajsko. Ob tem smo vsi pridobili. Odprejo se ti oči, dobiš nove izkušnje, ki so čisto nekaj drugega, kot če greš le na izlet.

Otrokoma je to bivanje koristilo, saj sta veliko bolj odprta, ni nestrpnosti.«

Adventni venček iz starih kavbojk? Zakaj pa ne, pravi Tejka Jager. Z volnenimi kroglicami različnih barv je nekaj posebnega.

Šanghaja in ima trinajst milijonov prebivalcev, a ni med največjimi na Kitajskem. »Pogoji za življenje so bili kar dobri,« pravi sogovornica, čeprav so se pozimi tudi tam nekajkrat soočili z veliko onesnaženostjo zraka.

Vzgoja otrok ob razlikah

Na začetku je bila selitev kar precejšen šok, priznava Tejka. »To je čisto druga kultura in življenje z družino je tam drugačno, kot če greš na obisk kot turist. Otroka moraš tudi tam vzgajati. To ni bilo vselej enostavno. Če oni pljuvajo po tleh in mečejo smeti in je zanje to normalno, ker imajo s tem delo vsi tisti, ki morajo čistiti, je bilo otroku težje dopovedati, da to ni v redu,« razlaga Tejka, ki sicer meni, da se je treba prilagoditi načinu življenja, ko se priseliš v tujo državo, in spoštovati drugačnost. Tega je učila tudi otroka in meni, da ju je prav bivanje na Kitajskem naučilo odprtosti in strpnosti.

Če je sama na začetku znala v kitajščini povedati le številke, kar je nujno pri vsakodnevnem barantanju, se je hči v vrtcu kaj hitro naučila kitajske besede in bila celo »prevajalka« ob obisku tržnice. Ker

»Poleg družine sem na Kitajskem pogrešala zelenje, modro nebo, gozdove in hribe. Smo pa zato več kolesarili, tekli in igrali badminton.«

je nato začela hoditi v britansko šolo, saj tujci ne smejo v kitajsko, ji danes angleščina dobro gre, medtem ko je ohranjanje kitajščine, zdaj ko je družina že nekaj časa doma, težje.

Čas za ustvarjanje

Vsako poletje so prišli domov na počitnice, Tejka je z otrokoma lahko ostala po dva meseca. »Tam je vroče in vlažno, prvo leto smo težko preživeli.« Ob eni od vrnitev na Kitajsko je s seboj vzela tudi šivalni stroj. »Moj oče nama je s sestro šival vse mogo-

»Na Kitajskem ugotoviš, da nekaterih stvari, ki se nam zdijo samoumevne, ne znamo dovolj ceniti, na primer to, da imamo zdravnika na dosegu roke ali da odpremo pipo in lahko pijemo vodo.«

če in tudi sama že od malih nog rada ustvarjam,« pravi sogovornica. Na Kitajskem je ugotovila, da ima za to veliko časa. »Največja težava je, da lahko imaš občutek nekoristnosti. Morala sem nekaj početi, da sem se sprostila, in v to sem vnesla ustvarjalno žilico.«

Določen izziv je bilo na primer že vsakodnevno kuhanje po slovensko, a očitno ne dovolj, da ji ne bi ostalo še veliko časa za ustvarjanje. »Pekla sem kruh, ker ga tam ni bilo, pripravljala ajdove žgance. Celu sarmo sem naredila in sama okisala glavo zelja. Že takrat sem izdelovala veliko stvari.« Sodelovala je lahko na dobrodelnih prireditvah, za katere so mame kaj spekle ali izdelale. Z izkupičkom so lahko pomagali sirotišnici ali drugim otrokom. Vsako leto je bil v šoli božični bazar in zadnje leto je imela Tejka tam svojo

uspešna, čeprav je pripravljena sprejeti nove izzive. Medtem se je opogumila in prijavila svoje ustvarjanje kot osebno dopolnilno delo. »Če iz vsega tega ne bo nič, tudi nič hudega ... Prijateljice na Kitajskem so mi vedno govorile, da bom sicer obžalovala, če ne bom vsaj poskusila.«

Tejka tako izdeluje darila, v katerih je vložena veliko dela. »Ne moreš konkurirati tovarniški izdelavi, zato so izdelki tudi dražji kot v trgovini. So pa narejeni tako, da je vsak nekaj posebnega, in so okolju, otrokom in živalim prijazni.«

Dela tisto, kar tudi sama uporablja. Res zagledam ob njej torbo iz starih kavbojk, v njenih ušesih pa par uhanov iz papirja. »Žela sem nositi dolge uhanje, a so bili vsi težki. Papir zvijem in zlepim ter prelakiram,« razlaga nastanek enega od izdelkov. Kvačkane ovčke so nastale ob rojstvu otroka, podobno kiti. Ko sta otroka v šoli in vrtcu, najraje šiva, zvečer je čas za druga ročna dela. »Pri vezenju in kvačkanju se umirim.« Tudi otroka sta vedno bolj navdušena za ustvarjanje in marsičesa se skupaj lotijo. V teh dneh so vsak dan izdelovali eno vrsto okrasov. Praznike bodo tako lepšali doma izdelani okraski in darila ter seveda druženje vseh članov družine, kar med letom zaradi očetovih službenih poti ni ravno običajno. Ko so skupaj, si privoščijo užitke na snegu in drsališču, poleti pa v naravi in hribih. Ob mami športnici bi bilo težko kako drugače ...

TATJANA CVIRN, foto: SHERPA

V svetovnem in evropskem vrhu

Izjemno uspešno leto parašportnikov iz Društva paraplegikov jugozahodne Štajerske iz Celja – Najmlajši parašportnik ima enajst in najstarejši sedemdeset let

Za paraplegike in tetraplegike naše regije je letošnje športno leto izjemno uspešno. V začetku tega meseca je postal evropski prvak v streljanju z zračno puško Franček Gorazd Tiršek iz Gornjega Grada. To je le eden od njegovih letošnjih velikih uspehov. Kot smo že poročali, je pred tem postal svetovni podprvak na tekmovalstvu v športnem ribolovu za invalide Rudi Centrih iz Štor. Uspehov paraplegikov in tetraplegikov je še kar nekaj.

Evropsko prvenstvo v parastrelstvu je bilo v Beogradu. Tam sta se za Gornjegrajčanom uvrstila na drugo in tretje mesto tekmovalca iz Srbije in Ukrajine. Pred tem je Gornjegrajčan na svetovnem pokalu v parastrelstvu v Združenih arabskih emiratih v eni od kategorij zmagal, v še eni se je uvrstil na drugo mesto na svetu. To je bilo marca, nato je maja sodeloval na svetovnem prvenstvu v Južni Koreji, kjer je dosegel v različnih kategorijah četrto in šesto mesto.

Franček Gorazd Tiršek je zasedel prvo mesto tudi na državnem prvenstvu v parastreljanju in to med več kot devetsto parastrelci. Izjemen strellec je član celjskega Društva paraplegikov jugozahodne Štajerske. Tudi na državnem strelskem prvenstvu za invalide je v eni od kategorij zmagal Tiršek. Med uspehi celjskih parastrelcev je treba omeniti vsaj še tretje mesto njihove ekipe v slovenski meddruštveni ligi. Za vsakega strelca sta posebej pomembna močna zbranost in čustveni nadzor.

Odlični na državni ravni

Uspehov paraplegikov in tetraplegikov našega območja, ki so tekmovali na republiški ravni, je še veliko. V ligi Zveze paraplegikov Slovenije v kegljanju se je uvrstila na prvo mesto celjska ekipa. Med tetraplegiki je posamično zmagal Aleš Povše, drugi je bil Henrik Plank, med paraplegiki je bil prvi Roman Hrženjak. Na državnem prvenstvu je bil Povše drugi in Plank četrti. Kegljanje je primerno tudi za starejše invalide, ugodno vpliva na motorične sposobnosti, gibljivost in ravnatežje.

Med najbolj priljubljenimi paraolimpijskimi športi je košarka na vozičkih. Lani so bili državni prvaki Celjani, ki so bili letos četrti. Pravila so podobna pravilom pri »hodeči« košarki. Razlika je v tem, da na vozičkih ni dvojnega vodenja in da se koraki dosadijo takrat, ko igralec požene voziček več kot dvakrat. Za gibalno ovirane občane je zelo primeren tudi šah. Na republiški ravni je bila celjska šahovska ekipa letos četrta, med posamezniki je bil Franc Ivenčnik tretji. Pri hitropotezni igri lahko ima gibalno oviran šahist pomočnika.

Paraplegiki in tetraplegiki so zelo dejavni tudi na področju atletike in to v metih, vožnji (vse od 100 metrov do ultramaratonov) in mnogobojjih. Celjani so bili tudi letos izjemno uspešni. Na evropskem prvenstvu v parastrelstvu v Berlinu je bil edini slovenski tekmovalac Henrik Plank iz celjskega društva, ki

Franček Gorazd Tiršek iz Gornjega Grada je postal ta mesec evropski prvak v streljanju z zračno puško. To ni njegov edini letošnji veliki uspeh. Na fotografiji je na sredini.

Gornjegrajčan z zlato medaljo evropskega prvenstva

Tako paraplegiki kot tetraplegiki imajo poškodbo hrbtenjače. Razlika je v tem, da imajo slednji poleg spodnjih okončin prizadete tudi zgornje. Tetraplegiki imajo poškodovan vratni del hrbtenice. Za njihovo športno dejavnost je pomembno, da lahko uporabljajo roke, sicer se ne morejo udeleževati. Tetraplegik Jože Flere, ki je član celjskega društva, je osvojil na paraolimpijskih igrah v Pekingu celo naslov olimpijskega podprvaka v metu diska.

je bil v mestu diska sedmi. Na odprtem državnem prvenstvu v atletiki je celjska ekipa ponovno osvojila naslov državnega prvaka. Celjani so prejeli kar enajst medalj. Pred tem so zmagali že v republiški atletski ligi.

Pomen parašporta

»Športni uspehi so motiv vsakega športnika in če so ti uspehi doseženi na velikih tekmovanjih – kot so paraolimpijske igre ali svetovna in evropska prvenstva – je zado-

voljstvo še večje,« poudarja ob letošnjih velikih uspehih predsednik celjskega Društva paraplegikov jugozahodne Štajerske Janez Hudej. Ta daje članom odličen zgled, saj je nastopil kar na štirih paraolimpijskih igrah in na več svetovnih ter evropskih prvenstvih. Še vedno se ukvarja s športom, vendar zdaj tekmuje na nekoliko nižjih ravneh. Poleg tega, da se posveča atletiki, je navdušen tudi nad rekreativnim igranjem košarke.

Z letošnjega finala atletskega ekipnega tekmovanja na republiški ravni. Na fotografiji je tetraplegik Jože Flere med metom kija. Na pekinški paraolimpijadi je osvojil srebrno medaljo.

Športni uspehi se ne pojavijo sami po sebi, ampak se je zanje treba zelo potruditi. V celjskem društvu je za pot k športnim dosežkom precej možnosti. Predsednik pravi, da je najpomembnejši program društva prav športno-rekreativni. »Za paraplegike in tetraplegike je pomembno, da so vedno v ustrezni psihofizični kondiciji. Najlažje pot do nje omogoča športno-rekreativna dejavnost,« poudarja Hudej. V društvu se tako posvečajo košarki, atletiki, kegljanju, šahu, ribolovu, streljanju ... V zimskem času se člani posvečajo predvsem košarki, kegljanju in šahu. V toplejšem delu leta so na vrsti atletika, ročno kolesarjenje, športni ribolov ...

Tako mladi kot starejši člani po začetku hude invalidnosti lažje zaživijo na novo prav s pomočjo športne dejavnosti. »Posamezni mladi, ki imajo pred seboj še skoraj vse življenje, na začetku menijo, da je zanje vsega konec,« opaža predsednik društva Hudej. Tako so nekega fanta zamen spodbujali k športni dejavnosti kar sedem let. Danes je med najboljšimi parakošarkarji Slovenije. V Celju je najmlajši parašportnik star enajst let in najstarejši sedemdeset let. »Vsi starejši člani, ki so se kdaj ukvarjali s parašportno dejavnostjo, se ji posvečajo, dokler jim to dopušča zdravje,« je še povedal Hudej.

BRANE JERANKO
Foto: arhiv DPJŠ in Peter Planinšek

Državni prvaki so tudi celjski kegljači.

Na kegljišču

Celjani so na letošnjem ekipnem atletskega tekmovanja na republiški ravni zmagali. Osvojili so tudi prehodni pokal za tri zaporedne zmage – v letih 2016, 2017 in 2018.

Med parakošarkarji

Ko vas zjutraj zbudi »maček«

Bliža se najdaljša noč v letu. Z njo pridejo veselje, dobra družba, ples, polne mize dobrot in pijače. Zabava ob novem letu (na žalost) za marsikoga ne bo minila brez alkohola. In brez »mačka«. Novega leta ni ravno dobro začeti z glavobolom, s slabostjo, z bolečinami v mišicah, omotico in utrujenostjo. To so namreč najbolj tipični simptomi, da ste se po prekrokani noči zbudili »mačkasti« ...

Če vas ob mačku mučijo še blažja diareja, tresenje rok, rdeče oči, žeja in občutljivost na zvok in svetlobo, to pomeni, da ste pili resnično preveč. Znano je, da je človek, ki ima »mačka«, razdražljiv in ima slabšo možnost zbranosti, še posebej, če je neprespan.

Alkohol vpliva na osrednji živčni sistem. Razširi tudi krvne žile, vsebnost glukoze v krvi upade, zato nikakor ni priporočljiv za sladkorne bolnike. Čeprav kljub razvoju medicine še ni točno znano, kaj vse vpliva na nastanek teh simptomov, je znano, da naj bi na nastanek »mačka« vplivale tudi snovi, ki jih alkohol vsebuje, torej tudi tiste snovi, ki dajo določenim vrstam alkohola poseben vonj, barvo in okus. Zato naj bi veljalo, da temnejše oziroma obarvane alkohole pijače povzročajo izrazitejšje simptome.

Tudi ne drži, da se »klin s klinom zbija«. To namreč zadeve le poslabša in vodi celo v nastanek alkoholizma. Pri odpravi alkoholnega »mačka« naj bi pomagalo uživanje banan, zelja, jajc, medu, olivnega olja, limoninega soka in paradižnikove mezge. Črna kava sicer omili glavobol, a le kratkoročno.

Toda to področje še ni dobro raziskano, zato gre le za nasvete, ki krožijo od ust do ust. Če se alkoholu ljudje ne morejo upreti, farmacevti svetujejo, da se da »mačka« vsaj omiliti oziroma preprečiti na način, da človek na eno uro spije le eno alkoholno pijačo. Izmenično naj

pije tudi nealkoholne pijače. S tem naj bi se izognili dehidracijskemu učinku alkohola. Pred pitjem alkoholnih pijač je treba zaužiti hrano, saj v želodcu upočasni raztapljanje alkohola ter tako zmanjša nevarnost za pojav »mačka«. Preden človek leže k počitku, naj spije večjo količino vode.

Telo po prekrokani noči potrebuje rehidracijo, zato je priporočljivo pitje izotoničnih napitkov. In predvsem počitek. S tem namreč telo lahko izloči strupe.

Alkohola nikakor ne bi smeli piti tisti, ki zaradi različnih zdravstvenih stanj uživajo zdravila, saj alkohol spremeni njihov učinek, da delujejo močnejše. Pri čezmernem uživanju alkohola je ta učinek lahko povečan celo do te mere, da izzove komo ali celo smrt. Pri občasnem pitju se zaradi počasnejšega izločanja zdravil iz telesa poveča

tveganje za pojav neželenih učinkov zdravil. Pri kroničnem pitju alkohola se zdravila hitreje razgradijo ter izločijo in s tem se učinkovitost zdravil zmanjša. Včasih nastanejo tudi strupeni presnovki, ki lahko okvarijo jetra ali druge organe. Primer so zdravila za zdravljenje motenj strjevanja krvi, občasno pitje lahko povzroča notranje krvavitve, kronično uživanje alkohola pa ima nasproten učinek z nastajanjem krvnih strdkov, kapi in srčnih infarktov.

Skupina je izbrana

Začenja se Akademija zdravega življenja

Pretekli teden smo na podlagi pogovorov s prijavljenimi za sodelovanje v Akademiji zdravega življenja izbrali sodelujoče v trimesečnem projektu spremembe življenjskega sloga. Deset posameznikov bo tako od januarja do konca marca spoznalo naj sodobnejše svetovne metode in smernice na področju zdravega načina življenja.

Posledice tega bodo vidne tako pri spremembi prehranjevanja kot pri telesni dejavnosti, kar bo privedlo tudi do zmanjšanja telesne teže pri tistih, ki si to želijo.

Kot je že znano, bo skupino strokovno vodila ekipa 24alife, v kateri bodo psiholog Iztok Žilavec, kineziolog Matevž Klevže in nutricionistka Damijana Presečnik. Skupina se bo srečevala vsak teden v Žalcu, kjer bo tudi strokovno vodena vadba. Bistvo projekta je tudi samodisciplina, kar pomeni, da bodo udeleženci ogromno naredili tudi sami. Ampak brez skrbi! To jih bomo naučili in jih za doseganje cilja tudi zmotivirali.

Akademija zdravega življenja se bo začela 7. januarja. Od takrat do konca projekta bomo o njej redno poročali v Novem tedniku, kjer bodo tudi bralci lahko spoznavali tisto, kar se bo skupina naučila. Vseh podrobnosti seveda ne bomo mogli razkriti, gre za vseživljenjsko učenje in skupina bo deležna resnično zanimivih podrobnosti, nasvetov, podatkov in načinov, kako zaživeti zdravo in pravilno.

Vsi sodelujoči bodo ves čas projekta pod strokovnim nadzorom in vsi bodo imeli ves čas možnost individualnih pogovorov s strokovno ekipo 24alife.

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Celjski 87. pehotni polk (13)

Iz avstro-ogrškega 87. pehotnega polka je nastal Celjski (peš)polk nove slovenske vojske

Med prvo svetovno vojno je bil v Celju nameščen nadomestni bataljon 87. pehotnega polka. Ta je sprejela rezerviste, vpoklicane obveznike ter ozdravljene nekdanje ranjence in obolele, ki jih je najprej usposobil za vojaško službo, nato je iz njih vsak mesec ali mesec in pol oblikoval pohodne stotnije ter jih kot dopolnitev izgub pošiljal polku na bojišče.

V Celju je bila oktobra 1918 za odhod na italijansko bojišče pripravljena nova pohodna stotinja z naborniki, a so se pod vplivom močne jugoslovanske ideje in določenih posameznikov temu uprli in 27. oktobra odpovedali pokorščino. Poveljnik nadomestnega bataljona podpolkovnik Ernst Skallitzky je skušal stotnijo pomiriti, a ni uspel. Vojake je nagovoril rezervni črnovojniški nadporočnik in istrski deželni poslanec Ivo Sancin. Pod vplivom njegovega govora so vojaki začeli navdušeno nazdravljati Jugoslaviji. Sancin je s predsednikom celjskega Narodnega sveta dr. Ernestom Kalanom 28. oktobra v Narodnem domu sklical sestanek slovenskih častnikov in podčastnikov. Na njem so se dogovorili o Sancinovem prevzemu polkovnega poveljstva 87. pehotnega polka v Celju.

Boj za meje

Naslednji dan je bila v Ljubljani slovesno razglašena ustanovitev Države Slovenec, Hrvatov in Srbov. Novonastali državi so takrat prisegli prvi vojaki in častniki nove slovenske vojske, ki je nastala iz slovenskih jeder nekdanjih avstro-ogrških polkov. Kmalu zatem, najbrž 1. novembra, je Narodnemu svetu v celjski

Spominska plošči vojakom in častnikom Celjskega (peš)polka, padlim v bojih za slovensko severno mejo v letih 1918/1919. Nameščena je na stavbi nekdanje vojašnice na Trgu Celjskih knezov 8, kjer za prihodnje leto Osrednja knjižnica Celje in Pokrajinski muzej Celje načrtujeta še postavitev spominske plošče, posvečene pripadnikom Celjskega 87. pehotnega polka avstro-ogrškega obdobja (1883–1918). Foto hrani Osrednja knjižnica Celje.

www.kamra.si

Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica Celje.

vojašnici priseglo še tamkajšnje vojaštvo. Vsi častniki in vojaki, ki so takrat še nosili avstro-ogrške uniforme in še nekaj časa imeli tudi svojo staro polkovno številko 87, so si na kape pripeli kokarde iz trakov v slovenskih narodnih barvah.

Ker je vojakov primanjkovalo, je narednik Fran Roš sestavil poziv za obrambo domovine, ki je bil poslan vsem občinam na celjskem območju. Odziv je bil kmalu dovolj velik, da so lahko začeli opravljati najbolj nujne naloge. V

prvih novembrskih dneh se je z italijanskega bojišča domov vračal tudi frontni 87. pehotni polk, ki je 10. novembra pred Narodnim domom v Celju s predajo polkovnega poveljstva majorju Benu Puteaniju uradno končal svojo 35-letno zgodovino. Jeseni 1918 so iz ostankov 87. pehotnega polka ustanovili Celjski (peš)polk, ki je bil sestavni del slovenske vojske Države SHS. V tem času je imel 65 častnikov, 1.005 podčastnikov in vojakov ter 50 strojnic in 35 konj. Svetovna vojna se je končala,

toda dolgo pričakovan mir še ni napočil. Začel se je boj za meje. Že 6. novembra je v boj za severno mejo proti Koroški s prostovoljci krenil nadporočnik Franjo Malgaj, celjski vojaki so nato na pomoč priskočili generalu Rudolfu Maistru in v Mariboru z okolico razorožili nemško zeleno gardo. Zatem so bili poslani na avstrijsko Koroško, kjer so se v okolici Velikovca in Prevalj, maja 1919 pa še pri Črni na Koroškem udeležili bojev za slovensko severno mejo. Medtem je 1. decembra 1918 prišlo do združitve Države SHS s Kraljevino Srbijo.

Demobilizacija

Nastanek Kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev najprej slovenski vojski ni prinesel sprememb, saj je ta svojega obrambnega ministra in generalštab v Ljubljani ohranila do konca januarja 1919. Slovenske polke so reorganizirali poleti 1919 in te organizacijske spremembe vojske so tudi pri Celjskem (peš)polku povzročile večje spremembe. 21. junija 1919 je slovenskega polkovnega poveljnika polkovnika Ivana Koča zamenjal generalštabni podpolkovnik Slavko Kvaternik, 22. junija je bil polk preimenoval v 46. »pešadijski puk«. Po ukazu 7. novembra 1919 je ta 11. novembra dobil novo številko 39. Popolna demobilizacija je bila opravljena maja 1920. O slovenskem celjskem polku ni bilo več sledu, Celjani in okoličani so od takrat praviloma vojsko služili porazdeljeni po raznih vojašnicah na skrajnem jugu nove države.

Konec
JANJA JEDLOVČNIK,
Osrednja knjižnica Celje

Uredništvo objavlja pisma bralcev po svoji presoji v skladu z uredniško politiko, razen ko gre za odgovore in popravke v skladu z Zakonom o medijih. Dolžina naj ne presega 40 vrstic (pisava 14) oziroma približno 3 tisoč znakov. Daljše prispevke krajšamo v uredništvu oziroma jih avtomatično zavrnemo. Da bi se izognili nesporazumom, morajo biti pisma podpisana in opremljena s celotnim imenom, naslovom ter s telefonsko številko avtorja, na katero lahko preverimo njegovo identiteto. V časopisu pismo podpisemo z imenom in s priimkom avtorja ter krajem, od koder je doma. Pisma nam lahko pošljete na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, Celje ali na elektronski naslov nt@nt-rc.si ali ga oddate na spletni strani www.novitednik.com (Pisma bralcev).
UREDNIŠTVO

Prejeli smo

Fant je videl rožo čudotvorno

Mrzla decembrska sredo. Zunaj že rahlo diši po snegu. Gledam skozi okno toplega doma in se sprašujem: »iti ali ne iti?« Na recital, ki ga ob stoletnici Cankarjeve smrti prireja Ljubiteljsko gledališče Teharje – Celje. Naposled se odločim. Grem. In to je ena od odločitev, ki je v življenju ne bom nikoli obžalovala.

Že scena. Vrhunska. Veliko ogledalo, pred njim velika krizantema. Ko so nastopajoči začeli prihajati na oder Narodnega doma v Celju, sem nekatere prepoznala. Vem, da je njihov redni delavnik naporen, napet in odgovoren. Le kje najdejo čas, da se še poleg tega ukvarjajo z gledališčem? To vprašanje me je spremljalo ves čas predstave, v kateri sem iz trenutka v trenutku bolj uživala.

Skodelica kave. Črtico poznamo. Toda prvič sem se ob poslušanju vprašala: »Ali si se vsem, ki si jih prizadela, opravičila?« Nisem se. Žal se ne morem več, ker jih ni več med živimi. In po licu je spoznala solza. Druga pri Hlapcu Jerneju. Pri kralju na Betajnovi so mi pred oči priplesali liki iz današnjega življenja, da o Hlapcih ne govorim. Dolino šentflorjansko pa tako srečujemo vsak dan. Ob vsem tem sem nenehno občudovala vrhunsko interpretacijo tekstov, obogateno z glasbeni vložki in s spremljajočim vevnim tekstom. »Le zakaj mi ni bilo dano, da bi takšen recital videla kot srednješolka?«

sem se spraševala. V tem recitalu je zajeto vse. Cankarjevo življenje in njegova globoka sporočila, ki bodo glede na svojo univerzalnost aktualna še veliko let. Ne samo pri nas.

V začetku predstave je občinstvo nagovoril eden od igralcev in prosil, naj občinstvo vmes ne ploska. Tega smo se držali. Na koncu je sledil buren aplavz, ki ni in ni ponehal. Nastopajoči so se vrnili na oder in bili deležni stoječih ovacij. Več kot upravičeno, saj so dali v predstavo svojo dušo in srce. In to smo gledalci čutili. Močno čutili.

Ko sem stopila v mrzel decembrski večer, me ni zeblo. V meni je bilo toliko toplote in hvaležnosti.

Vsem nastopajočim – Ljudmili Conradi, Andreju Hriberniku, Srečku Mačku, Anici Milanovič, Sonji Mlejnik, Juretu Novaku, Marku Reberšku, Alenki Tacol, Ladi Ščurek, Janezu Turnšku, Lovru Tacolu, Jani Kvas, Matvezu Pušniku, Mešanemu pevskeemu zboru Orfej Celje in Klemnu Kuharju – iskrena hvala za uro čudotvorno.

Mag. MAJA KRAJNC
Žalec

Zahvala

Pomoč in prijaznost

Zahvaljujem se zaposlenim v Zdravstvenem domu Šentjur in Urgentnem centru Celje za dobro opravljeno delo in za vso prijaznost, ki sem je bila deležna ob svojih zdravstvenih težavah.

DANICA ROPRET,
Lopaca, Prevoje

ALBUM S CELJSKEGA

»Srečno novo leto 1964 vama želi(ta) Cvetka in Lilijana«

Z najboljšo prijateljico in sošolko Lilijano Praprotnik sva bili pred 55 leti v drugem razredu II. osnovne šole v Celju (v prostorih današnje Gimnazije Celje – Center), ko sva skupaj narisali in napisali novoletno voščilnico za leto 1964.

To so prelepi spomini na najine brezskrbne šolske dni pred petdesetimi leti. Lilijana, ki je bila zelo pridna in dobrosrčna deklica, je že takrat pokazala nadarjenost za risanje in pisanje. Po osnovni šoli so se najine poti sicer malo razšle, a vendar se vedno veseliva srečanj in obujanja spominov na čas najinega prijateljstva v otroštvu. In kdo je Lilijana Praprotnik danes?

Svetovno znana umetnica – otroška ilustratorka Lila Prap. Njene otroške knjižice se znane in brane po celem svetu. Otroci obožujejo njene živalske like in se ob branju slikanic tudi veliko naučijo. Po motivih njenih živalskih likov so na Japonskem ustvarili risanke. Želim, da ji nikoli ne bi zmanjkalo novih idej pri delu za otroke, kjer se tudi dedki in babice kaj naučimo. Moja draga Lilijana, želim ti srečno novo leto 2019.

Prispevala: Cvetka Škoflek, roj. Žmaher (Celje)
Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelke Osrednje knjižnice Celje, info: 03-426-17-36 (Srečko Maček), medijski pokrovitelj: Novi tednik, vir: www.kamra.si, Album Slovenije – osebni spomini 20. st.

Če imate težave in ne veste, kam bi se obrnili, lahko pokličete številko našega Modrega telefona 031/569-581, vsak dan med 10. in 17. uro. Svoja vprašanja za Modri telefon lahko med ponedeljkom in petkom zastavite tudi po telefonu 42-25-158.

Vaš zakaj naš zato.
Vsak ponedeljek ob 12.15. Iščemo odgovore na vprašanja poslušalcev.
radio celje
03 4225 148 radio@nt-rc.si Prešernova 19, 3000 Celje

Podelitev diplom Višje strokovne šole ŠC Šentjur

Diplomantom Višje strokovne šole Šolskega centra Šentjur smo letos že trinajstič podelili diplome. Svečan dogodek je bil v Kulturnem domu Šentjur, kjer so prireditev popestrili Moški pevski zbor skladatelj Ivance, sopranistka Martina Zapušek in citrarka Jasmina Levičar. Diplomante in goste so z govorom pozdravili direktor Šolskega centra Šentjur in ravnatelj Višje strokovne šole mag. Branko Šket, predstavnica Občine Šentjur Polonca Jazbinšek in poslanka Državnega zbora Republike Slovenije Jelka Godec.

Vse se je začelo v študijskem letu 2002/03, ko smo v šoli začeli izvajati višješolski strokovni študijski program Kmetijstvo. V šestnajstih študijskih letih smo pridobili različne višješolske študijske programe, ki jih izvajamo kot redni in izredni študij (Upravljanje podeželja in krajine, Živilstvo in prehrana, Gostinstvo in turizem in Naravovarstvo).

V Šolskem centru Šentjur izvajamo tudi programe prehranske verige, ki je velikega pomena za gospodarstvo v naši državi in vsej Evropi. V študijskem letu 2017/18 je diplomiralo 43 študentov, skupaj pa že 549 študentov.

Med letošnjimi diplomanti si zasluži pohvalo Eva Škornik, kajti Občina Šentjur ji je na predlog Višje strokovne šole Šolskega centra Šentjur podelila pisno priznanje s knjižno nagrado. Njena povprečna ocena opravljenih izpitov v programu Naravovarstvo je bila 10, kar je najvišje povprečje vseh ocen med diplomanti. Eva Škornik je v svoji raziskavi obravnavala turistično dejavnost na ekoloških kmetijah v Savinjski regiji. S svojim samostojnim in izvirnim delom je v času študija dokazovala pomen sodelova-

nja kmetij na področju ekološkega kmetijstva, razvoja sodobnih modelov zelenih tehnologij in trajnostnega razvoja našega podeželja.

Svečani dogodek smo družabno zaključili v prostorih Šolskega centra Šentjur, kjer smo imeli pogostitev, ki smo jo pripravili v Šolskem centru Šentjur. Nazdravili smo z vinom, pridelanim v Šolskem centru Šentjur, ter z jabolčnim sokom, prav tako pridelanim v šoli.

NATALIJA BREČKO,
strokovna svetovalka za študijske in študentske zadeve

Že trinajst let v pomoč otrokom

12. decembra je minilo trinajst let, odkar deluje Mala hiša na Pilštanju. Njeno poslanstvo je nuditi varno zavetje otrokom in jim pomagati spreminjati težje življenjske vzorce. Vse dejavnosti vodijo predsednica društva Materina dušica Ada Požega in oskrbnica Simona Simon ter tretji ustanovitelj društva Matej Žnuderl in ostali prostovoljci. Delovanje od začetka omogočajo številni posamezniki dobrega srca ob blizu in daleč, številni donatorji, razne ustanove in več občin.

Znani so predvsem Palčkovi tabori, ki so brezplačni, poleg tega imajo številne aktivnosti, usmerjene v hišna dela, dela na terenu, sode-

lovanje z ustanovami, pridobivanje donatorjev, prevoze, delavnice. Treba je poudariti, da je tudi bivanje v Mali hiši brezplačno.

Hišo so deloma preuredili. Podrli so dotrajano krušno peč in postavili kamin. Pobudnika akcije sta bila Sašo Gaberšček in njegova partnerka Tinka

Kahne. Na pomoč so priskočili še njuni prijatelji Jure Školnik, Stanko Štus, Romana in Lucija Mikoletič, Darko Požeg ter donator Matej Bratušek. Polaganja ploščic sta se lotila Tadej Vuzem in Samanta Koning. Za lepši videz prostorov je poskrbela Nika Gradišek iz Kozjega, ki v Mali hiši z otroki izvaja občasne delavnice. V obstoječo peč za centralno kurjavo so vgradili gorilnik za pelete. Po zaslugi Štajerskega vala in Grete Kokot Rajkovič jim je ECC podaril pelete. K temu sta pripomogla donatorja Sašo Gaberšček in Jure Školnik. Na pomoč so tudi letos priskočili mladi člani leo kluba in pomagali pri barvanju hiše. NT&RC pa je v akciji Do polnega vozčka brez mošnjička skupaj s Tušem poskrbel za hrano za počitnice otrok na morju.

Božični večer naj bo družinski in prijazen

Za bivanje v Mali hiši je treba tudi sicer nameniti veliko skrbi za prehrano. Pri tem so priskočili na pomoč pri zavarovalnici Grawe Maribor, obsežna akcija je zaključil tudi dijak Kristjan Veber, ki bo omogočil, da bo ob prisotnosti Božička (Antonio Čemažar) 22. decembra v Mali hiši veliki dobrodelni dogodek. Sicer pa je decembra še posebej pestro. Tako je sv. Miklavž obdaroval otroke v olimski cerkvi. Še prej so se otroci zabavali pri koči pri čarovnici in na Jelenovem grebenu. Nataša Ralijan jih je povabila tudi na ogled božične predstave v Ljubljano. Mali hiši pomaga tudi KO RK Šmarje pri Jelšah. Božični tabor so pripravili v teh dneh, ko se bodo podali še na zadnje letošnje čarobno druženje in na predstavo, ki

jo organizira klub Soroptimist iz Celja. Na povabilo Brede Arnšek iz Sile so se že udeležili bazarja. Nevena Pergar jim je podarila koš božičnih daril. Ob podpori radeškega župana so obiskali čarodeja Branka Kavška. K naboru pestrega dogajanja so med letom dodali še obisk priredilne Tetke Jesen na Planini pri Sevnici.

Za vse te storitve in naklonjenosti sta Požegova in Simonova hvaležni vsem in vsakemu posebej. Njihova prizadevnost se dokazuje s tem, da se otroci vedno znova radi vračajo k njim, pod varno streho, kjer se tudi veliko pogovarjajo o vseh življenjskih temah in se družijo kot velika družina. Tudi tokrat jim bo v čarobnem decembru po zaslugi dobrih ljudi v Mali hiši navdse praznično in toplo pri srcu.

MAJDA REZEC
Foto: SHERPA

Srečanje abrahamovcev

V nedeljo, 9. decembra, je bila maša v cerkvi sv. Marjete na Polzeli namenjena tudi tistim, ki so bili ali bodo v letošnjem letu v občini Polzela stari petdeset let, torej srečanju abrahamovcev. Srečanja se je od nekaj več kot sto povabljenih udeležila približno tretjina.

To slovesnost je uvedel župnik na Polzeli Jože Kovačec leta 2004, ko se je tudi sam srečal z abrahamom. Kot je v svojem nagovoru povedal, je to življenjska prelomnica, ko se izkušnje preteklih let povezujejo z načrtovanjem prihodnosti. Letos je vsem podelil knjižnico Voščila ob rojstnem dnevu in steklenico penine.

Po maši so po skupnem fotografiranju srečanje imeli pogostitev v veroučni učilnici. Zbrane je nagovoril župan Občine Polzela Jože Kužnik, ki jim je kot soorganizator srečanja najprej čestital, zaželel vse dobro za pomembni rojstni dan ter zdravja in sreče. Ni pozabil niti na čestitko za božič in novo leto, nato so skupaj nazdravili in se o marsičem pogovorili.

TT

Obešanje lampijonov

Lampijoni ponovno na Savinjskem obrežju

»V Mestni občini Celje smo ponosni na otroke in mlade, ki obiskujejo celjske vrtce in šole, in hvaležni vzgojno-izobraževalnim zavodom, ki podpirajo ta projekt. Sodelovanje med občino, vrtci in šolami je raznoliko ter se odraža v različnih projektih vse leto. Prepričani smo, da takšno povezovanje bogati vse mesto in prinaša veselje njegovim prebivalcem. Lampijoni so nas povezali že šesto leto zapored. Veselimo se dobrega sodelovanja tudi v letu 2019.« V Srednji šoli za gradbeništvo in varovanje okolja ŠCC se strinjajo z Mestno občino Celje, zato vsako leto potrdijo sodelovanje pri tehnični izvedbi.

Letos je lampijone ustvarjalo sedem celjskih srednjih šol, vseh deset osnovnih šol in šest vrtcev s svojimi enotami.

Projekt izdelave lampijonov se začne že oktobra. Občina najprej povabi vse šole in vrtce, ki želijo sodelovati, in poskrbi za nakup tkanine, ki jo posreduje Srednji šoli za storitvene dejavnosti in logistiko ŠCC, da jo dijakinja v programu Ustvarjalec modih

oblačil razrežejo in zarobijo na prave mere lampijonov. Kose tkanine z barvami vred posredujejo šolam in vrtcem v barvanje. Pobarvane kose oziroma lampijone vrnejo k ustvarjalkam modih oblačil, ki jih zašijejo v valjasto obliko. Nato jih previdno pripeljejo v Srednjo šolo za gradbeništvo in varovanje okolja ŠCC, kjer jih dijaki namestijo v obroče, ki so jih že ob prvih postavitvah izdelali dijaki programa Orodjar v Srednji šoli za strojništvo, mehatroniko in medije ŠCC. Dodajo še luči, ki so jih izdelali dijaki programa električar v Srednji šoli za kemijo, elektrotehniko in računalništvo ŠCC.

Vse lampijone, letos jih je 76, dijaki gradbenih programov pomagajo obesiti podjetju Elektrosignal. Obešanje je letos trajalo tri dni.

Celoten projekt izdelave lampijonov je res obsežen. V šoli so veseli, da je projekt vsako leto med Celjani izjemno lepo sprejet, zato radi sodelujejo vse od začetkov, ko so pred šestimi leti obesili prvih osem poskusnih lampijonov.

IP

»Ni nam preostalo drugega kot pogovor s sošolci«

Na I. gimnaziji v Celju smo že drugo leto organizirali dan brez telefona. Namen tega dne – dijaki smo se brez telefona družili 15. novembra – je bil, da bi se več pogovarjali v živo, ne samo v okviru socialnih omrežij in s kratkimi sporočili. Prav smešno je namreč, da smo med odmori vsi priklopljeni na telefone, namesto da bi uživali v druženju s sošolci in prijatelji. Čas, ki ga običajno preživljamo na telefonih, smo tako prebijali z igranjem družabnih iger, druženjem na hodniku ...

Organizator dneva Timotej Klinc, predsednik dijaške skupnosti, pravi, da pogosto slišimo, da so telefoni in preostala tehnologija v zadnjem desetletju postali del nas in si življenja brez njih ne znamo predstavljati. Res je tudi, da so nas telefoni povezali z zunanjim svetom in omogočili lažjo komunikacijo z ljudmi, ki niso blizu nas. »Zanimivo

je,« dodaja Timotej, »da smo zaradi tega na stran postavili ljudi, ki so blizu nas, in se odločili, da bomo sedanost, ki se dogaja pred našimi očmi, raje zamenjali z zaslonom in s kamero. Ali ni to smešno?« Zato je pripravil dan brez telefona, ki je bil namenjen tudi temu, da bi se dijaki malo bolj zavedali prostora, kjer se nahajajo, in ljudi, s katerimi so v tistem trenutku. »Morda pa ravno na dan brez telefona opaziš, da ima sošolec isto barvo oči kakor ti, ali ga preprosto premešaš v karta in si s tem nahraniš ego.«

Kako Timotej ocenjuje dan? So dijaki težko zdržali brez telefona? »Verjamem, da so koga ob koncu pouka že kar dobro srbeli prsti. Vsekakor mislim, da se tudi dijaki zavedajo, da so takšni dnevi potrebni za vsaj delen odklop in so vsaj rahla osvoboditev.«

Ali je Timotej opazil koga, ki se dogovora ni držal? Zakaj meni, da je bilo tako? »Mislim,

da so se dijaki kar izkazali in bi jih na tem mestu pohvalil. Seveda sem tudi jaz opazil koga, ki je prekršil dogovor, a to je razumljivo – zagotovo je ta oseba imela razlog. Saj veste, mladi se radi zaljubimo in takrat takšni dogovori težko veljajo. Vem tudi, da je en razred ravno tisti dan pisal test in so imeli zapiske shranjene na telefonih in v takšnih primerih se ljudem preprosto oprostijo.«

Lahko v prihodnje pričakujemo še več takšnih dni? Po vselem decembru lahko takšne dneve pričakujemo vsaj enkrat na mesec, ker so se izkazali kot dobra praksa in to me zelo veseli.«

Nisem videla veliko kršitev, vendar so nekateri profesorji opozorili, da se veliko dijakov četrtega letnika pravil ni držalo in da so uporabljali telefone.

LJILJA KUŽNER, Kajuh Press, I. gimnazija v Celju
Foto: Jakob Lekše

Pisanje apelov

Tudi letos smo se vključili v maraton pisanja apelov – Pišem za pravice 2018, saj smo lani v Sloveniji napisali več kot 16 tisoč apelov, v celem svetu pa je bilo napisanih več milijonov pisem. Apeli in solidarnostna sporočila so namenjeni posameznikom in skupinam, ki so v nevarnosti ali se jim godi krivica.

V knjižnici smo pripravili prostor za pisanje apelov. Učenci so si najprej ogledali kratek film o organizaciji Amnesty International, ki je tudi organizator tega maratona, ter kratko predstavitev, zakaj in kako pišemo apele. Nato so jim prostovoljci predstavili letošnjih pet zagovornic človekovih pravic, ki jih v njihovi domovini preganjajo ali so zaprte. Učenci so nato poprijeli za pisala in napisali apel, saj vedo, da imajo besede moč.

Apele bomo pisali do konca decembra in jih nato poslali organizaciji Amnesty International. Skupaj bomo tako ustvarili pritisk na oblasti in zahtevali pravico za žrtve kršitev. Žrtvam bomo pokazali, da jih podpirajo ljudje s celega sveta.

Če želiš napisati svoj apel tudi ti, klikni na Amnestyje-

vo spletno stran in se nam pridruži, saj veš – vsako pero šteje!

Ptice pravice

10. december obeležujemo tudi v naši šoli, in sicer v okviru nacionalnega projekta Dan človekovih pravic. V projektu tako kot vsako leto sodelujejo vsi učenci šole. Letos so iz papirja izdelali ptice pravice in nanje napisali pozitivne želje, voščila ob bližajočih se praznikih in spodbudne misli za ljudi, ki so jim kršene pravice. Našemu projektu so

se pridružili tudi druge šole in vrtci po Sloveniji in nam poslali svoje ptice. Tako smo vse ptice razstavili na razstavi v avli šole. Ptice so tako naše želje, razmišljanja, spodbudne misli in voščila ponesele v širni svet vsem ljudem, ki so jim kršene človekove pravice. Ob koncu razstave smo ptice razdelili različnim organizacijam (Rdeči križ, Amnesty internacional, Zavetišče za brezdomce Celje). Te jih bodo predale ljudem, da bodo začutili, da niso sami. Tako bodo ptice pravice resnično dobile krila.

ANJA KUNEJ,
mentorica projekta

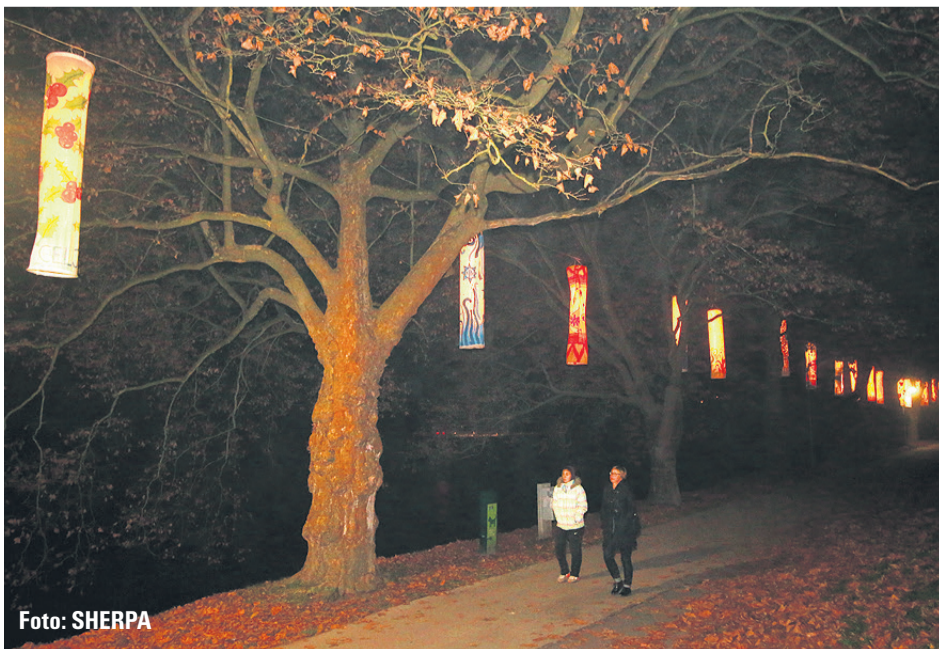

Foto: SHERPA

Učenci OŠ Frana Roša s petjem osvojila Kavalo

V tednu med 26. in 30. novembrom se je šest učenc pod najinim mentorstvom udeležilo mednarodne izmenjave v okviru projekta Erasmus+, ki nosi naslov Great Masterpieces of the European Literature (Največje mojstrovine evropske literature).

V tednu skupnega druženja so pripravili različne dejavnosti in delavnice, povezane z glasbo, hkrati pa vsakodnevne vaje za skupni zaključni koncert. Učenci so spoznali, kako izražati čustva skozi glasbo, in to povezovali z literarnimi deli, ki so osrednja tema projekta. Zgodbe glavnih junakov so inovativno uprizorili s pomočjo telesa, zvokov in glasbil. Učili so se tudi o grški antični glasbi in gledališču ter spoznali Kavalo z bližnjo okolico s turističnega zornega kota.

Vrhunec druženja je bil četrtkov koncert v Arheološkem muzeju Kavala, kjer je mednarodni zbor učencev vseh sodelujočih držav nastopil z venčkom pesmi v svojih ma-

ternih jezikih. Udeleženci OŠ Frana Roša so se predstavili s pesmijo Marko skače, pri kateri so jih spremljali grški učenci, ki jim je bila, kot so rekli, slo-

venska ljudska pesem najbolj pri srcu. Celoten zbor je zapel tudi izvorno pesem o literarnih junakih. Uglasbili in napisali so jo s pomočjo mentorjev.

Celotedensko druženje je pustilo lepe vtise vsem, učence pa sta najbolj navdušili spoznavanje novih kultur in prijateljev ter grška gostoljubnost.

Srečanje bo vsem udeležencem ostalo v lepem spominu, hkrati se že veselijo naslednje mednarodne izmenjave, ki bo maja 2019 v Nemčiji.

MAJA SKAKIČ
NATAŠA GAJŠEK
KLJUČARIČ,
mentorici dejavnosti

Noč branja posvečena navihanemu Kekcu

V OŠ Braslovče so že peto leto zapored pripravili noč branja, na kateri so se zbrali vsi pridni bralci matične šole ter podružnic Gomilsko, Letuš in Trnava. Z dogodkom so hkrati obeležili 3. december – Ta veseli dan kulture.

Zbrane je v uvodu pozdravila ravnateljica Marija Arh. Letošnja noč branja je bila posvečena navihanemu Kekcu in njegovi družini. Letos namreč mineva sto let, odkar je Josip Vandot v mladinskem listu Zvonček objavil planinsko pripovedko Kekec na hudi poti. V njej se je prvič pojavil Kekec. Kasneje se je pojavil še v dveh Vandotovih pripovedkah: Kekec na volčji sledi in Kekec nad samotnim breznom.

Noč branja, ki so se je lahko udeležili učenci z že opravljeno bralno značko ter z zglednim vedenjem,

je bila težko pričakovana. V noči s 7. na 8. december so se v šolskih prostorih zbrali vsi junaki Kekčevih dogodivščin in 60 učencev popeljali skozi pet različnih bralno ustvarjalnih delavnic. Z botro Pehto so spoznavali razna zelišča in kuhali čaj, Mojca je učencem pokazala in z njimi izdelala preprosto igrarčo – punčko iz volne, s kakršno se igra tudi sama. Kekec in Rožle sta pripravila športne zanke, ki so jih morali učenci premagati, spekli so si malico in poslušali Kekčeve zgodbe. Ko so učenci na dvorišču pred šolo zaslišali Kosobrinove klice na pomoč, so stekli ven in ubogega možiclja našli ujetega na drevesu. Hoteli so ga rešiti, ampak takrat je prirobantil strašni Bedanec, ki Kosobrina ni spustil iz ujetništva. Učenci so s svojim talismanom v obliki sove in z njenim glasnim oponašanjem Be-

danca pregnali, Kosobrina pa osvobodili in povabili v svojo družbo. Večer seveda ni minil brez prepevanja Kekčevih pesmi, brez žgancev z ocvirki za večerjo ter branja pozno v noč. Ob vsem dogajanju je v avli šole nastajala razstava, ki so si jo lahko ogledali tudi ostali učenci ter starši.

Naslednje jutro so se učenci z učiteljicami odpravili v Slovensko narodno gledališče Maribor, kjer so si ogledali baletno predstavo Kekec, pred tem jim je priznanja podelila pomočnica ravnateljice Milica Urankar.

Po zadovoljnih izrazih na obrazih so učenci dali pozitivno povratno informacijo vsem organizatorjem in jim tako pokazali, da je noč branja spet bila izjemna in da so se imeli zelo lepo. Vsi se že veselijo prihodnjih podobnih doživetij.

TT

Veselo v december

V soboto, na prvi decembrski dan, smo s koncertom Veselo v december zakorakali v praznični mesec v Osnovni šoli Antona Aškerc Rimske Toplice in s tem prižgali lučke v naših srcih.

Napolnili smo šolsko telovadnico, ki je pokala po šivih, in poskrbeli za pestro dogajanje na odru, ki smo ga s pomočjo Občine Laško in Kulturnega društva Sedraž kupili v letošnjem letu. Koncert so v veliki meri pripravili učenci, ki so poskrbeli za različne plesne in glasbene – vokalne in instrumentalne – točke. Z lastnimi recitacijami in drugo izbrano besedo so povezali praznično zgodbo v lep venček. Hvaležni smo, da so se našemu vabilu odzvali tudi gostje. Zaigrali so nekdanji učenci naše šole – Gal Hren, Matevž Rožej in Matevž Sluga – ter harmonikaš Jakob Štigl.

Koncert sta otvorila združena pevska zbor Cici OPZ Sončki in OPZ Sončki, ki ga je za to priložnost sestavljalo približno 50 učencev od 1. do 5. razreda. Ob zaključku koncerta se je na odru zbralo več kot 60 učencev OPZ Sončki, MPZ Žarek ter ob tej priložnosti prvič predstavljena Ženskega

pevskega zbora kolektiva OŠ Antona Aškerc Rimske Toplice ob pesmi Vsi za enega pod vodstvom Alenke Štigl. S pesmijo smo spomnili, da se lahko le skupaj dotaknemo neba in pričaramo takšen koncert. Za to nismo zaslužni le učitelji in drugi delavci šole, ne le nastopajoči učenci, ne le učenci, ki so pomagali pri pripravi telovadnice, ampak cela šola, ki je zadnje novembrske dni dihala le za ta koncert. Tega se zaveda tudi ravnatelj Andrej Podpečan, ki je v svojem govoru poudaril, da smo uspeli le, ker je vsak prispeval svoj delček in pomagal pri izvedbi tega velikega dogodka, ki je pomemben tako za šolo kot za kraj in šolski okoliš.

Tudi dobrodelni

Koncert ni bil namenjen le glasbi in besedi. Bili smo tudi dobrodelni. Namesto vstopnine so obiskovalci lahko prispevali prostovoljni prispevek za novo ozvočenje, ki smo ga na tem koncertu prvič uporabili. Komisija predstavnic šolskega sklada je med koncertom preštela, koliko denarja so obiskovalci darovali, in presenetilo nas je, da so znesek ob koncu koncerta še podvojili.

Po koncertu smo obiskovalce povabili v šolsko jedilnico, kjer so jih čakale bogato obložene stojnice s prazničnimi voščilnicami, ki smo jih izdelovali v šoli. Kot vsako leto so prostovoljni prispevki namenjeni šolskemu skladu. Posebej so letos presenetili devetošolci, ki so izdelali različne praznične darove in zbrali prostovoljne prispevke, ki jim bodo olajšali priprave na valetno in zadnjo osnovnošolsko ekskurzijo. Veseli in ponosni smo, da nam je skupaj uspelo zbrati kar 2.371 evrov. Iskrena zahvala za vsak prostovoljni dar je najmanj, kar lahko izrečemo vsi, ki smo sooblikovali koncert.

Da nam je koncert res uspel prižgati lučke v srcih obiskovalcev, ne potrjuje le zbran znesek, ampak tudi odzivi obiskovalcev. Ena od obiskovalk je zapisala: »Prireditev presežkov, in sicer v kvalitativni glasbi, izbrane besede, močne pozitivne energije in srčnosti vseh nastopajočih in organizatorjev. Mislim, da smo najlepše praznično darilo dobili obiskovalci OŠ Antona Aškerc.«

Hvala. Hvala za vsako prižgano lučko v naših srcih. Naj praznične lučke razsvetlijo tudi vas in upamo, kot je rekel ravnatelj Andrej Podpečan, da se vidimo spet čez eno leto.

KARMEN ULAGA

Med nastopom Kekca in Rožleta

Tantadruj – balzam za ušesa

Zasedba Tantadruj je predstavila prvo pesem z novega albuma Vihar. Skladba se imenuje Ali je zaspalo svetlo sonce.

Kot je zapisal Blaž Prapotnik, gre za krhko in umirjeno akustično glasbo, ki jo skupina ustvarja na besedila domačih poetov in je pravi balzam za občutljiva ušesa. Ta so po njegovem mnenju po zaslugi dvomljivega okusa in kriterijev, ki jih v hlastanju za dobičkom vsiljujejo mediji, že kar boleče izpostavljena vsakršnemu popularnemu komercialnemu hrupu. »Utrujenim od vsakovrstne plehkosti električnih, elektronskih in tehničnih glasbenih smernic, ki proizvajajo pesmi, imenovane komadi, z besedili, ki premorejo komaj kaj več od nekaj ponavljajočih se medmetov, pa občutena glasba Tantadrujev otožno leže na vztrepetalo dušo. Ozvočena poezija boža in nežno vzvalovi čustva, spomine ter nostalgijo.«

Jure Longyka je ob tem ocenil, da je akustična zasedba boljše kot katerakoli druga z lila slovenski narodni melos in srednjeveško trubadurstvo z nepogrešljivim »žmohtom« črnega izročila: džez, bluz in rokenrola.

V duhu decembrskih praznikov

Spomladi je slovensko televizijsko občinstvo navduševal v oddaji Zvezde plešajo in priplesal vse do finala. Jeseni je prvič nastopil v vlogi leva v pustolovskem muzikalu Madagaskar, tokrat pa se Gašper Rifelj predstavlja z novo pesmijo Čakaj me.

»To ni klasična balada, ampak je pesem, ki je primerna za ta decembrski čas. Prijatelji, toplina, vračanje domov ... Vse to so občutki, ki so decembra poudarjeni. Petru Novljanu je uspel odlični tekst in nastala je zelo lepa pesem,« je Gašper pokomentiral pesem in ustvarjanje.

Na snemanje videa je Gašper povabil svoje soigralce iz zelo uspešnega pustolovskega muzikala Madagaskar. Pozitivna, nasmehana in vedno energična ekipa Madagaskarja je svoje igralsko delo opravila odlično, simpatična Maša Vajda pa v videu blesti kot Gašperjeva partnerica.

Koncert iz dnevne sobe

Ker je bilo leto 2018 za Bilbi leto sodelovanj in povezovanj, se je odločila, da bo tudi zaključek leta v tem slogu. Pripravila je že tretji božično-novoletni koncert iz dnevne sobe in k sodelovanju povabila glasbene prijatelje, ki so zaznamovali njeno glasbeno leto.

Z Bilbi so zaigrali skupina Leonart, Aleksandra Ilijevski, Ana Bezjak, Simpatico, Mojca, Marko Grobler, Taja Božič, Marko Zaletež, Sebastijan Duh, Luka H. Gaiser in Jože Zadavec. Posnetek koncerta lahko slišite na njeni FB-strani.

Sicer pa ima Bilbi novo pesem z albuma Šibke točke, in sicer ima naslov Romanca v dvigalu. Avtorja besedila in glasbe sta Bilbi in Gregor Stermecki. Do konca leta lahko Bilbi vidite in slišite še 27. decembra, ko bo gostja na koncertu skupine Leonart na Trgu Leona Štuklja v Mariboru.

Aquaman

»Kako je postal kralj Atlantide.« Režiser James Wan morada ni posnel najbolj neumnega filma leta – v tem smislu konkurenca nekako obstaja. Ni pa daleč od tega. Njegov Aquaman je na slepo skupaj nametana skica visoke fantastike oziroma »high fantasyja«. Smešno nelogična zgodba, večinoma čudna koreografija akcije in postavitev kamere, slaba drama, neumna komika, romanca odraslih, ki se obnašata kot devetletnika, veliko napačno prerazporejene ekspozicije, ki zaduši zgodbo, in nenazadnje disko luči! Film je torej barvit ...

OCENA: 3 / 10

Smrtonosni stroji (Mortal Engines)

»Svet prihodnosti, v katerem velika mesta žrejo majhna.« Čeprav bi film režiserja Christiana Riversa pridobil več pozornosti, posvečene obešanju mesa na like, z manj naglice in z manj poenostavljenega približevanja akcijskim klišejem, je to pazljivo napisan scenarij, ki vseeno ohranja mnogo tistega, kar je knjižno serijo naredilo privlačno. Recimo sarkastično ostrino do moderne dobe in vizualno najbolj zahtevne dele zgodbe, ki odlično prestopajo prenos na platna. Največja škoda je, da kljub povsem pravim zidakom nima ambicij postati Pobesneli Max (Mad Max). Eden redkih filmov, ki bi zares moral biti posnet v dveh delih.

OCENA: 6 / 10

PETER ZUPANC

Mary Poppins se vrača (Mary Poppins Returns)

Michael in Jane sta odrasla, ko se njuna nekdanja varuška vrne, da bi z magičnimi močmi pomagala družini ... Pomembno: v družinski komediji med drugimi igrajo Emily Blunt, Meryl Streep in Colin Firth.

Južni veter (Južni veter)

Življenje malega lopova Petra Maraša se spremeni, ko ukrade mercedes, avto krvoločne bolgarske mafije. Razmerja moči v Beogradu se bodo povsem premešale. Pomembno: v hvaljeni srbski kriminalki igra tudi Dragan Bjelogrić.

Zelena knjiga (Green Book)

Leto 1962. Svetovno znan temnopolt pianist se odpravi na turnejo po ameriškem jugu. Za pomoč najame neotesnena italijanskega redarja iz Bronxa. Pomembno: v izredno hvaljeni drami igrata Mahershala Ali in Vigo Mortensen.

Marinka Srebrnjak s svojim črnim prvakom pasme ayam cemani

Nejc Novak in njegova svilenka

Sodnik Jernej Švigelj ocenjuje enega od kuncev.

Pernata in kosmata družčina

Državna razstava pasemskih malih živali v Celju

Kikirikanje in kokodakanje sta glasno odmevala po veliki hali Celjskega sejma, kjer so najglasnejši razstavniki oznanjali svojo prisotnost na 19. državni razstavi pasemskih malih živali. Kuncev, morskih prašičkov, golobov in drugih ptic tudi ni manjkalo, le da so bolj tihe sorte, sicer bi bil direndaj res velik.

Na ogled in ocenjevanje so rejci pripeljali več kot 1.200 živali. Največ je bilo kuncev, več kot 500, sledila je različna perutnina, kar precej je bilo tudi golobov.

Slovenska zveza društev gojiteljev pasemskih malih živali združuje 30 društev, v katerih deluje skoraj tisoč rejcev. Na razstavi so se predstavili člani 22 društev. V naši regiji delujejo tri društva, v Žalcu, Laškem in Slovenskih Konjicah. Predsednik zveze je **Ivan Lopatič** iz brežiškega društva, ki je na razstavi sodeloval z racami mandarinkami in spadovanskimi pritlikavimi kokošmi. Za rejo se je odločil po naključju, potem ko sta z ženo podedovala kmetijo. Poudarja, da je to ljubiteljska dejavnost, ki ne prinaša zasluga. »Mnoge živali so ka-

kovostne in se lahko kosajo z evropskimi,« je poudaril in dodal, da so nekateri slovenski rejci na nedavni razstavi na Danskem osvojili kar nekaj priznanj.

Zahtevne priprave za sodnika

Da gre tudi na državni razstavi za resno ocenjevanje živali, sta povedala sodnika **Jernej Švigelj** z Vrhnike, ki je ocenjeval kunce, in **Rudi Zorman** s Koroške, ki si je natančno ogledoval nekatere primerke perutnine. Prvi je povedal, da mora preveriti spol, čistočo, obliko, krzno in pasemske značilnosti. »Že 30 let se ukvarjam s tem in tudi sam sem rejec kuncev,« je dejal. »Za rejca pomeni osvojeno priznanje na razstavi spodbudo, da ima še več veselja pri delu. Žal je med mladimi bolj malo zanimanja za to dejavnost.«

Rudi Zorman je pojasnil, da je za delo sodnika treba najprej tri do štiri leta stazirati pri tistem, ki je že sodnik, in sicer na vsaj petih razstavah letno, nato je treba opraviti še izpit. Sam je tudi rejec, ima kokoši štajerke in race, a tudi kunce. Ugotavlja, da je vedno več novih

Ivan Lopatič, predsednik Slovenske zveze društev gojiteljev pasemskih malih živali

pasem, ki jih rejci nabavijo v tujini.

Neobičajni pernatni primerki

Enega manj običajnih pernatih primerkov je razstavljal **Marinka Srebrnjak** iz Novega mesta, ki je na razstavi sodelovala s svojimi kuncin in kokošmi. Posebej opazen je bil primerek pasme

ayam cemani, indonezijske pragozdne kokoši. Povsem črn petelin je prejel naziv prvaka. Srebrnjakovi, ki živijo na kmetiji, imajo vrsto živali, med drugim tudi škotske ovčarje in kamerunske ovce. Na državni razstavi je Marinka razstavljala prvič in povedala, da takšne udeležbe ni brez ustreznih priprav živali, ki jo je treba celo leto pravil-

no prehranjevati, da je lepa, zdrava in da ima primerno kondicijo. In zakaj se v družini ukvarjajo z živalmi? »To delo je dobro v fizičnem in psihičnem smislu,« odgovarja Srebrnjakova. »Delo z živalmi pomirja, a mora biti porazdeljeno med vsemi člani družine, saj že priprava krme zahteva veliko časa in napora.« Tudi otroci se navdušujejo nad vzrejo. Ob tem meni, da ni zanemarljiv tudi pomen doma vzrejenih živali kot kakovostne zdrave hrane.

Kokoši kot terapevtske živali

Kdo pravi, da so kokoši neumna bitja? **Nejc Novak** iz majhnega laškega društva, ki povezuje 13 članov, hitro ovzre to predstavo, ko mu njegova pritlikava svilenka brez posebnih priprav skoči na ramo in pozira fotoreporterju. »To zanesljivo niso neumna bitja, prej nasprotno. Dva pritlikava svilenčka sta celo terapevtski živali v Novem mestu,« utemelji Nejc. Za rejo se je navdušil že pri treh letih. »Tokrat sem od dedka dobil za rojstni dan kunca, pritlikavega ožganca, nato sem dedku vrsto let

pomagal pri reji in se nato sam začel ukvarjati z njo. Pred štirimi leti sem nabavil pritlikave svilenke, ki so mi bile vedno pri srcu,« je svojo rejsko pot opisal Nejc. Te kokoši po njegovem mnenju ne zahtevajo drugačnih pogojev kot večina drugih kokoši – dovolj velik prostor, hrano, vodo ... – razlikujejo se le po videzu. »Če je oskrba primerna, perja ni treba posebej negovati, jih pa pred razstavo skopamo,« je pojasnil lastnik belih čopastih lepotic.

Uspehi na razstavah so mu v spodbudo. Pred dvema letoma je imel prvaka v črni barvi in tudi ostale živali so prejele visoke ocene. To je nekakšno zadoščenje za ves vložen trud, od katerega tudi ni posebnega zasluga. Gre za veselje, zaradi katerega se je pripravil odpovedati marsičemu, tudi dopustu. »Če drugega ne, me žene naprej to, da sem na tem področju dokaj uspešen in da je pasma dokaj redka.« Njegove kokoši gredo v druge domove ali ostanejo pri njem. Na krožniku ne končajo, nam je zatrdil.

TATJANA CVIRN
Foto: GrupA

Sodnik Rudi Zorman s padovansko pritlikavo kokošjo

Na razstavi so bili tudi morski prašički in golobi.

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Plača

»Ampak šef, s to plačo se ne bom mogel nikoli poročiti!«
»Verjemi, nekega dne mi boš hvaležen!«

Božično darilo

»Kaj mi boš kupil za božič?«
»Nič, to je Jezusov rojstni dan, ne tvoj!«

Pomoč

»Sovražim matematiko! To je najhujši predmet od vseh! Ničesar ne razumem!«
»V redu, ata, ne trudi se, bom sam naredil nalogo!«

Pomoč 2

»Povej, Janezek, a ti oče še vedno pomaga pri nalogi?«
»Ne, tista zadnja enka ga je čisto sesula.«

Želja

»Dragi, jutri je moj rojstni dan ...«
»Skoraj sem pozabil. Imaš kakšno željo?«
»Imam. Začne se s črko s in konča z eks.«
»Nisi normalna, kaj pa ti bo siporeks?«

Sprta

»Zakaj si mi včeraj zvečer poslala prazen SMS?«
»Ker se ne pogovarjam s teboj!«

Spodbuda

»Gospod, ne bodite razočarani. Ko se vam ena vrata zaprejo, se vam druga odprejo.«
»Vem, tudi jaz sem imel starega golfa ...«

Ogledala

»Ne grem več v fitnes! Vsa ogledala so bila zasedena!«

»Kaj pa naprave?«
»Kakšne naprave?«

Prepozno

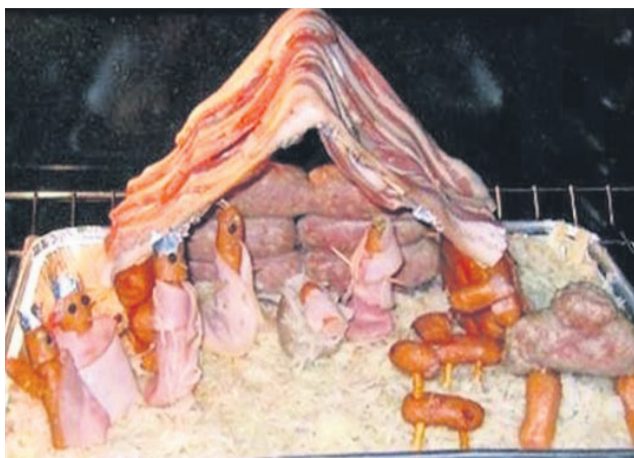
»Ne morem več, ločila se bom,« razlagala Marija svoji prijateljici.
»Ti najdem dobrega odvetnika?« vpraša prijateljica.
»Prepozno, sem že našla enega poštarja iz sosednje vasi.«

Sosed

»Mama, nekaj ti moram povedati. S sosedom grem zvečer ven.«
»Kako? Saj bi ti lahko bil oče!«
»Ampak, mama, leta niso pomembna!«
»Očitno me ne razumeš ...«

Lažna stran

Na lažni FB-strani si dopisujem s svojim možem.
Pravi, da mu je žena umrla pred tremi leti.
Odgovorim mu: »Ne žaluj preveč, saj se ji boš kmalu pridružil ...«

ŠTAJERSKE JASLICE

Kaj je mogoče videti na okrasu na smrečici, tik preden se razbije ...

Kaj je hujše od moža, ki domov ne pride pravočasno?
Mož, ki pride prezgodaj.

Čez devet mesecev bomo videli, kdo se je imel najbolje za novo leto!

Če bi mene kdo vprašal, bi uvedel davek na slabo razpoloženje ljudi. Pa naj plačajo vsi, ki nervirajo druge!!!

A kaj, ko me ni nihče vprašal....

Oven

V zadnjih dneh leta v družbi ne boste v ospredju, vendar se boste kljub temu dobro počutili. Napori vas bodo utrudili, vendar tudi poživali. Bistveno drugače bo od 1. januarja, ko bo začel vaš vladar Mars potovati po vašem znaku. Končno boste čutili, da je vaše delovanje zelo koristno. Najdaljšo noč v letu boste preživeli bolj umirjeno kot ponavadi, vendar vam bo takšen način najbolj ustrežal.

Bik

Vaša vladarica Venera bo potovala po močnem znamenju škorpiona, zato ne bodite preveč enostranski. Spoznavali boste, da je usoda vašega partnerstva v vaših rokah. Vsekakor vas preteklost ne sme v nobenem primeru ovirati, osredotočiti se je treba izključno na prihodnost. Ne delajte zaključkov in inventure predčasno. Ob pripravah na pričakovanje novega leta ne boste pozabili na dobro kapljico in pijačo.

Dvojčka

Merkur, vaš vladar, vam nasprotuje, zato ste lahko nekoliko bolj kritični. Včasih se preveč podcenjujete, zadnji čas je, da začnete bolj ceniti svojo uspešnost pri delu. Ker ste trdno delali, si lahko dovolite tudi nekaj počitka po lastni izbiri. Nekdo vam bo ponudil mikavno možnost, kako preživeti praznične dni. Sprejmite ponudbo, odlično bo. Kot pravi dvojček se boste znali sprostiti in uživati v prazničnem vzdušju.

Rak

Sonce v nasprotnem znaku malo niža raven vaše vitalnosti. Poskrbite za dodatne vitamine in minerale, da boste zdravi. Vendar ne pretiravajte. Mogoče boste z denarjem res bolj na tesnem, vendar to ni razlog, da bi ostajali doma. Strah in previdnost sta pretirana, skušajte biti čim bolj optimistični. Res se doma počutite najboljše, vendar naredite tokrat kompromis in ne bo vam žal, kajti v družbi bo veselo.

Lev

Z lastnimi mislimi in notranjo močjo boste prišli ponovno na površje. Pretirano prilagajanje se je v tem letu bolj slabo obrestovalo, zato boste v prihodnje bolj močno zastopali lastna stališča. To bo ena najpomembnejših ugotovitev ob razmišljanju o dogodkih iztekajočega leta. Ne boste si dovolili vzeti dobre volje in vaš vstop v novo leto bo vesel. Imeli boste možnost izbire, prijalo vam bo bolj zasebno vzdušje.

Devica

V četrtek in petek boste zelo uspešni, zato je dobro, da ta dva dneva izkoristite za pomembnejše opravke. Ker imate načrte, kako naprej, boste čustva strogo nadzirali. Nujno je, da določene situacije rešujete popolnoma ločeno, brez pretirane sentimentalnosti, če hočete imeti uspeh. Ob koncu leta boste ugotavljali, da je bilo občasno zelo naporno, vendar tudi uspešno. Znali se boste sprostiti in zabavati.

Astrologinja **GORDANA** je dosegljiva na 041 404 935 in na Facebookovi strani **Astrologinja Gordana**.

Tehtnica

Zadnji lunin krajec v soboto v vašem znaku zahteva od vas veliko potrpežljivosti. V ljubezni boste vezani veliko zahtevali, dajali pa skoraj nič. Bodite bolj resni, drugače bo partnerja minilo in se bo obrnil stran od vas. Razen če ni to vaša namera ... Pri samskih tehtnicah se kaže nekoliko zadržanosti v odnosih. Še pred koncem leta boste ujeli pravi ritem. Vaš vstop v novo leto bo nekoliko umirjen, vendar lep.

Škorpion

Zadnji dnevi leta bodo prehitro minevali, imeli boste še veliko idej in načrtov, zato vam bo zmanjkovalo časa. Vaša priljubljenost je v porastu in zaradi svojih preteklih dejanj ste si zaslužili nove simpatije. V odličnih odnosih boste z ljudmi. Na nikogar ne pozabite. Luna bo prav zadnji dan v letu že v nočnem času vstopila v vaš znak in se tako pridružila Veneri. Najdaljšo noč v letu boste preživeli zelo lepo.

Strelec

Z Jupitrom v svojem znaku vam bi moralo biti vse lažje, vendar ne bo čisto tako. Okolica vam bo predstavljala veliko breme, saj ne boste imeli veliko potrpljenja, da se z vsakim posebej ukvarjate na način, ki mu ustreza. Menili boste, da se tudi vam nihče ne prilagaja. Čisto v zadnjih dneh se bo razpoloženje bistveno popravilo in ne boste se ukvarjali z nobeno neprijetnostjo. Znali se boste poveseliti.

Kozorog

Še dobro, da je Sonce že vstopilo v vaš znak in da se bo krivulja vitalnosti začela dvigovati. Kajti lotevala se vas bo utrujenost, spoznavali boste, da potrebujete počitek, mogoče celo krajši oddih. Vaše razpoloženje bo nihalo, pazite, da ne boste preveč obremenjevali domačih. Še pred koncem leta se bo zgodil preobrat. Veselili se boste prazničnih dni, da se boste sprostiti, seveda tudi odpočili.

Vodnar

Večkrat ste načrtovali, vendar se nikoli ni situacija obrnila čisto vam v prid, vedno je prišlo kaj vmes. Misel na nekoga vas močno vznemirja. Zaradi tega boste želeli na vsak način ugovarjati in biti v središču pozornosti. Vaša motivacija, da bo tokrat drugače, bo zelo velika. Veselili se boste najdaljše noči v letu in bližje novoletnega vzdušja vas ne bo pustil ravnodušnih. Dobre volje boste nazdravili mlademu letu.

Ribi

Mars, ki ves december potuje prav po vašem znaku, vam prinaša več energije, vendar povzroča tudi velik notranji nemir. Zato velja v zadnjih dneh leta povečana previdnost. Zaradi pomanjkanja časa in velikega hitenja se vam lahko nekaj izmuzne iz rok. Nastalo situacijo lahko rešite z racionalnim pogledom na vse skupaj. Romantičnih občutkov ob praznovanju novega leta ne bo manjkalo!

HOROSKOP JE PRIPRAVILA
ASTROLOGINJA DOLORES.

Astrologinja **DOLORES** je dosegljiva na 041 519 265, 090 64 30 in na Facebookovi strani **Dolores Astro**.

Nagradna križanka

			3K	UST-VARJALEC POLIFONIH SKLADB	HRVAŠKI PEVEC DRAGOJEVIĆ	NEKDANJI KOSOVSKI POLITIK (XHAVID)	IZRAELSKO PRI-STANIŠČE	TANTAL	MARI-BORSKO ŽIVLSKO PODJETJE	ELEKTRIČNA MORSKA RIBA	ZACINJENA ORIENTAL-SKA JED IZ MESA IN ZELENIJAVE	
KRIŽANKE & UGANKE	DEJAVEN, PRIZADEVEN	OBROT ZA ULIVANJE KOVINE	PAS PRI KIMONU	KDOR JE HRANO	CIRKONU	TVORBA (ZASTAR.) INKOVSKI VLADAR	1	UČENJE (STAR.) RAZS-VETLIJENEC				
SLOVENSKI PESNIK							ZLATO JABOLKO	GNETLJIVA USEDLINA				
STROKOV-NJAK ZA KIBER-NETIKO		6						UČINEK NA NEKOGA RIBIŠKA VRVICA				
TEŽKA VOLNENA TKANINA					KRŠKO	KRAJ PRI ŽALCU	13	PASJA HIŠICA	18			
OSLOV GLAS			ELEKTRON-SKA POŠTA (ANG.)			ŽGANI SLADKOR	7	GRŠKI JUNAK				
MAJHNA VRV	9		MAKEDON-SKA REKA			STROK ZA LOGIKO	8	NEKD. SL. HOKEJIST (RUDI) IRSK. IGRAL. NEESON				
NAJMANIŠE NARAVNO ŠTEVILO			FR. IGRAL (NATHALIE) IND. POET (RABIN-DRANATH)	4		PRILIZ-NIENEC (SLABS.)			10			
ZGORNJI DEL STOPALA			OKRASEK			AFRIŠKO LJUDSTVO MADŽARSKA JED		IZLOČALO		NEKDANJI POBIRALEC MITNINE		
	SLOVENSKI REŽISER ZLATAR FREY		NEKD. AM. TENISAC (ANDRE) RAZTE-LEŠEVALEC			LOV (POG.) JEZERO NA FINSKEM		MOŠTVO				
KRALJEVINA V SZ AFRIKI						ITALIJANSKO MESTO PERZUKA		5	ZLATAN IBRA-HIMOVIĆ			
ANGLEŠKI NEDOLOČNI ČLEN			LASTNIK RANČA ŽIVAL Z LOVKAMI			GRŠKI BOG SONCA ŽLAHTNI PLIN			STAROSLO-VAN. PIJACA			
NEKDANJI VODJA PALE-STINCEV ARAFAT						UREJEVALEC IZLOŽB			4. IN 10. ČRKA			
GOROVJE V SREDNJI GRČUI	17					IME VEČ PAPEŽEV			SPAJKA			
ČAROVNIK (POG.)						KRAJ PRI TRSTU RALPH LAUREN		16	GNEZDO-MEC			15
ŽENSKO IME (KRAJŠE MALČI)						BREZALKO-HOLNA PIJACA						
						VODIČ LUTK						

SUDOKU 341

			9	3	5						
										2	1
7			6							3	
		3	2					6			7
9	6	8									
			1		4						
8	2	9									
			7					6	9		
			7					1	3		

SUDOKU 32

	1			3	9						
									3		4
	9			5		7					
		7	4							2	
			2						9	1	
			6								
2					8	3					
5						4					7
	8			1	2		4				6

REŠITEV SUDOKU 340

7	4	2	8	1	3	6	9	5			
8	1	9	4	6	5	2	7	3			
3	6	5	9	7	2	1	8	4			
2	7	6	3	9	4	5	1	8			
9	8	4	1	5	6	3	2	7			
1	5	3	7	2	8	9	4	6			
6	3	8	2	4	1	7	5	9			
4	2	7	5	3	9	8	6	1			
5	9	1	6	8	7	4	3	2			

REŠITEV SUDOKU 31

9	5	7	2	8	1	6	4	3			
8	6	3	4	7	5	2	9	1			
2	1	4	9	6	3	8	5	7			
4	8	1	3	2	6	5	7	9			
7	9	6	1	5	4	3	2	8			
3	2	5	7	9	8	1	6	4			
6	7	9	8	1	2	4	3	5			
1	4	2	5	3	9	7	8	6			
5	3	8	6	4	7	9	1	2			

novi tednik
Vedno z menoj!

Nagradni razpis

1. nagrada: prašek in mehčalec ter majica NT&RC
2. nagrada: knjiga Celjske Mohorjeve družbe
3. nagrada: kuhinjski krpi NT&RC

Pri žrebanju bomo upoštevali kupone s pravilnim geslom, ki ga dobite iz oštevilčenih polj. Rešitve nam pošljite na naslov: NT&RC, Prešernova ulica 19, 3000 Celje, do ponedeljka, 31. decembra.

Geslo iz številke 51: December je čas za druženje.

Izid žrebanja

1. nagrado, prašek in mehčalec ter majico NT&RC, prejme: Angelca Fijavž iz Vojnika.
2. nagrado, knjigo Celjske Mohorjeve družbe, prejme: Anton Bukovec iz Laškega.
3. nagrado, kuhinjski krpi NT&RC, prejme: Marija Vošnjak s Polzele.

Nagrajencem čestitamo. Nagrade bodo prejeli po pošti.

KUPON

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18						

Ime: _____

Priimek: _____

Naslov: _____

Kontaktna telefonska številka: _____

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Podpis: _____

S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravljalec podatkov, podjetje NT&RC, uporablja in shrani vse posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in s splošno uredbo EU o varstvu osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NT&RC navedene podatke obdeluje v svojih zbirkah za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči v primeru, da je izžreban, dovoljuje objavo svojega imena, priimka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NT&RC hrani in obdeluje do pisnega preklica privolitve sodelujočega. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli preklicije soglasje za obdelavo podatkov, zahteva popravek ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje ali na tednik@nt-rc.si.

www.nt-rc.si

Vzemite nas s seboj

www.trik.si

Še po dvajsetih letih vznemirjenje

Novoletni sprejem novostarega celjskega župana Bojan Šrota je bil spet prvovrsten družabni dogodek v mestu, hkrati tudi velik izziv za gostitelja, ki ga je pripravil že 21. po vrsti.

Kljub tolikim izvedbam je zanj še vedno nekaj posebnega.

»Vsaka pot se začne s prvim korakom in letos že šestič delam ta prvi korak. Ob tem čutim tisto vznemirjenje,

željo, voljo, motivacijo, skorajda kot bi bilo prvič,« je v svojem tudi tokrat iskričem govoru kot v minulih dvajsetih letih razmišljal župan.

Povedal je, da poskuša biti malce drugačen in inovativen s svojimi sprejemi,

za katere program pripravljata celjska plesna legenda Igor Jelen Iggy. »Verjetno se mnogi tudi še spomnite kakšnih deset let nazaj, ko je nastopil Trio Eroica,

in verjetno ste prepoznali dve tretjini tria Vivere, ki je pravzaprav nekdanja Eroica. Ampak to ne pomeni, da bo naslednje letu tukaj Jan Plestenjak, ki je že nastopil na sprejemu, ampak glede na

to, da se stvari tudi ponavljajo ...« je bil slikovit in malo skrivnosten župan, ki sta ga spremljali soproga Katarina in prvič tudi nova poklicna županja Breda Arnšek.

Foto: GrupA

»Pa smo ... zmagali,« sta dobre volje obujala spomine na nedavne lokalne volitve Janko Požežnik (desno), direktor Poklicne gasilske enote Celje, in Roman Kramer, vodja obrata za čiščenje odpadne vode pri celjski Vo-ka. Seveda gre za prepričljivo zmago Celjske županove liste na volitvah, pri čemer je Janko lahko še malo bolj zadovoljen od Romana, saj se mu je tudi uspelo prebiti v mestni svet.

Ivo Grobelnik, edini preživeli junak legendarne akcije osvobajanja zapornikov v Starem piskru med drugo svetovno vojno, in Dušan Konda, predsednik Kajak-kanu kluba Nivo Celje, sta na sprejemu zagotovo rekla tudi kakšno o drznosti kot pomembni prvini življenja. Tudi v duhu prihajajočega tradicionalnega novoletnega kopanja na Špici, kjer junaki, ki se spustijo v ledeno mrzlo Savinjo, potrebujejo predvsem veliko poguma.

Za trio iz Hiše kulture Celje, z leve so Gregor Deleja, Matija Kovač in Nuša Komplet Peperko, bi tudi lahko rekli, da so pravi »trio vivere«, da so še kako kulturno živi, saj so tudi v letu 2018 zasnovali in izvedli številne zanimive programske projekte. Tako so še enkrat dokazali, da si kakovostne kulturne scene v knežjem mestu brez Hiše kulture Celje ni mogoče več predstavljati.

Na županovem sprejemu sta se v prijeten pogovor zapletla glasbenik Goran Bojčevski (levo), ki si bo iztekajoče leto zapomnil tudi po bronastem celjskem grbu, ter pomočnik direktorja Slovenskih železnic, Celjan na vsakodnevem začasnem delu v Ljubljani, Miloš Rovšnik. Ta bo med poslovne dosežke leta zagotovo vpisal začetek dolgo pričakovane internetne prodaje vozovnic na železnicah. Morda je bil pomenek sogovornikov tudi poslovne narave in bo priljubljen celjski glasbenik makedonskega rodu kakšno »zašpilak«, ko bodo prve kompozicije že kupljenih modernih potniških vlakov zapeljale po prenovljenih tirih od Zidanega Mosta do Celja.

Voščilo malo drugače

Takole so nas in svoje stranke presenetili sodelavci iz marketinga naše medijske hiše. Očitno so resno vzeli priporočilo, da naj bodo praznični dnevi polni doživetij, ki jih lahko tudi sami ustvarimo. V Pelikanovem ateljeju v okviru Muzeja novejšje zgodovine Celje so nastale fotografije v duhu minulih časov. Svojim strankam sporočajo, da jim ustvarjalnosti ne manjka in vsem želijo uspešno leto 2019.

Foto: Egon Horvat

Z leve sedijo: Sara Ivanišević, Kristina Gražl, Eva Javoršek, Klavdija Tomazič, stojijo: Aleš Pirš, Simona Brglez in Bojan Kunc

